

સુધરેલી રીત મુજબ
વર્નાક્યુલર ટેકસ્ટ બુક્સ રીવિઝન કમિટીએ
જે તૈયાર કરેલી. ✽

પાંચમી યોપડીના અથે.

(કવિતાની સમજૂતી, વ્યુત્પત્તિ; પાઠના સવાલ
તથા સાર; અપૂર્ણાંકના નિયમો; બ્રિટિશ
હિંદના રાજકીય ભાગ સાથે.)

રચનાર-મેસર. સી. ડી. શાહ. એન્ડ કો.

રચનારનું ઠેકાણું-શાહપોર-સુરત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—C. M. Shah.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું-શાહપોર-સુરત.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ના રૂપ મા આકે મુદ્રા

સને ૧૯૨૨ રજીસ્ટર કરાયા છે.

છાપનાર-નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકે.

છાપવાનું ઠેકાણું-શંકર પ્રી. પ્રેસ ચડટાના પુલપર-સુરત.

કિંમત આઠ આના.

૧૦૪૧૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૦૪૧૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પાંચમી યોગજીના અર્ધ

વિષય મ ૩૪૫ : ૮૭.૩ : ૬ - : ૨૫

પાંચમી ચોપડીના અર્થ.

પાઠ ૧.

મરદાષ્ટ=મરદાદરી

કેવળ=એકલા

ઉપરાંત=વધારામાં

દ્રઢ=અચળ, મજબુત

સ્નાયુ=માસના તંતુ;

જે તંતુ વડે હાડકાને

માંસના ભોગ્યા વળ-

ગેલા રહે છે તે

દાખ=કબજો; અંકુશ

કેળવણી=શિક્ષણ

ભેદ=છુપું કારણ; તદ્વા-

વત

પ્રયત્ન=(પ્ર+યત્ન)=પરિ-

શ્રમ; ધણી મહેનત

મજબૂત=કસરત માટે

દાટેલું ઉલું ગોળ

ભાકડું

આટાપાટા=એક જાતની

રમત

ક્રિકેટ=બોલબેટની રમત

ચરબી=ચામડીની નીચે

ઠરેલો ચીકણો પદાર્થ

અભ્યર્થ=સ્ત્રી સંગથી

દૂર રહેવું તે; જનોઇ

દે ત્યારથી પરણતાં

સુધીનો વિધાવ્યાસનો

વખત

અંકુશમાં=તાઆમાં;

કબજમાં

રોડણાં=રડણાં

બડબડાટ=નારાજ થઇ

મનમાં બબડવું તે

ખંતીલા=ઘાળજીવાળા

દ્રેષ=કીનો; અદેખાઇ

છળકપટ=દુઝોટકો

આચકો ખાશે=અટકશે

અણુધટનો=અયોગ્ય

બલકે=એટલું નહિ

પણ વધારે

અસુસ=ખ.સ

નકલ=કોપી; ઉતારો;

ખીજનું જેઇ ચાલતું.

અનિતિ=ખરાબ ચાલ

આયુષ્ય=આવરદા

સવાલ—કેળવણી

કેટલા પ્રકારની છે ?

શરીરની કેળવણી કેવા

પ્રકારે થાય છે અને

તેથી શા ફાયદા થાય

છે ? મનની કેળવણી-

માં નીતિ કેળવવા

પર શા માટે વધારે

ભક્ષ આપવું ? સારી

રીતે મન કેળવવાથી

શા શા લાભ થાય

છે ? અનીતિએ ચાલ

નારની શી દશા થાય

છે ? માણસમાં કમા

ગુણો હોય તો મરદાષ્ટ

કહેવાય ?

પાઠ ૨.

સમયસૂચકતા=ધટનો ઉ-

પાય જલદી સૂઝે

એવી બુદ્ધિ

અકરમાત=એકાએક

અણુધાર્યો બનાવ

અણુધાર્યુ=ઓચિંતું

સાવધાન=સાવચેત

ધુમટ=અર્ધગોળ શિખ-

રવાળું ઢાંકણ

ભાત=તરેહ; ચિત્રામણ

ગરક=ગરમાવ; લીન

ફરસખંધી=પથર જડે-

લી જમીન

આંખ=નજર; નીધા

રહ=ખરાબ

ગતિ સ્વભાવ=મૂળ

ખાસીયત

આતુરતા=ઈંતેજરી

મુગે મોઢે=મોઢ્યા વિના;

જાણુવા છતાં

દાનવ=રાક્ષસ

પ્રસન્ન=ખુશ

સ્વસ્થ=હનો તેમને તેમ;

ગભરાયા વખર; શાંત

સવાણ-કંઈ પણ ઉ-

પાય મનની કેવી સ્થિ-

તિમાં સૂઝે છે ?

સંકટ વખતે સમય-

સૂચકતા વાપરવા માટે

થું યુક્તિ કરવી ?

પાઠ ૩.

અસ્તવ્ય્થ હવા=કાર્જો-

નિક એસિડ ગ્રાસ

કે દુર્ગંધવાળી ખરાબ

હવા

વાટે=રસ્તે

એઠવાડ=એઠું

વાતાવરણુ=વાતું આવ

રણુ; પૃથ્વીની આસ-

પાસ વિંટળાયેલો વાયુ

પ્રયોગ=અજમાયશ

સિદ્ધ=સાબિત; પુરવાર

પ્રાણુવાયુ=ઓક્સિજન;

પ્રાણુને આધાર આ-

પનાર વાયુ

શુદ્ધ=ચોક્કો

કુદરતે=ઇશ્વર શક્તિએ

પરિણામ=ફળ. છેવટ

તંદુરસ્તી=આરોગ્યતા

જળવાયુ=સવવાય

સોષ=જોગવાઈ; સવડ

કમકમાટી=ચીતળી

મુઝાઇએ=ગુંગળાએ

ઠરાતું=થેભાતું

ધુમાતો=ધુમાડો નીકળે

એવો;

બદ્ધો=ખરાબ વાસ;

દુર્ગંધ

સંભવ=આશા

આસન્દમ

સવાણ-અંધિઆર

ધર કે ભોંયરામાં જતાં

પહેલાં થું કરવું ? અં-

ધારી ઓરડીમાં ૧૪૬

માંથી ધણા અંગ્રેજો

શાથી મરી ગયા? હવા

શાથી સુધરે છે ?

પાઠ ૪.

જવામદ=અહાદુર; જુ.
વાન પુરુષ
જવદ્વેજ=ભાગ્યેજ
આપર્ણાડ=એ ગ્રેટપ્રિટન
ની પશ્ચિમમાં બેઠ છે
સુકાની=સુકાન ફેરવનાર
બડકા=અળતું
ફરજ=કર્તવ્ય; ધર્મ
પાળણ્યોપણ્ય=ગુજરાન
તુતક=વહાણમાં ઉતાર-
જો માટેની બેઠક
સહીસલામત=જેવો ને
તેવો; સુખરૂપ
ઝોથું=પડદો; આડું પડ
ધૈર્ય=ધીરજ; શાંતિ
દુવા=આશિર્વાદ
નિશાની=ઇસારત
સુખરૂપ=સહીસલામત
ખડક=પાણીમાંનો ડુંગર
આંચ=હરકત; નુકશાન
દરકાર=પરવા
પહેલવાન=કુસ્તીમાજ;

જવામદ
બરફરીયા વચ્ચે=દરીઆ-
ની અધવચ્ચે
નોંધ=લખાણની યાદી
શૂરવીરપણું=મહાદુરી
શ્રદ્ધા=ભરોસો; વિશ્વાસ
દઢતાથી=મજબુતપણે
સવાલ—લડાઇસિ
વાય ખીજી કષ કષ
ખાખતોમાં શૂરવીરપણું
ગણાય છે? જોન કોકે-
નના વૃત્તાંતમાંથી આ
પણુને શી શિખામણ
મળે છે ?

પાઠ ૫

ગુરુભક્તિ=ગુરુને માટે
માટે અને પ્રેમ
ધર્મ=ફરજ; કર્તવ્ય
ભાગવત=હિંદુ ધર્મનું
પુસ્તક; શ્રી કૃષ્ણનું
જન્મ ચરિત્ર
ગુરુપતિનિ=ગુરુની સ્ત્રી
બકી=ફરી

સરત=હોડ, હારજીત
કાટકા=મોઠા આગળ;
કડાકા
મુસળધાર=સાંભેલાના
જેવી જાડી ધારમાં
પડ્યા કરતો એવો
અંધકાર છવાઇ મથો=
અંધારું થયું
ગળગળા=પાણી પાણી
જેવા; છાતી ભરાઇ
આવેથી રડવા સરખા
સરસ=સાથે
એક નિષા=ખરો ભાવ;
ખરી શ્રદ્ધા
પ્રસંગ=વખત; જોગ
અમૂલ્ય=મૂલ્યીજ કીમતી
આચાર્ય=ઉપદેશ આપ-
નાર ગુરુ
સવાલ—શ્રી કૃષ્ણ
અને સુદામાના દ્રષ્ટાંતથી
શો બોધ મળે છે ?
ગુરુ સેવાથી શા લાભ
છે ? ગુરુ શિષ્ય બને સેવા

આ માટે કરાવે છે?	પુષ્ટિ=અળ	સેલા
પાઠ ૬	તંદુરસ્તી=આરોગ્યતા	દ્રાવિડ=દક્ષિણ હિંદના
સાધારણ=વ્યવહારમાં	પુષ્ટિકારક=અળ આપનાર	લોક
દરરોજ આવતો	દેખરેખ=તપાસ	શક=સિધ્ધિઅન
સ્વચ્છંદી=સ્વતંત્ર; ફાં	સામર્થ્ય=જોર	વેદ=ઇશ્વરી જ્ઞાન; (વેદ
તેમ જતી	ભવિષ્ય=આવતો વખત	ચાર છે, ઋગવેદ, સામ-
સંયમ=મનને તાઆમાં	અતિશય=ધણું	વેદ, યજુર્વેદ, અથ-
રાખી એક વિચારમાં	રચી=ભાવ	ર્ગવેદ)
જોડવું તે	ખીચવટ=ખીલવણી	ગમાયણુ=રામચંદ્રની
દમ=રિવાજ; રીતભાત	ખાતર=માટે	કથાનું પુસ્તક
બાન કરાવ્યું=ચેતવ્યો	જનગૃતિ=હોશિયારી	મહાભારત=કૌરવ પાંડ-
ઝોધું આવશે=ખરાખ	કઠક=કડવી	વના મોટા યુદ્ધનું
ભાગશે	મઘાર્ક=(મઘ+અર્ક)દારન	વીરરસ કાવ્ય
રમરણુ=ચાદ; ફામ	સત્વ; દારનો કસ	પુરાણુ=ઇશ્વજી લીલાનો
નાસ્તો=સવારે થોડું ખા	અભિપ્રાય=મત	ગ્રંથ (પુરાણુ અદારછે)
વું તે; શિરામણુ	ચડસ=ગાંજનું ધી	અનેક=(અન+એક)=
ઉંધણુસી=બહુ ઉંધનાર	સંભવ=આશા	ધણું
ખાડું=દીલગીર	કોકેન=કિવનાઇન જેવો	શિવ=મહાદેવ; સંહાર
કવતે=અયોગ્ય વખતે	ધોળો ભૂકો	કરનાર દેવ
જરિયાત=અગત્ય	પાઠ ૯.	વિષ્ણુ=વ્યાપક ઇશ્વર;
પાઠ ૮	કોમ=જાત	પાલણુ કરનાર દેવ
નિભાવ=ટકાવ	આર્ય=સૌથી પહેલાં હિં-	માના=દેવી; ઇશ્વરી
જીવિવધારો	દુસ્તાનમાં આવી વ-	શક્તિ

ઉપાસના=મહિત
 ઇષ્ટદેવ=જેના ઉપર
 આસ્થા હોય તે દેવ;
 પોતે પસંદ કરેલો દેવ
 અવતાર=માણસના
 રૂપમાં પરમેશ્વરનું
 પ્રગટ થવું
 કૃષ્ણીરપંથ=કૃષ્ણીરનો
 મત માનનાર
 પ્રત=શાસ્ત્રમાં કહેલા
 નિયમો
 મૌક્ષ=મુક્તિ; ઉદ્ધાર
 મૌતમયુદ્ધ=મૌદ્ધ ધર્મનો
 સ્થાપનાર
 શ્વેતાશ્વર=(શ્વેત+અં-
 શ્વર) સફેદ લુગડા-
 વાળા (એ લોકો
 પોતાના દેવને સફેદ
 લુગડા પહેરાવે છે)
 દ્વિઅંશર=(દ્વિ+અંશર)
 =નાગા (એ લોકો
 પોતાના દેવને કપડા
 પહેરાવતા નથી)

પંથ=ધર્મ; માર્ગ.
 તીર્થંકર=જેનું મતમાં
 બનાવો મોટો અવ-
 તારી પુરુષ
 અહિંસા=હિંસા ન
 કરવી તે; કોષપણ
 જીવને દુઃખ ન દેવું તે
 વૈરાગ્ય=સંસારની મળ-
 માંથી મનનું ઉડી
 જવું તે
 સિદ્ધાંત=(સિદ્ધ+અંત)
 =વાદવિવાદથી નક્કી
 થએલું તે; નક્કી સાર
 અરબસ્તાન=એશિયા
 ખંડની પશ્ચિમમાં દેશ છે
 તુર્કસ્તાન=અરબસ્તાનની
 ઉત્તરમાં દેશ છે (એને
 એશિયામાં તુર્કસ્તાન
 કહે છે)
 પ્રદેશો=મોટા દેશો
 પેમંશ્વર=ઉપદેશ કરવા
 મોક્ષલેલા પુરુષ (પે-
 ગામ=સંદેશો+શ્વર=

ભાવનાર) ધર્મશરને લાંબો
 સંદેશો ભાવનાર
 કુરાન=મુસલમાનનું ધર્મ
 પુસ્તક
 ઉપવાસ=ભુખ્યા રહેવું.
 શ્રીઆ=મુસલમાનનો
 એક ધર્મ (પંથ)
 ઇરાન=અરબસ્તાનની
 પૂર્વે દેશ છે
 સંજ્ઞા=સૂરત જિલ્લાની
 દક્ષિણમાં છે
 ઉદવાડા=પારસી તાલુ-
 કામાં પારસીનું જા-
 તાનું ઠેકાણું છે
 ઝગડો=રડવાડ; લડાઈ
 શૂદ્ર વાણી=સાચું
 મોલવું તે
 અવસ્તા=પારસીનું ધર્મ
 પુસ્તક
 જરથોસ્ત=જરથોસ્તી
 ધર્મ સ્થાપનાર
 મહાબારકોટો=મદ્રાસ ધં-
 બાકાનો પશ્ચિમ કાંઠો

બાધબલ=ખ્રિસ્તીઓનું

ધર્મ પુસ્તક

ધસુ ખ્રિસ્ત=ખ્રિસ્તી

ધર્મના સ્થાપનાર;

જીજ્ઞ કાષ્ટ

પાઠ ૧૦.

વસંતઋતુ=ફાગણ ને

ચેત્ર મહીનો; (એ મ-

હિનામાં ઝાડને નવાં

પંદડાં આવે છે.

વર્ષની ઋતુ છ છે

વસંત, ગ્રીષ્મ, વર્ષા,

શરદ, હેમંત, શિશિર)

સંક્ષિપ્ત=ટુંકો

ધતિહાસ=આગળ થઇ

મએલા રાજ્યોના

ગુણ દોષ તથા તેમની

રાજ્યનીતિનું વર્ણન

જેમાં કરેલું હોય તે

શિલાલેખ=જેના પર

લેખ કોતરેલો હોય તે

પત્થર

તાત્રપદ=જેનાપર લેખ

કોતરેલો હોય તે

તાંબાની તકતી

એલચી=બીજા રાજ્યનો

પ્રતિનિધિ; વડીલ

ગ્રીસ=ગ્રીસ દેશનો

રહેવાસી

ઉતારા=નકશો

કરકસર=જરૂરનો ખરચ

કરવો તે

ગરબડાટ=ધોધાટ

બીડ=લોકોનો જમાવ

થાપણુ=મુંડી; મંડોળ

સહી=મત; કબુલાત

સિક્કા=છાપ

સાક્ષી=સાહેદી

કાંડું=પોંચો; હાથના

પંજ આગળનો ભાગ

ન્યાયાસન=(ન્યાય+આ-

સન)=મન્સાફ કરતી

વખને યેસવાની જગા

તહેનાત=હજીર

સલાહ=અભીપ્રાય

અમણુ=બાહ્યધર્મના સાધુ

દર્મ=એક જાતનું ધાસ

એકમન=એક ચિત

કરી=પરદેજ

ભરગચ્છી=ભરતકામ

મનાઇ=ના

પાઠ ૧૧.

પ્રાચીન=જુનાં; પહેલાંના

લાંગરેલી=લોહાની ખિલા-

ડી નાખી થોભાવેલી

પુરાવો=સાબીતી

ઋગ્વેદસંહિતા=ઋગ્વે-

દના મંત્રોનો સંગ્રહ

વરુણદેવ=જળનો દેવ

નાવ=હોડી; નૌકા

અશ્વનીકુમાર=દેવોના

વેદ; અશ્વની અને

કુમાર એ બે ભાઇ

છે અને તે બે એક

દેવ ગણાય છે

સમુદ્રયાન=સમુદ્રની મુ-

સાફરી કરવાનો રિવાજ

ભરકચ્છ=અગ્રપુર

બૂશિર=જમીનની અણી

લાંબી થઇને સમુદ્રમાં	ખોખરા કરશે=મારશે	નિર્બંધ=અમુક બાબત
ગએલી હોયને	શાસ્ત્ર=સામાન્ય નિયમ	પર સારી ઇચ્છા
ખજાસી=વહાણ કે આ-	સંગ્રહ; અનુભવનો	વાળું લખાણ
ગમેટ ચલાવનાર	ભડેળ	નોટ=રૂપીઆને બદલે
લંકા=સિંહલદ્વીપ	ગ્રામ=સૂર સંબંધી એક	વપરાનો ચલણી ડાગળ
નાવે=આવે નહિ	મ પ	ચેપ=અડકવાથી એક-
મંદિર=ઘેર	મૂર્છાના=સૂરને એકવાગ	નો રાગ બીજામાં
સુમાત્રા=ઔશાન્યામાં	ચઢાવવા ને પાછા	આવવો
ખેટ છે	ઉતારવા તે	હેવાલ=વૃત્તાંત; હકીકત
જવા=સુમાત્રાના અગ્નિ	તાલ=ગાયમાં માત્રા	પ્રસિદ્ધ કર્યું=જાહેરમાં
કોણમાં ખેટ છે	પ્રમાણે જે માપ તે	આબુ
પરીઆના પરીઆ=છોક-	રાગ=ગાયનની રાહ	અસરકારક=અસર કરે
રાનાં છોકરાં	દાઝ=રીસ; ગુસ્સો	એવું
પરીઆ=પેઠી; ઓલાદ	ખાણીઓ=લાકડાની	જડ=મૂળ
પાઠ ૧૩.	મેટી ખાંડણી	વીમો=અમુક રકમ લાભ,
ઉમરતા=અયત્તા	કળ વળી=દુઃખ નરમ	અમુક મુદત માટે,
વાડ=કાંટાની આડ	પડ્યું	અમુક રકમની, જાન
છીંડું=આકું	પાઠ ૧૪.	માલની તુકસાની
નિર્મળી=વાદળાં વગરની	મુલતવી=મોકુફ; વામદા-	ભરી આપવી તે.
વહેરો છો=માથે લેા છે	પર	પાઠ ૧૫.
સ્વર=અવાજ	ઢીલ=આળસાઇ	બુઢી=ધરડી
શંખ=મેટો શંખલો;	અનુભવ=જાન માહિતી	ચમન=અરબસ્તાનમાં
ખાવાઓ પૂંકે છે તે	હંચે=ઉપલે નંચરે	એક પ્રાંત છે

શેખ-અરખ લોકાની
મેટી ટાળાનો સરદાર

અખૂટ=(અ+ખૂટ)=
ધણોજ

ખોટ=તંગી; તંગાસ
ધન્યરને માગે=દાનમાં

સખત શબ્દ=કઠોર
વચન

મગન=ખુશ

દાદ=ધન્સાફની માગણી;
ફરિયાદ

ફરિયાદ=દાવો

અદ્ભૂત=નવાઇ જેવી

એકલપંથી=સાથી વિ-
નાનો મુસાફર

ડોળ=ખોટો દેખાવ

સ્તબ્ધ=હાલે ચાલે નહિ
તેવા; સ્થિર

ફાંસીઆ=ફાંસો ઇષ્ટ

મારી નાખનાર (એવા)

ફાંસીઆનો હિંદમાંથી

ઇ. સ ૧૮૩૫માં લોડ

વિદ્યમ બેન્ટિકે નાશ

કર્ચો હતો)

પાઠ ૧૬.

ઉંડાઉપણું=ગળ ઉપરાંત
ખરચવું તે

જહાપનાહ=ફુનિયાનું
ગજલ કરનાર; પાદશાહ

વિચિત્ર=નવાઇ જેવો;
તરેહવાર

ખુલાસો=સમાધાન

જમા ઉધાર=આવક

જવક; ઉપજ ખરચ

અડસટ્ટો=આસરો; સુમાર

પગરણુ=અવસર; સાફ

ટાણું

અચાનક=એચિતો;

એકાએક

જેગવાઇ=તબવીજ;

ગોઠવણ

નિંદવા=વખોડવા

દોષ=ખોડ; ખામી

ગૃહસ્થાઇ=ગૃહસ્થના

લક્ષણ

લેણદાર=માગનાર

ઉધરાણી=માગતા પૈસા
લેવા આવવા તે

ચિઠીઆ કરે=ખીજવાંધ;
ગુરસે મામ.

કોરટ=ધન્સાફ કરવાની
કચેરી

ચેનખાણ=મેળ સાખ
મિથ્યાભિમાન=ખોટો

ડોળ; ખોટી મગફરી

ખરચાણ=ઉંડાઉ

પરતંત્ર=પારકાને તાબે

વાહવાહ=વખાણ

વળતો=ખીજો

જપત=કપજ; સરકાર

હરાજ કરી લઈ જાય તે

દયામણી=દયા ઉપજો

એવી

ગુલામ=વેચાણ લીધેલો

ચાકર

હાથ પહોંચતો હોય=

પૈસાની સીલક હોય

પ્રસંગે=અવસરે

પેટે પાટા બાંધી=ગરિ-

બાધથી ગુજરાન ચ-
લાવી; બૂખ તરસ
વેઠી

પાઠ ૧૭

અમતા=માયા હેત
વેઠ=મદત મળુરી
વૈતર=સખત મળુરી
અમસ્તી=ફેકટ
ધડો=દાખલો
ધર્મણ=ધર્મ પ્રમાણ
ચાલનાર
ગરાસણી=ગરાસીઆની
બાયડી; રજપુતાણી
આવડ=આવડત
ત્રેવડ=ગોઠવણ; વેતરણ
વર્ગ=જાત
ચાણુદાર=ચાણુનો
અમલદાર; ફેજદાર
વહીવટદાર=વહીવટ કર-
નાર; મામલતદાર
સૂચના=અગમચેતી;
ચેતવણી
મહવાસ=મેળાપ; સંભા-

ગમ
પાઠશાળા=કોલેજ
કુટુંબ પ્રીતિ=કુટુંબના
માણસપર જેવો ભાવ
હોય તેવો ભાવ
રસભેર=મજા સહિત
પાદર=ગામના ઝાંપા
બહારની જગો
ગોરજ=ગાયોવા પગથી
ભેડેલી ધૂળ.
અંદર માર્ગે=જળમાર્ગે;
જમીનમાર્ગે=રથળમાર્ગે
સડકને રસ્તે
વેતરણુ=નોડ; નિકાલ;
ગોઠવણ
જૂજ=ચોડો
દેવાદાર=દેણુદાર
ચેપ=અસર; લાગણી
પાઠ ૧૮.
બડવો=જનોાધને લગતી
ક્રિયાનો એક ચાલ;
બટુક; (એમાં છોકરો
હોડે છે અને મામે

તેને પાછો ઘેર પકડી
લાવે છે)
વિધિ=ક્રિયા
દેવ સાખે=દેવની સા-
ક્ષીએ
પહેરામણી=કન્યાનો બા.
પ વરને તથા તેના
સગાંઓને જે રકમ
આપે છે તે.
પરસ્પર=એક બીજાનો
પદલું=છોકરીને દરદા-
ગીના માટે આપવાની
રકમ
વિભાગ=ભાગના ભાગ
શ્રમ=હથિયાર
ધર્મોપદેશ=(ધર્મ+ઉપ-
દેશ)=ધર્મનો બોધ
મંડળ=ટોળું
પૂર્વે=પહેલાં
કાળિદાસ=ભોજ રાજા
ના વખતમાં પ્રખ્યાત
કવિ થઈ ગયો છે

પાઠ ૨૦
ધાટ=પશ્ચિમ ધાટ; સ-

હા દ્રિ

ગુફા=પહાડની પોલાણ;

પહાડની બકોલ

દેવાલય=(દેવ+આલય)

=દેવને રહેવાનું ઠેકાણું;

દહેરં

ચિત્તા=ચેહ

।શબ્દક્રમ=ક્રોતરક્રમ

પાધીપટે=પાધડીની પેટે

લાંબો ને સાંકડો

ચૈત્ય=પર્વતમાં કોરેલું

બાધ લોકનું દહેરં

પટ=પહેનાઈ

દાગમ=ધાતુગર્ભ; પૂજનું

ઠેકાણું

સ્તંભ=થાંભલો

।નહાર=મઠ; બાધ સાધુને

રહેવાની જગા;

।સ્તુ=બીજા માગી

ગુજરાન ચલાવનાર

શબ્દમંત્ર=પદ્યકર્તા

નાશ થાય એવું

વૃત્તિ=વલણ; કચ્છા

નિર્વાણ=શાંતિ; મુક્તિ;

મોક્ષ

કલ્પનામાં=ગ્રાંથ મી-

ચીને મનની નજર

આગળ

દિનચર્યા=સાધુએ રોજ

શું કરવું તે

સૂર્યોદય=(સૂર્ય+ઉદય)=

સુરજનું ઉગવું તે

દોષ=અવગુણ

ભિક્ષાપાત્ર=ભિક્ષાનું

વાસણ

શંકા=શક પડતી બા-

બત; નાહ સમજાવેલી

વાત

પાઠ ૨૧.

નહે=નદીમાર્ગ દૂર

પણી લઈ જવા માટે

બોદેલી ખાઈ

મોલ=તૂલ

હિંદુશાસ્ત્ર=આર્ય ધર્મ

પુસ્તક

સમવડો=ભોગવાઈ

મૂકી=લચી

બળદેવ=શ્રી કૃષ્ણના

મોટા ભાઈ

રસાળ=(રસ+આળ=

ફળદ્રુપ

કંપનિ=અંગ્રેજી રાજ્યનું

એક વેપારી મંડળ;

(એનાં હાથમાં આ

દેશની સત્તા સને

૧૮૫૮ સુધી હતી)

શાખા=ફાટો

સદી=સો વરસનો કાળ;

સૈકા

આ'વાદ=દુઃખી

પાઠ ૨૨.

સંપ્રદાય=પંથ

શરાણુ=ધાર કાઢવાનું

ઝોળર

કાવ્યકળા=કવિતાની ખૂ-

બી અને મુક્તિઓ

માગમ=મેળા પ;

મુલાકાત	ચાલતી દેશી ગુજરાતી	મરી જાય એવો રોગ
ભાટ=એક જાતના પ્રા-	ભાષા સંબંધી મંડળી	કાલેરા, પ્લેગ વગેરે
હાથ; ખરા ખોટા વ-	પદ્ધતિ=ધોરણ; રીત	પંજે=સપાટી
ખાણ કરનાર; ખારોટ	પ્રમુખપણું=અધ્યક્ષપણું;	ગુમાસ્તા ગીરી=ઉધરાણી
ચારણ=રાજના આશ્રિત	ઉપરીપણું	ને નામાનું કામ
વર્ગમાંની એક જાત	ઝડપવર્ણન=મોસમનું	વાકેફ=માહિતગાર; જ-
(એને ધંધો રાજના	ખ્યાન	ણીતો
વખાણ કરવાં; રા-	કાવ્ય=કવિતાનું પુસ્તક	દુરસદ=નવરાશ
જાની આગળ નાચવું	માનવતો=આખરવાળો	વિશ્વાસઘાતી=ભરોસો
ગાવું વગેરે ખેલ	ખિતાબ=પદકાબ;	તોડનાર
કરવાનો છે.)	ઉપનામ	સંપૂર્ણ=(સ+પૂર્ણ)=પુ-
દંતકથા=મોઢેથી ચાલતી	સી. આઈ. ઇ. હિંદના	રેપુરો
ખરી ખોટી વાત	રાજ્યનો દોસ્ત	અત્યંત=(અતિ+અંત)
કદર=પ્રજા; જાણ	વર્ણસન=વરસનો પગાર	=ધણીજ
હિતેચ્છુ=(હિત+છેચ્છુ)=	દોરું=ખેંચુ	ઉચાપત કરવું=ઝોળવવું
બહુ કરનાર	શાખ=ચાહના; પ્રેમ	તે; ઉપાડી જવું તે
સોસાયટી=મંડળ	જમાનો=જુગ; કાળ	ખોટ=ખાધ
હેતુ=મતલબ; ધારણા	પાઠ ૨૩.	સીલક=રોકડ નાણું
સંબંધ=પરિચય	ધાર્મિક=ધર્મ પર આ-	પાઠ ૨૫.
ઠરેલ=ડાહી	રથાવાળો	અડવો=ખેવકુદ
વેનચરિત્ર=વેન રાજાની	નિરાધાર=આધાર વગ-	તોલ=અસખર
હકીકતનું પુસ્તક	રતો; વસીલા વગરનો	મુખડું=ગોળપાપડી
વર્નાકુબર સોસાયટી=	મરઠી=ધણા આણસ	વળાવવા=વિદાય કરવા

વાસો રહેજે=મુકામ

કરજે

ખેડી બાર=ખેતરની

વાડમાંથી જવા આ-

વવા માટે છોડું પાડી

વચમાં ખે પાંખીઆ

વાળુ દાટેલું લાકડું

કુપ્પાં=કુર્ષા; આમડાનાં

કુંડા

શાવકાર=શાહકાર

ધેર=છેડથી ખૂબ ઢં-

કાર્થ રહેલી જગા

હારે=સાથે

બુકાની=માથેથી દાદી

નીચે લખ બાંધેલો

લુગડાને કકડો

તીર=આથુ

દાખડું=ધનુષ

સેર=છે

હોકારા=બુમાટા

સે=છે

ધેલ=થપક

કાપટ=જૂટ

પતીજ=ભરોસો

પરખાવો=તપાસાવો,

પરીક્ષા કરાવો

આંકિ=પાર; હદ

વ્યસની=વ્યસનવાળો;

ગજેરી, અરીષ્ટી.

દારડીઓ વગેરે

આળ=તહોમત; બટો

પાપનો ઘડો કુટવો=

છુપું રહેલું પાપનું

ગજેર ચંબુ

દગો કોઢનો સગો નહિ=

કપટથી કોષ પાર પડતું

નથી.

ઝડો=જડતી, તપાસ

અન્નદાતા=પોષણ કર-

નાર

પાંઠ રડ.

સર્વદમન=રાગ દુષ્યંત

અને શકુન્તલાનો પુત્ર

ભરત; બધાને દયા-

વનાર

બાળચેષ્ટા=બાળકની

રમત ગમત

તાપસી=તપશ્ચર્યા કરનાર

ઝી

તપોવન=તપ કરવાનું

જંગલ; ઋષિ આશ્રમ

કાળજી=અંતર; મન

અંહ=હું

ચક્રવર્તી=જેની આથુ

નાનાં મોટાં ઘણાં

રાજ્યો પર વર્તાવી

હોય તેવું

લક્ષણ=ગુણ

સતાવતો=પજવતો

દીસંતી=દેખાતી

દંતકળી=લિંગતા દાંત

વણ=વગર; વિના

નિમિત્ત=સમય; કારણ

કાલીકાલી=કાનને પ્રિય

લાગે એવી

બોલી=ભાષા; બોલ

તોતલી=તોતડી; બોલડી

પુત=છોકરો

મલિન=મેઘ

લેખીએ=મણીએ

આશ્રમ=મઠ; તપોવન

આકૃતિ=ધાટ; ચહેરા

ચેષ્ટા=રમત મમત

આશ્રમસ્થાન=તપસ્વી-

ઓનું રહેઠાણ

મુનિકુમાર=ત્રડપિ પુત્ર

ધર્મદારા=ધર્મ પ્રમાણે

પરણેલી સ્ત્રી; ભગ-

ના સંબંધથી જોડા-

એલી

દારા=સ્ત્રી

લાગ કર્યો=તણ દીધો

પૂછપરછ=તપાસ

શકુન્તલ=પક્ષી; મોર

શકુન્તલાવી=(શકુન્તલા+

આવી)શકુન્તલા આવી

અથવા શકુન્ત એટલે

મોર લાવી

માધેસો=(માન+ચેસો) મ.

ઉપરના પ્યારથી ગાડો

થએસો હોય એવું

તરજીમો=એક ભાષામાં

થી બીજી ભાષામાં

સમજણ પાડવી તે.

વગર કારણે હસવાથી

જરા જરા દાંતની ક-

ળીઓ દેખાય છે; અને

સમજાય નહિ એવી

મોળડી અને કાલી

કાલી ખોલી ખોલે છે.

ખોળે ચઢીને (ખોળા-

માં) બેસવાને આતુર

એવા છોકરાને જે

માણસ ખોળામાં લે

અને તે છોકરાના

શરીરે વળગેલી ધુળ-

થી જેનું શરીર મેલું

થાય તેનેજ નસીય-

વાન સમજવો.

પાઠ ૨૭.

શિક્ષણ=શિખવવું;

કેળવણી લેવાનું

વહાણુવટી=વહાણુ ચલે-

વનાર

મથી=મહેનત કરી

ધરોહો=વિચાર

ખંડ=જેમાં ધણુ દેશે

આવેલા હોય તે (જે

મકે એશિયાખંડ)

રપેન=યુરોપ ખંડની

પશ્ચિમમાં દેશ છે-

ટાપુ=ખેટ

શુદ્ધ=ખરોખર; ખરેખરી

પવન પડેલો હતો=પવન

બંધ હતો

આભ=આકાશ; ગગન

અધીરા=ધીરજ વગરના

ફાસલાવી=પટાવી

ધપકાવી=ધમકી આપી

કંટાળ્યા=કાચર થયા

અશકય=(અનશકય)=

થઈ શકે નહિ એવું

રપણ=ખુશી

જમીનના પક્ષી=જમીન

પર રહેનાર પક્ષી

આશા=ખરોસો; વિશ્વાસ

આખ ન માંચતાં=ઝંઘી

ન જતાં

આનંદભર્યા શબ્દો=ખુ-
આલીના પોકાર

પહો દાટવો=સુરજ ઊગ
તાં પહેલાં અજવાળું
પડવું તે

કનડગત=હેરાનગતિ
ચુંબન=ખોડી; ખચી
સ્વાર્થ=(સ્વ=પોતાનો+
અર્થ=લાભ)=પોતાનો
લાભ

ખાતર=માટે

પાઠ ૨૮.

સલવાદી=(સલ+વાદ
+ઇ) સ.ચું બોલવા
વાળો

યગ્ન=હોમ

દક્ષિણા=ચુરુ કે આહ-
ણને જમણે હાથે
દાનમાં અપાતી રકમ

કસોટી=પરીક્ષા, તપાસ

તેજ ક્ષણે=તરતજ

માર્ગ=રસ્તો, વાટ

સર્વસ્વ=ખૂં, સધળું

મુદત=મહેતલ, વખત
વેરેલ=વેરસે

સ્થાનક=ઠેકાણું. જગા
અયોગ્ય=(અ+યોગ્ય)=
લાયક નહિ

કંટકવન=કાંટાવાળું

જંગલ

સુંવાળી=દુઃખ સહન ન

કરી શકે એવી

ક્ષત્રિયાણી=(ક્ષત્રિય+
આણી)=ક્ષત્રિયની

ઝેરી

બોલ=વચન, કોલ

આગ્રહ=મમત

નિંદી=વગોવી

અર્ધાક્રિયા=અર્ધાંગના,

મૂલ=કિંમત

સ્તબ્ધ થવું=ઠરી જવું

પાલવ=છેડો

ચંડાળ=મંગીઓ; નીચ

કામ કરનાર

આચકો ખાય છે=ખંચ-

કાય છે

મુડદું=લાસ; મરણું
પ્રાણી

જળામાંથી=દરમાંથી

અનાથ=(અ+નાથ)=

ધણી વગરની;

નિરાધાર

મસાણું=મુડદાં દાટવા

ખાળવાની જગા

દેવું=દેણું; કરજ

ફૂલ પાચરેલી જગાએ

ચાલવાને ખીલકુલ લા-

યક નહિ એવી જે

કોમળ અને રૂપાળી

સ્ત્રી, તે જેની અંદર

ધણજ કાંટા છે એવા

વનમાં ધણીની પછ-

વાડે ચાલવા લાગી,

પાઠ ૨૯

સુરપાણ (ચૂળપાણ) નો

ધોધ=માંકડી ઘાટ; મો-

ખડી ઘાટ;

જળધોધ=એસથી પા-

ણીનો પડતો મોટો

પહોળો ધોધવો
 ચાણોદ=ડબોધ પાસે
 નર્મદા કાંઠે જાત્રાનું
 ઠેકાણું
 સામે વહેણું=વહેતા પા-
 ણીએ
 પનાષ=ચપટા તળીઆ
 ની નાની હોડી
 બાહુ=ભુજ; ખંભાથી
 કાણી સુધીનો હાથ
 ફેફસાં=શ્વાસની ધમણો
 આદિયેશ્વર=સૂર્યે સ્થા-
 પેલા મહાદેવ
 ગુરૂતેશ્વર=ગરૂડે સ્થાપેલા
 મહાદેવ
 છાછરાં=થોડાં ઉંડાં
 રાજપીપળા=એ રેવાં
 કાંઠા એજન્સિમાં
 સંસ્થાન છે.
 કાળભૈરવ=શિવનું ભય-
 કર ૨૫
 હરણ કાળ=હરણના
 કુદકા જેટલું પહોળું

ઘેર=મધુર
 વારી=જળ; પાણી
 ઢાળ ઉતાર=ઢાળ પડતી
 પાત્ર=નદી વહેવાનો
 માર્ગ
 શીણુ=ધોળા પરપોટા
 ભાસ=દેખાવ
 અનંત=(અન+અંત)=
 છેડા વગરની; પાર
 વિનાનો; ધણીજ
 પરકંભાવાસી=પ્રદક્ષિણા
 કરનાર
 સદાવૃત=(સદ+વૃત)=
 ગરીબ મુસાફરોને ધ-
 માંદા સીધું આપવું તે
 પાઠ ૩૧.
 દનકમૃગ=સોનાનો
 હરણ
 પંચવટી=પાંચ વડનો
 જથ્થો; દંડકારણ; ના-
 શકને સામે (ગોદા-
 વરી નદીને) કાંઠે એ
 સ્થાન છે

નેત્ર=આંખ
 ઠારે છે=સંતોષ પમાડે છે
 અલૌકિક=દૈવી; અદ્ભુત;
 આ લોક (પૃથ્વી) માં
 નહિ એવો
 મૃગસો=હરણ
 નિર્ભય=((નિર+ભય)=
 ધારતી વગરના
 યુદ્ધી=તરેહ
 આર્યપુત્ર=એ શબ્દ ધણી
 ને બોલાવામાં વપરાતો
 હતો, સ્વામી, રામ.
 અયોધ્યા ગોગરા=સૂર્ય
 નદીને કાંઠે ચહેર છે
 છક=દિંગ, તાજુમ
 મૃગચર્મ=હરણનું ચામડું
 જનકી=સીતા
 આસન=ખેડક
 અસુર=દૈત્ય
 વેપે=રપથી
 કારમી=વિકરાળ, બિહા-
 મણી; ભયકર
 ચીસ=ગભરાટમાં જૂમ

પાડવી તે
 પર્ણકુટી=કુંપડી
 ફાળ=ધારકો
 વલોવાઇ=ઉથલ પાથલ
 યઇ
 કઠોર=વજ્ર; કડવા
 હરિઆળી=લીલોતરી
 વાળી
 અલખ=અલ્પ; ધ્યાનમાં
 નહિ આવે એવાં
 પરમાત્મા. (એ શબ્દ
 જોગી વાપરે છે)
 જગાવતો=ખેલાવતો
 ગોદાવરી=સહાદ્રિ પર્વ-
 તમાંથી નીકળી ઉત્તર
 સરકાર પ્રાંતમાં વહી
 બંગાળી ઉપસાગરને
 મળે છે તે (એને
 કાંઠે નાશિક, યં.
 બક રાજમહેદ્રી ને
 યાનાન છે.)
 આતથિ=ભિક્ષા માંગવા
 આવેલા માણસ

રાતાં યઇ=ગુરુસે યઇ
 બમર ચઢાવી=ડોળા
 કાઢી
 વિકરાળ=ખિહામણું
 ધારણ કર્યું=પ્રકાર્યું
 રથ=ચાર પૈડાંની ધુમટ
 વાળી ગાડી,
 પાઠ ૩૨.
 કંજુસ=કૃપણ, બખીલ
 દળદર=ગરિઆઇ
 વિદ્યાર્થીના આશીર્વાદ=
 બીખ માગવી તે;
 અસલ વિદ્યાર્થીઓ
 ભિક્ષા લાવીને ખાતા
 ઝીક મારવી=પત્યરપર
 પછાડી ધોવું
 વારસો=વડીલો તરફથી
 મળેલી પૂજા
 વધ્યાસધ્યા=વધારાના
 સંકલ્પ=દરાવની નિ-
 શ્ચાની તરીકે હાથમાં
 પાણી લઇ જમીનપર
 મૂકવું તે

કૃપણ=કંજુસ
 પાઠ ૩૩.
 બનાવટ=રચના, ગોઠવણ
 નારિતક=ઇશ્વર નથી
 એમ માનનાર
 નારિતકપણું=ઇશ્વરનથી
 એમ માનવું તે
 કર્તા=બનાવનાર, રચનાર
 અસાધારણ=અણીજ
 કીમતીપણું=હિપયોગી-
 પણું
 મેદ=ચરખી (એ જાડા
 માણસમાં વધારે હોય
 છે.)
 કામળપણું=નાજીકાઈ
 આરામ=વિસામો
 સરળતા=સહેલાઈ
 સંરક્ષણુ=સારી સંભાળ
 બમર=ભવાં
 છાજલી=છજી
 જતન=રક્ષણ; સંભાળ
 ડોળા=આખનો ગોળા

વાટે=રસ્તે; રાહે
 નસુકારાં=નાકના દમ
 લેવામાં એ કાણું
 બહાણું=આકાશ ચોમેર
 થી અંડ (ઈંડા) જેવું
 જણાય છે તેમાં રહેલી
 તમામ સૃષ્ટિ
 અંધેર=ગેરવ્યવસ્થા
 ગરજ સારે છે=કામ
 કરે છે
 સાખ=સાહેબી, પુરાવા
 પૂરે છે=આપે છે
 ખુબી=તાસીર; બલીહારી
 પાઠ ૩૫.
 વિસારે મૂક્યા વિના=
 જૂલી ન જતાં
 પરસ્પર=એક બીજાનો
 એકીપણું=આગસાધ
 સુસ્તર વિદ્યા=પૃથ્વીનાં
 ૫૭ સંબંધી વિદ્યા
 ચિહ્નો=નિશાની
 બોળ=તપાસ
 મુનીમ=કારભારી; મુખ્ય

મહેતો
 અમત્ય=અર
 ધ્યાન=લક્ષ
 આધારે=મરોસે
 બોદાણુ=બોદકમ
 સ્વાશ્રય=પોતાની મદદ
 કાળજી=ચેટક; ખંત
 કમ=નસીબ
 ધારો=નિયમ; કાયદો
 ફળ=પરિણામ
 અદકા=મોટે
 આપ=પોતાનો
 પુર=પુરા
 પ્રતાપ=પરાક્રમ
 બધાથી મોટો પોતે
 ઉઘથ ઉઘમ ઉઘમ(જ)
 છે; નસીબ બિચારું
 રાકડું (કંગાળ) છે
 પથ ઉઘમતું પરાક્રમ
 પુરેપુરું (મોટું) છે.
 પાઠ ૩૬.
 સદર=લાંબી મુસાફરી
 ધનાઢય=પૈસાદાર

દરીઆમાર્ગે=જળ; માગે
 વહાણુ વાટે
 વતની=રહેવાસી
 ખ્રિસ્તી=ક્રિસ્તીસ્તને
 માનનાર
 વહાણુવટી=ખલાસી
 કેપ=ભુશિર
 ઓફ=ની
 ગુડ=સારી
 હોપ=આશા
 લિરખ=પોર્ટુગલની
 રાજવાનીતું શહેર છે
 નાતાલ=અંગ્રેજીની દિવા
 ળી તા. ૨૫ મી. ડિસેં
 બરથી આઠ દિવસનો
 તહેવાર, ખ્રિસ્તમસ
 ભાવ=પ્રીતિ
 બે. મી. એ=જાણીતો
 કાલીકટ=મલબાર કાંઠે
 બંદર છે
 મથક=મુખ્ય ઠેકાણું
 સિંદલદીપ=લંકા
 પરવાનગી=રજા; મંજૂરી

આવકાર=આદરસત્કાર
સમૃદ્ધિ=દોલત
છક=દિંગ, તાજુમ
નજરાણું=મેટ
છૂટ=પરવાનગી; રખ
ધકકો=નુકશાન
પૂર્ણ=પુરેપુરી
માહીતો=અનુભવ
હિત=બલુ
પ્રવેશકર્થો=દાખલ થયો

પાઠ ૩૯.

ઉમરાવ=અમીર
કીટલી=ચાદાની
નાળયું=નળ
પ્રયોગ=અજમાએશ
અનુભવ=માહીતગારી
સ્કોટલાંડ=ગ્રેટબ્રિટનમાં
દેશ છે
ખુદિશાળી=અક્ષવ્યાજ
ગ્લાસગો=સ્કોટલાંડમાં
મોટામાં મોટું શહેર
નમુનો=ત્રાટ; આકાર
ખામી=ખોડ

આરંભ=શરૂઆત
ધૂમકેતુ=પૂછડીઓ તારો
કલાધડ=સ્કોટલાંડમાં
નદી છે
આટલાટિક=એ નામનો
મહાસાગર છે. (એમાં
પાણી ૩૫૦ લાખ
ચોરસ મેલ છે.)
ઉપરાઉપરી=એક પછી
એક
ઈન્જનર=આંધકામ ખા-
તાનો અમલદાર
દરજ્જે=પદ્વી; ઓધ્ધો
ગતખુદિ=પોતાની
અક્ષલ
અપૂર્વ=પહેલાં નહિ થ-
એલી એવી
રેલવે=સોડાની સડકનો
રસ્તો
ફતેહમંદી=જીત
નિર્મીય=ખીક વગર
ખંત=કાળજી; ચેતક
નવાઈ=અચરતી

હવાઈ=હવામાં ઉડે એવું
એક જાતનું દારૂખાતું
જહોજલાલી=આખાદી
પાર્કિંગ=પંદર રૂપી ખાતી
કિંમતનો સિકકો

પાઠ ૩૯.

મતભેદ=નિયારફેર; દરેક
જણનું જુદી જુદી
સમજનું કહેનું તે
એકંદર=સામટો, કુલ
પુગવો=સાખીતી
પણુ=ખાધા, નિયમ
નિશ્ચય=ઠરાવ
આખ્યાન=વાર્તા; કથા
શોખ=મજા
શામળ=નરસિંહ મેઢે-
તાનો છોકરો
શીઘ્ર=તરત ને તરત
વારતા
નળાખ્યાન=નળ રાજની
વારતા
મામૈરું=મોસાળું

કવિત્વ=કવિપણું

કવિત્વશક્તિ=કવિતા

બનાવવાની આવડત

આરોગ્ય=તંદુરસ્ત

ઓખા=આજ્ઞાસુરની ક-
ન્યા; અનીરૂઢની ઓ

સુભદ્રા=દેવકીની પુત્રી;

કૃષ્ણની બેન; અશુભ

નની સ્ત્રી; અભિમન્યુ

ની મા

સુધન્વા=ચંપાવતીના

રાજા હંસધ્વજનો પુત્ર

પાત્ર=વિષય

રસીલા=રસિક

પાઠ ૪૦.

રહેણી=રીતભાત

ખડીફા=મહંમદ પેગં-

બરના વારસ

વંશપરંપરા=ઓલાદથી

હતરી આવેલો; પેઢી

ધર પેઢી

દમારકસ=એશિઆઇ તુ-

ર્કેસ્તાનમાં શહેર છે;

એ દુનિયામાં જુનામાં

જુનું શહેર છે

પ્રૌઞ=દીકરાના દીકરા

નો દીકરો

ખલિકાત=ખલિકાની

ગાદી

અગદાદ=એશિઆઇ તુ-

ર્કેસ્તાનમાં શહેર છે.

વૃદ્ધિ=વધારો

ધર્મધ્વજ=ધર્મગુરુ

મુરખખી=મોટો

દિનાર=અઢી રૂપીઆની

કિંમતનો રૂપાનો

સિકકો એ પહેલાં

ચાલતો હતો

તાજુખી=નવાઇ

ખજનચી=ખજનાનો

ઉપરી

દૃષ્ટિ=નજર

બનાવખાને=ઝૈરાને બે-

સવા ઉઠવાની જગા;

રજુતાસ

દામ=નાણાં

સુધ=માન; સમજ

અલરશીદ=ઇન્સારી

પાઠ ૪૨.

દેશાટન=દેશે દેશ

ફરતું તે; મુસાફરી

કરવી તે

શ્લોક=સંસ્કૃત કવિતા

મિત્રતા=દોસ્તી; સોબત

આપવાઇ=જાતની મો-

ટાઇ; આપખાસ;

પતરાજી

કળેટા=દુઃખો

વાંધો=હરકત; અડચણ

જાતકિંમત=પોતાની

કિંમત

કૃતિ=કામ; કાર્ય

નિહાળવું=ધારીને જોવું

અપાર=પાર વગરની;

ધણીજ

મિઠાશ=મજા; આનંદ

રમરણુ=ચંદ્રાસ્ત

ભાવ=પ્રીતિ

પુરતી=પુરેપુરી

પાઠ ૪૨.

ખારીલાપણું=દુસ્મનાવટ

અવગુણ=દોષ

અર્થ=મતલબ; સાર

હાર=મેટા મનનો

પ્રેમી=માયાળુ

નીચ=હલકા મનનો

દેષી=કીનાખોર; અદેખો

ઉજળો=ખરો

કૂરપણું=ઘાતકીપણું

દેષ=અદેખાઈ; વેર

પ્રકટ થતી=શર થતી

ધોળાયા કરતો=મનમાં

રમ્યા કરતો

ધુંટાયા કરતો=ગોખાયા

કરતો

લૂણો=છો, ઇંટ, મટી

વગેરેમાં જે ખાર

નમે છે તે

ખારીલા=કીનાખોર;

દેષી.

હલકા=અંતઃકરણ મન

ખાર=અહાવત; વેર

કાયમ=હંમેશાં

પ્રકૃતતા=આનંદથી ખી-

લવું તે

કૃત્ય=કામ; કાર્ય

સાધનામાં=પાર પાડવામાં

ફલાણો=અમુક

દેષીલા=ખારીલા

ધિક્કાર=તિરસ્કાર

કોશળદેશ=હાલ જે ખ-

હાર અયોધ્યા તથા

આગ્રા પ્રાંતો કહેવાય

છે તે

ઘાતકી=કૂર; નિર્દય

દુસ્મનાવટ=દુસ્મનાઈ

પ્રેમ=માયા; હેત

હજીરમાં=પોતાની પાસે

વીર=મહાદુર; યોદ્ધો

ભૂપણુ=શણગાર

પાઠ ૪૩.

શાંતિભરી=ધીરજવાળા

કરિઆણું=તજ, લવેંગ,

એલચી, મરી, વગેરે

વખાર=જથામંધ માલ

રાખવાનું ઠેકાણું

છુટકો=કલાજ; ઉપાય

ધારકો=એકદમ પડેલી

રીફર

મોગરો=દીવાની વાઢની

સળગતી ચીજુભરી

જેત=સળગતી વાટ

રચો=મનાવ્યો

રિયર=શાંત

ખાસ=ધણી; ખહુ

માર્ગ સૂઝી આવ્યો

=ઉપાધ જડ્યો

પાઠ ૪૫.

આશિન=આસો માસ

ખાવત=હાથીનો હાંકનાર

ખવાસ=હજીરીઓ ચાકર

ભાંડ=મસ્કરો

વાહન=મેસીને ફરવાનું

સાધન; (ગાડી રથ,

પાલખી વગેરે)

અધીરા=ધીરજ વગરના

જગરણુ=ઉજગરા

બીડ=ગીરદી; ઠંઠ

આશ્વર્યકારક=નવાઈજેતું	ચોધડીઆં=ચાર ચાર	ઉત્પત્તિ વિષે આંબની
સુંદરીઓ=સ્ત્રીઓ	ધડીએ મંદિર વગેરેમાં	ની કથા જેવી)
રમણિક=સુંદર	નોખત વાગે છે તે	આંગદ=વાલી વાનરનો
સ્પર્ધા=મરસાઈ; હાંડપાઈ	નોખત=મોડું નગાઈ	પુત્ર (એ બ્રહ્મરૂપિતો)
હિતસવ=તહેવારનો દિવસ	શંખનાદ શંખનો અવાજ	અવતાર હતો)
ભરપુર=ભરેલાં	શય્ય=પથારી	અંબુવાન=રામને સહાય
હર્ષને બહાર બતાવો	સમક્ષ=રૂબરૂ	કરનાર રીંછ (એ વિ-
રસ્તો આપના હતા=	મંત્ર=દેવની સ્તુતિ સં-	બ્ધુના બગાસામાંથી
આનંદ દેખાડતા હતા	બંધી શ્લોક	ઉત્પન્ન થયો હતો)
સવારી=વરદાડા જેવું	પાઠ ૪૬.	વાનર=વાંદરા
સરધસ	ભાગ ૧ લો.	પ-તો=હામ
વકરો=માલ વેચનાં	જોડું=નરમાદા	અશોક વન=અગીયાનું
લિપજેલા પૈસા	પારંધી=શિકારી; વાધરી	નામ છે
પારણા=અપવાસ મુકવે	લાગણી=દયાની અસર	એધાણી=નિશાની
અષ્ટખુણ્ણ=(અષ્ટ+ખુણ્ણ)	સૂઝયું=સમજ પડી	સમાચાર=ખબર
આઠ ખુણ્ણાવાળો	રામાયણુ=રામ અને સી	અનુચર=(અનુ+ચર)
બુરજો=મઠી; નાના કિલ્લા	તાના રનેહ સંબંધી	સેવક; દાસ
કીર્તિસ્તંભ=યાદગીરીનો	તથા સીતાને હરી	પડાવ=મુકામ
ચાંબલો	બનાર રાવણની માંડી	વિષ્ટિ=સલાહતું કહેણ
શસ=શ્રી કૃષ્ણ અને	સ્થિતિ વિષેનું કાવ્ય	વિભિષણુ=રાવણનો ભાઈ
ગોપીઓની દાંડીઆ	સુગ્રીવ=વાલી વાનરનો	સમાધાન=સલાહ
રમવાની કીડા; ઘેરી	ભાઈ	સલાહ=અભિપ્રાય
આ જેવો નાય	હનુમાન=વાનર (એની	કુંભકર્ણ=રાવણનો ભાઈ

દ્રોણત=સવશ્વનો પુત્ર
પ્રવેશ કર્યો=દાખલ થયો
અયોધ્યા=રામનું રાજ-
નગર

ભગ્ન=રામનો બાઈ
કેકયોનો પુત્ર
ગર્ભવંતી=દહાડાવાળી
જોડકા=સાથે જન્મેલા
એ બાળક
અશ્વમેધ=અધા રાજાએ
પર જીત મેળવીને કર-
વામાં આવતો યજ્ઞ
પતિપતિન=ધણીધણી
આણી
રાજના ધર્મ=રાજની
ફરજ

પાઠ ૪૬.

ભાગ ૨ જે.

ભરતકુળ=ભરત રાજાનો
વંશ
હસ્તિનાપુર=દિલ્હીની
ઉત્તરે ૬૦ મેલપર
પાંડવ કૌરવની રાજ-
ધાનીનું શહેર હતું.

ધર્મનો અવતાર=ધર્મા-
ત્મા.

ગદા=આંકડાનું ફૂલના
ધાટનું લોહાનું બારે
હથિયાર.

બાણારણી=તીર માર-
વામાં હોશિયાર

કૌરવ=કુરુના વંશના;
ધૃતરાષ્ટ્રના છોકરા

નિષ્કુળ=નકામો; ફાકટ
સ્વયંવર=કન્યાએ પોતે
વર પસંદ કરી પર-
ણનું તે.

મન્થવેધ=ઉંચે ટાંગેલા
માછલાનું પાણીમાં
પ્રતિબિંબ જોઈ ઉંચે
બાણ મારી તેની
આંખ વીધવી તે
વરબાળ=કન્યા પોતે પ-
સંદ કરેલા વરને જે
માળા પહેરાવે છે તે
દ્રોણપ્રસ્થ=જુની દીલ્હી

(એ જમના નદીપર)

રાજસૂય=રાજાએ કર-

વાનો યજ્ઞ

જુગદું=જુમાર

શકુનિ=માન્ધાર(કંદહાર)
નો રાજા; દુર્યોધનનો
મામો.

મહામારત=પાંડવ કૌરવ
ના યુદ્ધનું પુસ્તક

દોષ્ટાઆર્ષ=અશ્વમા-
ના પિતા; પાંડવ કૌરવ
ના ગુરુ

રૂધિર=લોહી

બીજમપિતામહ=જાતનું.

ના ગંગાથી ઉત્પન્ન
થએલા પુત્ર

વર્ણાશ્રમ=(વર્ણ+આ-
શ્રમ)=ચાર વર્ણ ને
તેના ચાર આશ્રમ

બીધર્મ=બીની ફરજ

સ્વરૂપ=અર્થ રૂપ

પાઠ ૪૭.

અંગકસરત=શરીરને
કસવું તે
નર્થા=નિરોગી
ભિન્ન ભિન્ન=જુદા જુદા
જ્ઞાનતંત્રુ=મગજને ખ-
બર આપનાર તંત્રુ
ચલનવલન=હાલચાલ
ઉત્સાહ=ઉર્મંગ
હીસા=કમજોર
કંતાઈ=તવાઈ
ગળી જાય=અશક્ત થાય
જુઠા=અશક્ત; નકામા
સત્તા=જોર
બોજાઈપ=બારે
ત્વરા=ઝડપ
પોષણ=પુષ્ટિ; બળ
શરીર હલકું ફૂલ થાય
છે=અગૃતિ આવે છે
કબેજી=પેટમાંનો જમ-
ણી તરફનો એક ભાગ
બરોળ=પેટમાં ડાબી

ખાજીની ગાંઠ; તક્ષી
ગુરદા=મૂત્ર પિંડો; પેદુમાં
રહેલી પિશાબની ગાંઠો
મંદ=કમતાકાત; કમજોર
પુષ્ટિ=જોર
દસ્ત=ગાંઠો
ખુયાસે=સાફ
અપચો=અગુરણ
કબજીઆત=ગાંડાનું
રોકાણ
નિર્થક=નકામા
થોડા=તરંગો; ખોટા ખુદા
ધસધસાટ=જોરથી તેરી
નિર્ધમી=કિલોગ વગરના
વીતેછે=ખમવું પડે છે
ચહેરો=શીકલ
લાલી=લાલાહ; તેજ
વદન=મુખ; મોં
નિરતેજ=શીકું; તેજ
વગરનું
પથારીવશ=પથારીમાંથી
ન ફૂંકાય એવો માંદો;
તાલીમયાજ=પહેલવાન

મગજ=હાથ કસરતનું
એક સાધન
બનેદી=એ છેડે ગુદાવાળી
કસરતમાં વપરાતી
લાંબી લાકડી
દંડ=એ હાથ ને બે પગ
જમીન સાથે ટેકી
શરીરને ઊંચું નીચું
કરવાની કસરત
વિનોદ=આનંદ; રમત
મમત.
નજર બેસે છે=ધ્યાન
ચોટે છે
સંજોગ=વખત
આંખ મીચીને=વગર
વિચારે
હંદ=સીમા

પાઠ ૪૮.

પરોપકાર=(પર+ઉપકાર)
પારકાનું ભણું કરવું
તે; પરકલ્યાણ
પુણ્ય=ધર્મનું કામ
પાપ=અધર્મનું કામ
ધર્મી=ધર્મી

અનહદ=(અનનહદ)	આત્રેયી=આત્રિ ઋષિની	સેવામાં હંમેશ રહે છે)
ધણોજ	પુત્રી.	રધુકુળરામનો વંશ
વિદ્યાલય=મણવાનું	પાવન થાઉં છું=પવિત્ર	મોટો=વડો
ઠેકાણું	થાઉ છું	ઋષ્યશૃંગ=શૃંગમુનિ; હજી-
રચે=ગમે; પસંદ પડે	દંડકારણ્ય=નર્મદા અને	રચતો જમાઇ
બલમનસાઇ=બલાઇ	ગોદાવરી નદી વચ્ચે-	સુની=ખાલી
કુશળતા=હોશિયારી	ના પ્રદેશોમાં આવેલાં	વજ્ર=ઈંદ્રનું હથિયાર
લોકોપકાર=(લોક+ઉપ-	વતો	કામળા=કામળ
કાર)=લોકોનું બહુ.	પ્રવાસ=મુસાફરી	મહાત્મા=મોટા પુરુષ
વૃત્તિ=ધર્મજા	વિદ્ય=હરકત; અડચણ	નાસંતી=વનદેવીનું
મરણ શય્યા=મરણ પ.	કાળજાં ઠરે છે=મન	નામ છે
થારી	સંતોષ પામે છે	અગરત્ય=ઋષિનું નામ;
ભારે=મુશ્કેલીવાળા	સંસ્કાર=નામ પાડવું,	વરણ ને ઉર્વશીના
મજ્જુ=શક્તિ	વાળ ઉતારવા, જ-	પુત્ર
ધસાવું=ખરચવું	નોઇ દેવી વગેરે ધર્મ	વાદમીક=એ નામના
સાંકડું મન=અખિલાઇ	ક્રિયા	ઋષિ; રામાયણના કર્તા
દાખલો=દૃષ્ટાંત; ઉદાહરણ	ગ્રહણ કરવે=સમજાવે	ગુરુજી તો બુદ્ધિમાન અને
લોક કલ્યાણનો માડવો	વિમળ=સ્વચ્છ, નિર્મળ	ઠોઠ એ બંનેને એકજ
રચે=પરોપકાર કરે.	સુખિંબ=સાફ પ્રતિબિંબ	રીતે શીખવે છે, તે
અદિત=નુકસાન; હાનિ	ઠીકરી=નાનું ઠીકરું	ગુણીને સમજવાની
પાઠ. ૫૦.	વજ્રપાત=સખત દુઃખ	શક્તિ આપતા નથી
વનદેવતા=વનની દેવ	અર્ધધતિ=વસિષ્ઠની સ્ત્રી	તેમજ ઠેકની કોઇ દિવસ
ભગવતી=પવિત્ર સ્ત્રી	(એ સખત ઋષિની	

ઝોછી પણ કરતા
નથી; તોપણ પરિણામે
મોટો ફેર જરૂર નજરે
પડે છે. જેમ સ્વચ્છ
મણિમાં જેવું સાફ
પ્રતિબિંબ પડે છે,
તેવું હીકરામાં પડતું
નથી (મતલબ કે
બુદ્ધિમાન અને જડ-
માં મોટો ફેર નજરે
પડે છે)

વજ્રથી પણ ધણા
ઠંડણ અને ફૂલથી પણ
ધણા કામળ એવા
મહા પુરુષના મનને
અહા ! કાણ જાણી
શકે ? (મતલબ કે
કાણ જાણી શકે નહિ)

પાઠ ૫૩.

પંચાંગ=ટીપણું; જેમાંથી
તિથિ, વાર, તારીખ,
નક્ષત્ર, યોગ, કરણ,
વજેરે માલમ પડે છે તે

શક=વર્ષ; સાલ
વિક્રમ=ઉગ્ગ્રનનો પરમાર
વંશનો રાજા
શાભિવાહન=પૈટણ નગ-
રીનો રાજા
હીજરીસાલ=મહામદ પે-
ગંબર મકકેથી મદીને
ગયા ત્યારથી ગણાતું
મુસલમાની વર્ષ
પારસી સાલ=ચઢદેજરદી
વર્ષ

સંવત=વિક્રમનું વર્ષ
પૈટણ=ગોદાવરી નદીને
કાઠે શહેર છે
વૈતાળ=જૂતની એક જાત;

પિશાચનો રાજા
અભિષેક=નવા રાજાને
ગાદીએ બેસાડતી વેળા
દૂધ પાણી વગેરેની
ધારા, મંત્રો બોલીને
કરવામાં આવે છે તે.

પાઠ ૫૨.

સદાકાળ=હંમેશાં

રસ્યું=ગીલીટ ચઢાવ્યું
લહેર=ખુમારી
ભંગડ=ભાંગ પીનાર
ઝાંઝરીસ; ચીડ
ભાંભો=એક શબ્દ; વાંસની
અંદર બેસાડેલું લોહનું
ફળું.

બૂમરાટ=ખુમારા
ઢાલ=ખચાવ કરનાર
ઢાંકણા જેવું હથિયાર
નાદાની=મેવકુશી
તરછોડી=ધિકારી
પરાણે=ખળાતકારે
દલીલ=કારણ; પુરાવા
પાઠ ૫૩.

ખારોટ=ખાટની એક
જાત
પસાયતું=ક્રતામમાં આ-
પેલી જમીન
ઉમિ=ઉમંગ; એકાએક
જે ઇચ્છા થઈ આવે તે
સંવાદ=સવાલ જવાબ;
વાદિવાદ

ભોજ સમોવડ બૂપ=	રસ=લહેજત	સુતરફેણી
ભોજ રાજ જેવો	પરદુઃખમંજન=(પર+	વાંકવાળી=ગુણમાં આડી
મોટો (વિદ્યો-તેજક)	દુઃખ+મંજન)પારકાનું	ને આકારમાં વાંકી-
સમોવડ=સરખો;	દુઃખ દૂર કરનાર	આચમન=જમણી હથે-
ઉત્તેજન=આશ્રય	છપ્પા=છ ચરણની ક-	લીમાં થોડું પાણી
ઉડું=મુસલમાની	વિતા	લક પી જવું તે
સિંહાસનજત્રીસી=જત્રી-	પાઠ પપ.	મણ્યા પણ ગણ્યા નહિ
સ પુતળીઝોએ કહેલી	પ્રતિષ્ઠા=આખર; મોટાઈ	=વિદ્યા શિખ્યા પણ
વાત	મહાજન=મોટા માણસ;	અનુભવમાં મૂકતાં
કડી=કવિતામાંનો ચાર	લોકના ટોળાં	આવડી નહિ.
ચાર અથવા બપો	કાધુ=ખાળવા જનાર;	વિદાય કીધા=વળાવ્યા
ચરણનો ભાગ	રમજાને જતા માણસ	પાઠ પડ.
કથે=કહે	રાજદાર=રાજ કચેરી	હજરત=હયો દરજ્જો
મુઠાભોતેરી=પોપટે કહેલી	સંભાષણ=વાતચીત;	ધરાવનાર; મુસલમાન
૭૨ વારતા	વાદવિવાદ	ને બોલાવવામાં વપરા
બધાથી સમજી શકાય	વિવાદ=સામસામા સ-	તો માન બરેલો શબ્દ
તેવી બાધા, કવિતાની	વાલ જવાબ	પરસ્તમ=આરથા
તૂક ને બધાથી સમજી	સતપુરુષ=સારા માણસ	મૂર્તિપૂજક=(મૂર્તિ+પૂ,
શકાય તેવી વાત. વિવેક	મામ ભેગા કર=ગામમાં	જક)=મૂર્તિ પૂજનાર
અને શિખામણ કહે	દાખલ પહોંચાડું	શ્રીમંત=(શ્રી+મંત)=
તેજ ઝેક કવિ	દીર્ઘસૂત્રી=કામમાં ઢીલ	પૈસાદાર
રંજન=ખૂશ	કરનાર માણસ; લાં	પ્રેમાળ=(પ્રેમ+આળ=
	બા તાંતણાવાળી;	હેતવાળો) માયાળુ

પુનર્જન=(પુનર=પ્રીત્ત

વાર+જન)=ફરીથી

પરજીવું તે

કાષ્ઠપાપાણુ=લાકડા ને

પત્થર

નિર્મતા=અલાવનાર

અનાદિ=(અનૂ=નહિ+

આદિ=શરૂઆત)=જે

ની શરૂઆત નથી તે

ખુદા=પરમેશ્વર

પરિપકવ=પાકા; મજબુત

બહી=જીબ્બલ ફરેસ્તા

ખુદા તરફથી જે સં

દેશો લાવેલા તે

અનુયાયી=સાથે અથવા

પછવાડે ચાલનાર;

સેવક: શિષ્ય

તુચ્છકારી=ધિકારી

સહનશીલતા=શાંતતા

સદુપદેશ=(સદ્+ઉપદેશ

=સારી શિખામણુ

વજનદાર=વકરવાળા

અગ્રેસર=(અગ્ર+સર=

જનાર)=મુખી; આ-

ગેવાન

પ્રાસાદિક=કૃપા બરેલી;

દૈવી

નિષ્કામ=સ્વર્થ વિનાનો

ધાટ=ઉપાય

પ્રપંચ=કાવતરું

નિરૂપાયે=નાષલાજે

પર્યંત=સુધી

પ્રસાર=ફેલાવો [ફરનાર

ધર્મોપદેશક=ધર્મનો ભોધ

સુરાપાન=દારૂ પીવો તે

સમાબ્ધિક=સમાજને

લગતી

સિરિઆ=એશિઆઇ

તુર્કસ્તાનના એશિઆ-

મૈનરની દક્ષિણમાં

પ્રાંત છે

ઇસ્તખુલ=યુરોપી તુર્ક-

સ્તાનની રાજધાનીનું

શહેર છે

ગ્રહોજ્જલાલી=આખાદી;

દબદબો

ક્ષણભંગુર=પલકમાં ના.

શ્ર થાય એવો; નાશવંત

કુરાન=મુસલમાની ધર્મ

પુસ્તક; મહંમદ પેગં-

બર સાહેબની આજ્ઞા-

ના વચ્ચેના સંગ્રહનું

પુસ્તક

સવાલ—૪. સ.

૫૭૧, ૬૦૯, ૬૨૨ ને

૬૩૨માં શું બનાવ

બન્યો? પેગંબર સાહેબને

મક્કાથી મદીને જ-

વાનું કારણ શું? મહં-

મદ પેગંબર સાહેબે કયે

ધર્મ ચલાવ્યો? એ ધર્મ

માનનારા દુનિયામાં

હાલ કેટલા માણસ છે?

મહંમદ પેગંબર સા-

હેબે શું ઉપદેશ કીધો?

અરબસ્તાન, ઇરાન,

સ્પૈન, મક્કા, મદીના

ઇસ્તખુલ, બસરા, ન-

જ્જામાં જતાવો.

પાઠ પૃ.

અહણુ કરવું=સ્વીકારવું;

પાળવું

દરતુર=મોઘેદના ગોર

અહુરમઝઃ=પારસી ધર્મ

પુસ્તકમાં કહેલા પૃ.

થીના પેદા કરનાર

અને પાલન કરના-

રતું નામ

કરતી=પારસીની જનોઈ

સદરો=દુઠ્ઠી બાહેતું

મોદું પહેરણુ

ધુપ=સુંગધી ધુમાડો

અર્પણુ=આપી દેવું તે;

બળિદાન

લગ્નવધિ=લગ્નક્રિયા

અગિઆરી=(સં)=

(અગ્ન્યાગાર ઉપરથી)

(અગ્નિ=દેવતા+આગ)

ર=સ્થળ)=આતશ

ખેદરામ પૂજવાની

જગા; પારસીઓનું

દેવળ; (એમાં પ્રવિત્ર

અગ્નિ એટલે આતશ

રાખે છે)

મોઘેદ=પારસીનો ગોર;

અધ્યાર

સત્રાલ—પારસીનો

મૂળ દેશ કયો? શા માટે

ઇરાન છોડવું પડ્યું ?

દીવબંદરથી પારસીઓ

કયાં કયાં ગયા ? પાર

સીઓનો ધર્મ સમજાવો

પારસીઓનું જત્રાનું

ઠેકાણું કયાં છે ?

પાઠ પૃ.

ગીઝની=અફઘાનિસ્તાન

નું મુખ્ય શહેર

ટક્કર લેવાનો=સામે

થવાનો

ઉર્ફે=ખીજો નામે; અથવા

પાણીપત=કુરુક્ષેત્ર (હાલ

ત્યાં નાનું ગામ છે તે

પાનપત નામથી ઓ

ળખાય છે)

થાણેશ્વર=જમના નદીપર

પંજબમાં શહેર છે

મંગાણુ=તુટ; નાસાનાસ

મિટ્ટી દાણાદાણુ=તદન

પાયમાલી

(મિટ્ટી દાણાદાણુ કરી

નાખી=તદન પાયમાલ

કરી નાખ્યા; ધણીજ

નહારી દુખઃદાયક સ્થિ-

તિમાં આણ્યા

ધવાયો=ધાયલ થયો

લાહોર=રાવી નદી પર

પંજબનું મુખ્ય શહેર

છે. (એમાં લેફ્ટેનન્ટ

ગવર્નર રહે છે)

મનમાં ખટક્યા કરતી=

મનમાંથી લુલાતી નહિ;

વારંવાર યાદ આવતી

હરણુ કરવું=ખળાતકારે

લઇ લેવું

ખેદીલ=નાખુશ

તુચ્છકારી=ધિક્કારી

જંગ=જબરી લડાઇ

ખખતર=મોઢાની જળી

વાળો અંગરખો
આશ્રિત=આશરો મેળવી
રહેનાર

શબ્દવેધ=શબ્દ ક્યાંથી
આવે છે તે પારખી
નિજાન તાકીને છોડ-

વવામાં આવે છે તે
સવાલ--મહંમદગીઝની

ક્યાંનો પાદશાહ? એણે
હિંદપર કેટલી સ્વારી
કરી? સ્વારી કરવાનો
હેતુ શોહનો? પૃથુરાજને
ઓળખાવો. ઇ. સ.

૧૯૧૧ ને ૧૯૧૩ મા
શું બનાવ બન્યો? મહં
મદ ધોરીએ હિંદુ-
સ્તાનપરસ્વારી કરી ત્યારે
રબપુતોના ક્યાં ક્યાં
મુખ્ય રાજ્યો હતાં?

પાઠ ૫૯.

જડ=મૂળ

ચક્ષુસ્વી=કીર્તિમંત; ના-
મકિત

ખેશક=(ખે+શક)=નકકી
તેજસ્વી=પ્રકાશીત
હેરાનગતિ=દુઃખ

લખાણ=લેખ; દસ્તાવેજ
તગાવી=સરકારે ખેડુનોતે
ધીરેલાં નાણાં

દસ્તાવેજ=લેખ; લખાણ
બંધ=પાણીનું રોકણુક
રવાને બાંધેલા પુસ્તા

મહેસા=પાઠશાળા વિ-
ધાલય
સરાઓ=વટેમાર્ગુઓને
હિતરવાનીધર્મશાળાઓ

પડતર=પડી રહેલી
ખેદાણુ=ખેતી
ખીનરોજગારી=(ખીન=

વિના+રોજગાર+મ)

નિરૂધ્ધમી
દયાભાવ=રહેમ દીલી;
દયાની લાગણી

કનડનો=હેરાન કરતો
કાખેલ=હોશિયાર; પ્રવીણ
સવાલ-તખલખ વંક

ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલા
વર્ષ ચાલ્યો? ફિરોજ-
શાહની મા રબપુતાણી
હતી છતાં મુસલમાન
સાથે પરણવાનું શા
માટે કપુલ કર્યું?
ફિરોજશાહનાં લોકોપ-
યોગી કામ ગણાવો.

પાઠ ૬૦.

તૈમુર=સમરકંદનો મોમલ
પાદશાહ
પક્ષ=ત=ફેણુ
ખુનરેણુ=કતલ

સમરકંદ=રશિઆઇ તા-
ર્તરીમાં શહેર છે (એમ;
તૈમુરની કબર છે.

અરતવ્યસ્ત=છિન્ન ભિન્ન
અતિશયોકિન=હોય તેના
કરતાં અતિશય વધા-

રીને કહેવું તે
દરમિઆન=અરસામાં;

વચમાંના વખતનાં
દુચકરવી=લસકરનો મુઠા.

મ હિઠાવી આગળ જવું
 મીરત=આગ્રા ને અયો
 ધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતમાં
 લક્ષ્મી છાવણીનું જહેર
 હરદાર=ગંગા નદીપર
 જત્રાનું ધામ છે
 અરાજ્ય=(અનરાજ્ય)=
 રાજ વગરનું અંધેર,
 સવાલ-૪.સ. ૧૩૯૫
 ને ૧૩૯૮માં થું બનાવ
 બન્યો ? તૈમુરની હુંક
 હકીકત કહો.

પાઠ ૬૧.

યુદ્ધનીતિ=લડાઈ કરવાની
 રીત
 રાજનીતિ=રાજ ચલા-
 વવાની રીત
 અકબર=આબરનો પૌત્ર;
 હુમાયુનો પુત્ર (એનો
 જન્મ હમરકોટમાં
 ૪. સ. ૧૫૪૨ માં
 થયો)
 હેરહેર=હામઠામ

પઠાણ=મુસલમાનમાં
 જાત છે.
 અલગા=આધા
 બેદીલી=નાખુશી
 કાયમ=અચળ
 રાજ્યાધિકાર=રાજસત્તા
 લગામ=દોર; સત્તા
 આચકો ખાવો=પાછા
 હઠવું
 સન્માન=સત્કાર
 ધર્મમંદિર=દહેર; દેવ-
 સ્થાન
 દીર્ઘદષ્ટિ=લાંબી નજર
 ઝનની=હરકેનાએલા
 બળ્યાવેરો=માથા વેરો
 માણસ દીઠ વેરો
 કાયસ્થ=હોંદુની એક
 જાત
 મહેસુલખાતું=જમાબંધી
 ખાતું
 આઘન અકબરી=અક-
 બરના કાયદાનું પુસ્તક
 અખુલકબજ=અકબરનો

વડો પ્રધાન
 વિધવાવિવાહ=પુનર્લગ્ન
 થળે પડ્યું=જાત પડ્યું;
 અંધેર મટ્યું
 અતુપમ=જે બીજા કોઈ-
 ની સાથે સરખાવી ન
 શકાય તે; સર્વોત્તમ
 મીર અદલ=મુખ્ય ન્યા-
 યાધીશ

કાજી=કુરાન પ્રમાણે ધ-
 ન્સાફ કરનાર

સવાલ—અકબરની
 કાકિદીનું વર્ણન કરો.
 અકબરે કયા કયા પ્રાંતો
 જીત્યા ? અકબરે કયા
 કયા સુધારા દાખલ કર્યા ?

પાઠ ૬૨.

હલદીધાટ=અરવલી પ-
 વંતનું મેદાન
 તુંક=મુસલમાનની જાત
 બેટા=મેળાપ; મુલાકાત
 દેહરક્ષક=શરીરનું રક્ષણ
 કરનાર

વારસ=મરણ પછીનો
હકદાર

ઉન્મત્ત=તોફાની
કતલ=કાપાકાપી

જખમ=ધા
એકત્ર=એકઠા

અણીનો વખત=આરીક
વખત

જમાવ=બીડ; ટોળું
દાખવી=ખતાવી

ગાલિઅર=મધ્ય હિંદ
એન્સિમાં સિંધીઆ-

ની રાજધાનીનું શહેર
પદ્મપટ=(પદ્મ+પટ)=

ગાદી પરથી હઠાડી
મૂકેલો

રણભૂમિ=લડાઈની જગા
સર્વત્ર=અંધે

તંગ=ઘોડાનો બંધ
પુંઠળ ફરી=પાછળ ફરી

અણુતરો=ચોતરો
સ્વામીભક્તિ=ધણીપરનો

પ્રેમભાવ

સવાલ-પ્રતાપની અ
હાદુરીનું વર્ણન કરો

પાઠ ૬૩.

સરટામસરો=જહાગીરના
રાજ્યમાં ઇંગ્લાંડથી

આવેલા વકીલ
ધુટથી=મરણ મુજબ

જહાંગીર=(જહાં=દુનિ-
યા+ગીર=જીતનાર)=

દુનિયા જીતનાર
કોલકરાર=સરતપટા;

કરારનામું
આગતાસ્વાગતા=પરોણી

ચાકરી
જડતી=તપાસ

માનમરતબો=આખર
અને મોટાઇ

ગણુના=ગણતરી
ખરાનપુર=તાપી નદીને

કાંઠે મુસલમાની વ-
સ્તીનું શહેર. (અહીં-

ના શેત્રાં ને સાક્ષા
વખણાય છે)

ચિતોડ=મેવાડની જુની
રાજધાનીનું શહેર છે.

અજમેર=રજપુસ્તાનમાં
શહેર છે

અંદોઅસ્ત પડી ભાંગવા
માંડયો=ગેરઅંદોઅસ્ત

થરા લાગ્યો
ઇમ્મરો=કંટાકટ

ધરવટ=પોતીકાવટ; ભાઈ
ચારો

ઠંઠા મશ્કરી=ટોળા ટપ્પા
સારા અંતઃકરણવાળો=

ચુક મનનો
તુલા=એક પાસે પુરષ

ને બીજે પાસે
કીમતી ધાતુ કે જ-

વાહીર મૂકી તોલ-
વાની ક્રિયા

કનાતો=તંજુની કાપડની
બોંત

ખટપટ=કપટ
તુરજહાં=(તુર=તેજ+)

જહાં=દુનિયા)=દુનિ-

યાતું તેજ; જહાંગીરની
બેગમ (એતું નામ
પાડવાતું કારણ એ
ધણીજ ખૂબસુરત
હતી)

ફરમાન=હુકમ

સવાલ-સર ટોમસરને
ઝોળખાવો. સર ટોમ-
સરને જહાંગીરના રા-
જ્ય વિષે શું લખ્યું છે ?

પાઠ ૬૪.

મયુરાસન=(મયુર=મોર
+આસન=બેઠક)=મોર-

ના આકારની બેઠક,
(તખ્તે તાઉત) (એમાં
હીરા, માણેક; મોતી

વગેરે રત્નો જડાવ્યા
હતાં તેની કિંમત
ટેવનિઅર નામના યુ-
રોપી ઝવેરીએ સાડા
છ કરોડની કરી હતી)

ભવ્ય=મોટું; સુંદર

રાજચિહ્નન=રાજ તરી-
કેની નિશાની
દિવાની=લેણદેણ સંબંધી
ફાજદારી=ચોરી, ખુન.

મારામારીવગેરેસંબંધી

એલચી=વકીલ

હાજરી=તપાસ

તખ્તે તાઉત=મયુરાસન

ગજ=લોહાની સળીઓ

ચોપ્રલીઆં=ચાર ફુલ

બાથા=નીર રાખવાની
કાથળીઓ

ઝાલર=ઝૂલતી કોર;
ઝૂલ

તાજમહેલ=મહેલનું

નામ છે. (એ મહેલ

શાહજહાંએ પોતાની

બેગમ મુમતાજ બેગ-

મની યાદગીરી માટે

આગ્રામાં બંધાવ્યો.

એના જેની સુંદર

ઇમારત દુનિયામાં

બીજી નથી.)

વેનિસ=ઇટાલીમાં આ-

દિઆટિક સમુદ્રપર

બંદર છે.

સવાલ—શાહજહાંને ઝોળખાવો, ટેવનિઅર શાહજહાં પાદશાહ
ની જહોજલાલીનું વર્ણન કર્યું છે તે પરથી આપણને શું જ્ઞાન થાય
છે ? મયુરાસન અને તાજમહેલ વિષે જે જાણતા હો તે. લખો
મયુરાસન કોણ લૂટી ગયું ?

પાઠ ૬૫.

શિવાજી=મરાઠી રાજ્યનો

સ્થાપનાર (એ શાહજહાં

બોંસલેનો પુત્ર. એનો

જન્મ પુના પાસેના

જુનર ગામમાં ૧૬૨૭

માં થયો હતો)	રસ=ઉમંગ; મઝા	રહેનાર
અડરંગજીવ=જાહજહાં	કુંડો=ધણીજ	સર કર્યો=તાબે કર્યા
નો ત્રીજો પુત્ર;	છુટકારો=છુટકો	ધર્માધ=(ધર્મ+અધ)
આલમગીર	કિતકાં=છઞ્છા; મરજી	=પોતાના ધર્મ પરથી
અતુન=જુરસો; આવેશ	અહમદનગર=મહારાષ્ટ્ર-	પર ધર્મની નિંદા કર-
વિષમ=ઉઘાટાં; નઠારાં;	માં સીનાનદીપરશહેરએ	નાર
કઠણુ	છાપો મારી=હલ્લો કરી	નજરકેદ=આસનકેદ
કુમક=મદદ; આશરો	કિલ્લેદારો=પિલાની ચો-	કટો=ખરો
ધકકો=હાનિ; તુકસાન	કી કરનારાઓ	અણુવિશ્વાસ=અપતીજ
પ્રસંગ=સંજ્ઞા; ઓળખાણુ	વિષ્ટિ=સલાહનું કહેણુ	મંત્રી મંડળ=પ્રધાન
વિજાપુર=દક્ષિણ મહા-	આયુલ=દરવાજો	મંડળ
રાષ્ટ્ર પ્રાંતમાં શહેર છે.	આયુલમકકા=મકકાનો	નિષ્ઠા=આસ્થા; શ્રદ્ધા
સામેજી=દાખલ	દરવાજો; સુરત શહેર	વિગ્રહ=જડાઇ; અગડો
	ચુસ્ત=આયદથી વળગી	

સવાલ—મરેહી રાજ્ય સ્થાપનાર કોણ ? શિવાજી દીલ્હીથી કેવી યુક્તી કરી નાસી ગયો ? શિવજીનું કુંડ વૃત્તાંત લખો ?

પાઠ ૬૬.

ધન=નકકર	ગતિ=શક્તિ	દુરખીન=આધેથી વરવું
શોધ=તપાસ; ખોળ	ધરી=પૃથ્વીના મધ્ય	જોવાનું કાચનું ચંત્ર
ઉપગ્રહ=નાનો ગ્રહ; સુ-	ખિંદુમાં ચમતે કિતર	સૂર્યમાળા=સૂર્ય, નાના
ખ્ય ગ્રહની આસપાસ	દક્ષિણ જે કદિપત રેખા	મોટા ગ્રહો, તેમના
કરનારો	જન્ય છે તે	ચંદ્રો, ખરતા તારા
નરી=એકલી; ખુલ્લી	કક્ષા=ગ્રહોને સૂર્યની આ-	અને ધ્રુમકેતુઓ મળી
	સપાસ ફરવાનો માર્ગ	થએલું મંડળ

સવાલ—સૂર્યની આસપાસ કેણુ કોણુ ફરે છે ? સૂર્યમાં કેટલી ગરમી છે? સૂર્ય જે પદાર્થો ગરમી તથા તેજ આપે છે તે પદાર્થો કેવા રૂપના હોય છે ? અહુ એટલે શું ? અહુ સાથી સાથી ઓળખાય છે ? અધા મળી મુખ્ય અહુ કેટલા છે અને તે કયા કયા ? સૂર્યથી ઘણો પસં તેમજ ઘણોજ આધે કયો અહુ છે ? સૂર્યથી પૃથ્વી કેટલી દૂર છે ? દુરબીનની મદદથી કયા અહુ શોધી કાઢ્યા છે? કયા અહુનું તેજ વધારે છે ? કયા કયા અહુને ચંદ્રો છે અને તે કેટલેટલા છે ? અધા અહુમાં સૌથી મોટો તેમ સૌથી નાનો અહુ કયો છે? મુખ્ય અહુ સિવાય બીજા નાના કેટલા અહુ અને તેઓ કયા છે ? અહુની કેટલી ગતિ છે અને તે કઈ કઈ ? અહુ કઈ દિશામાંથી કઈ દિશામાં ફરે છે ? સૂર્યની આસપાસ અહુને ફરવાના માર્ગને શું કહે છે ? બુધ અને નેપ્ચ્યુન કોની આસપાસ ફરે છે ? અહુ તથા ચંદ્રોને પોનાનુંજ તેજ છે કે નહિ ? અને નથી તો ક્યાથી પ્રકાશે છે ? કલકત્તાના સંઅહસ્થાનમાં કેવા તારા રાખ્યા છે ? ખરતા તારા કોની આસપાસ ફરે છે ? તેમનો ફરવાનો કાળ કહો. સૂર્યમાળા એટલે શું ?

પાઠ ૬૭.	ગએલો દેખાય તેજગા	મંડળ
ધ્રુવનો તારો=સ્થિર તેજનો તારો	ગોળાર્ધ (ગોળ+અર્ધ)= અર્ધગોળ	લુપ્ત=અતિ તેજસ્વી તારો
તેજસ્વી=પ્રકાશીન	નક્ષત્ર=તારામંડળ (નક્ષત્ર રાજ છે)	ધ્રુવ=જે કલ્પેલી ધરી ઉપર પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ પૃથ્વી ફરે છે તે ધરીનો ઉત્તર દક્ષિણ
અર્ધાદા=હદ; સીમા	અમખાં=જથા	
ક્ષિતિજ=જે દેકાણે આ-કાક અને પૃથ્વીને મળી	અમખિ=સાત તારાનું	

છેડે। કાશમાં પ્રકાશની ધોળી ધુમસ=ધુમાડા જેવી
આકાશગંગા=રતે આ- પટી દેખાય છે તે વરાળ

સવાલ—તારા અને ગ્રહનો તફાવત કહો. દક્ષિણ એટલે
શું તે સમજવો. તારાઓ કદ દિશામાંથી કદ દિશામાં જાય છે ?
ધ્રુવ તારા કેટલી જાતના છે ? દક્ષિણ ધ્રુવ તારો આપણને કેમ
દેખાતો નથી ? અસલ કોકાએ તારાને ઝોળખવા માટે શું કીધું ?
ધ્રુવનો તારો શોધી કાઢવાની સહેલી રીત કહો. તારાના વર્ગ શા
આધારે પાડ્યા છે ? છેક પહેલા વર્ગમાં અતિ તેજસ્વી તારો કયો
છે ? તારાના રંગ કેવા હોય છે ? નરી આંખે કયા નક્ષત્રો દેખી
શકાય છે ? છેક પાસેનો તારો કેટલો દૂર છે ? આકાશગંગા એટલે
શું તે સમજવો.

પાઠ ૬૮.	પ્રત=નકલ	દક્ષિણ જે આડી
અક્ષાંશ=વિષુવદ્વૃત્તથી ઉ-	કલ્પના=અટકળ; ધારણા	લીટીઓ દોરેલી હોયને
તર કે દક્ષિણમાં કોઈ	વિષુવદ્વૃત્ત=પૃથ્વીના ઝો	વર્તુળ=ગોળ
જગાતું જે અંતર તે	જાપર મધ્યભાગે જે	રેખાંશવૃત્ત=વિષુવદ્વૃત્તને
રેખાંશ=કોઈ મુકરર	પૂર્વ પશ્ચિમ ફરતી	કાટખુણે છેદીને બને
કરેલા રેખાંશવૃત્તથી	આડી લીટી દોરેલી	ધ્રુવમાં થમને જાય
પૂર્વ પશ્ચિમમાં કોઈ	હોય છે તે	એવું મહદ્ વર્તુલ.
જગાતું જે અંતર તે	અક્ષાંશવૃત્ત=વિષુવદ્વૃત્તથી	
ખિંદુ=ઝીણું ટપકું	સરખે અંતરે ઉત્તર	

સવાલ—કોઈ પણ ખિંદુ સપાટીના કયા ભાગમાં છે તે
આકૃત કાઢી સમજવો ? નક્ષામાંથી આડી ઉભી લીટીઓ શા માટે
દોરેલી હોય છે ? એક નક્ષા વિપર્યયી બીજો પાઠવતો સુગમ વિધાય

કહો. ગોળાપર નકશો પાડવાની રીત સમજવો વિધુવટત, અક્ષાંશવૃત્ત, અક્ષાંશ અને રેખાંશની વ્યાખ્યા આપી સમજવો. અક્ષાંશ વધારેમાં વધારે અને ઓછામાં ઓછા કેટલા હોય છે ? અક્ષાંશના પ્રકાર કેટલા છે અને કયા કયા ? પૃથ્વીના ગોળા પર અમદાવાદ કયે સ્થળે છે એ નક્કી કરવામાં કંઈ કંઈ બાબતો જાણવી જોઈએ ? રેખાંશ અને રેખાંશવૃત્તની વ્યાખ્યા કહો. રેખાંશ કેટલી જાતના છે ને તે કયા કયા ? સૂર્યનો પ્રકાશ દર કલાકે કેટલો આગળ વધે છે અને તે તમે શાથી જાણ્યું ? અમદાવાદ અને મુંબઈમાં સૂર્ય કયારે ઊગે છે એ આપણે જરાજર જાણતા હોઈએ તો એ બે જગ્યાં વચ્ચે કેટલાં રેખાંશનું અંતર છે ને શી રીતે જાણી શકાય ? અક્ષાંશ અને રેખાંશનો ઉપયોગ કહો.

પાઠ ૬૯.	તોફાન	પેઠે કુંડાળા કરતો જો-
ત્રાંસો=તિરકસ	આધી=જો પવનથી આ-	રમાં છુટેલો પવન
નિયમિત=મુકરર	કાશ ધુળ વડે છવાઈ	વ્યાપારવાયુ=વેપારને
મોન્સુન=મોસમ	જાય તે પવન	ઘાટે અનુકુળ આવે
વાવાઝોડું=પવનનું	વટોળીઓ=ભમરાની	એવો પવન

સવાલ—ધુમાડો સીધો ન જતાં ત્રાંસો જાય છે, આગ લાગે ત્યારે પવન છુટે છે તેનું કારણ શું તે સમજવો. સૂર્યના તાપથી પવન ઉત્પન્ન થાય છે તે દાખલો આપી સમજવો. દરીઆ નિકારે રોજ નિયમિત વા કેટલા પ્રકારનો વાય છે ? જમીન તપે છે તેટલું પાણી તપનું નથી તેનું કારણ શું ? સમુદ્ર તરફથી જમીન તરફ અને જમીન તરફથી સમુદ્ર તરફ વા કયે વખતે વાય છે અને તેનું કારણ સમજવો. વ્યાપારવાયુ વિષયવૃત્તની ઉત્તર તથા દક્ષિણમાં

તેનું કારણ સમજવો. વ્યાપારવાયુ વિષુવવૃત્તથી ઉત્તર તથા દક્ષિણમાં કેટલા અક્ષાંશ સુધી વાય છે અને તેનું કારણ કહો. મોન્સુન વા કયા કયા દેશોમાં વાય છે ? હિંદુસ્તાનમાં ઘણો તાપ ક્યારે પડે છે અને તે પડવાનું કારણ સમજવો. હિંદુસ્તાનમાં વરસાદ કયા ખુણામાંથી આવે છે અને તે ખુણામાંથી આવવાનું કારણ કહો. શિયાળામાં વા કયા ખુણામાંથી વાય છે અને તેનું કારણ સમજવો. અનેક જાતના વા ઉત્પન્ન થવાનું કારણ શું ? અને તે વા કયા કયા ને કહો.

પાઠ ૭૦.	અનેલી	છેડે કોડકણી ગામ
રંદો=લાકડા સાફ કરવાનું હથિયાર	નદીનું પાત્ર=નદીને વહેવાનો માર્ગ	પાસે આ ઘોષ છે
કંઠ=આકાર	અખોત=ગુફા; ખોલ	સાગંશ=(સાર=મતલબ + અંશ=માગ) મુખ્ય
મુરમ=એક જાતના કાંકરા; મરડીઆ કાંકરા	ગેરસપ્પા=કાનડા ગિરિ નાંહોનાવર તાલુકામાં	મતલબ
રેતાળ=રેતીના પથ્થરની	ગામ છે ત્યાંથી ૮૨ મૈલ	

સવાલ—પૃથ્વીપર કયા કયા રંદા હોવામાં કર્યા કરે છે કે જેથી જમીન ધસાઈ જાય છે ? ખડકનો ભુકો શી રીતે અને છે તે સમજવો. ચુનાના પથ્થર તથા આરસપાદાણ જલનીથી શા કારણથી ધસાઈ જાય છે ? જમીન, ખડક, અને ડુંગરા શાથી ધસાઈ જાય છે ? રેતાળ, ઘોળી અને રાતી જમીન થવાનું કારણ કહો. મુખ્ય ઇલાકામાં લાલ માટી કયાં ધણી જોવામાં આવે છે ? રેતી શી રીતે અને છે ? નદીના પાણીમાં જમીન ખોદવાની શક્તિ શા કારણથી વધારે છે ? મુખ્ય ઇલાકામાં કયા કયા પ્રખ્યાત ઘોષ છે ? સમુદ્રમાં ખડક શી રીતે ખનતા હશે ?

પાઠ ૭૧.	ફતુ' ઠેકાણું	કદાવર=ચરીરે પુષ્ટ
જૂતળ=દેશની 'સપાટી	નદ=મોટી નદી	બિનાશ=બેજ; ચરદી
નદી, નાળાં, પર્વતો	રણુ=રેતીનું મેદાન	કસરીઆ=કરકસરથી
વગેરે સંબંધી હકીકત	ખાળે=અટકાવે	કામ કરનાર
જૂતળ'રચના=દેશની સ-	અટકાવ=રોકાણ	કસ=રસ
પાટીની તથા નદી	સમઘાત=સરખી; મધ્યમ	કમજોર=નબળા
નાળાં પર્વતો વગેરેની	સર; ધણી ગરમ તેમજ	ખાનપાન=ખોરાક ને
રચના	ધણી ઠંડી નહિ એવી	પાણી
હિમાલય=(હિમ+અરફ+	માફકસર=જોષ એ તેવી	નળિએરી=નળિઆના
આલય=ઠેકાણું)=અર-	સાહસિક=હિંમતવાન	પ્રમાણુ=માપ

સવાલ—હિંદુસ્તાનની લંગાણ પહોળાણ ક્યાંથી ક્યાં યુધી કેટલી છે? દુનિયામાં સૌથી ઉંચો પર્વત કયો છે? હિમાલય નામ પડવાનું કારણ શું? હિંદુસ્તાનમાં જંગલો પર્વતોની હાર ગણાવો. હિંદુસ્તાનમાં મોટામાં મોટી નદી, રણ અને જંગલો ક્યાં છે અને તે ક્યાં ક્યાં છે? હિંદુસ્તાનમાં તાપ વધારે પડવાનું કારણ કહો. ઉત્તરના ઠંડા ને સુકા પવનને કોણ અટકાવે છે? દક્ષિણના ગરમ અને ભેજવાળા પવનને એવો અટકાવ છે કે નહિ? કોણમાં વરસાદ વધારે અને ઘાટની પેઠી તરફ ઓછો ચવાનું કારણ શું? ગરમી ક્યાં ઓછી લાગે? કોણપણ પ્રદેશની હવા જણુવા માટે ક્યા ચાર કારણો ધ્યાનમાં રાખવાં? ગુજરાતના દક્ષિણ ભાગની હવા તથા તેની લોકો પર કેવી અસર છે તે કહો. ઉત્તર ગુજરાત, સિંધ અને રજપુતસ્તાનની હવા તથા તેની લોકો પર અસર કહો. પશ્ચિમઘાટ, મદ્રાસ ઇલાકા જંગાળા પ્રાંત, મધ્યહિંદ અને પંજાબની જૂતળ રચના તથા તેની

લોકોપર શી અસર છે તે કહો. જુદા જુદા જાગોની હવા જુદી જુદી છે તેથી ત્યાંના લોકોમાં શી આગતમાં ફેર છે તે કહો. અને તે ફેરફાર ગણાવો.

પાઠ ૭૨.	સરાય	અને વેપારી મથક
વહેવારના=આવવા જવાના	ખુલ્લો મુકાબલો છે= વપરાસમાં આવે છે	ખેતર ધાટને નાકે આવેલું છે.)
અમલ=સત્તા, રાજ	પેસાવર=વાયવ્ય સરહદ	અનુક્રમે=એક પછી એક
લોહાની સડક=રેલવે	પ્રાતનું મુખ્ય શહેર	દૂર=ભાવ
ગવર્નર જનરલ=બાહ્ય-	(એ મોટું લશ્કરી	ઉપજાણે=ઉપથી આજુએ

સવાલ—હિંદુસ્તાનમાં વહેવારના મુખ્ય કેટલા રસ્તા છે અને તે કયા કયા? કઈ કઈ મોટી કેટલી સડકો ક્યાંથી નીકળી કયા મોટા શહેરમાં થઈ જાય છે તે કહો. હિંદુસ્તાનમાં લોહાની સડક કયા સનમાં નંખાઈ અને તે વખતે ગવર્નર જનરલ કોણ હતા અને તે ક્યાંથી ક્યાં સુધી નંખાઈ? હાલ કેટલા મૈલની રેલવે બંધાઈ છે? મુખ્યથી પેશાવર, દિલ્હી અને મદ્રાસ કેટલા દૂર છે? આગમાંડીને રસ્તે ઉપજા શહેરોમાં જતાં કેટલા દિવસ લાગે? સાદી સડકની મુસાફરી કરતાં આગમાંડીની મુસાફરીમાં શા શા ફાયદા છે તે કહો. હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમ તથા પૂર્વ કિનારાનાં મોટા બંદરો ગણાવો, કરાંચી અને રંગુન વચ્ચે સમુદ્ર વાટે કેટલા મૈલનું અંતર છે? હિંદુસ્તાનની કઈ કઈ મોટી નદીઓમાં આગમાંડ તથા વહાણો જઈ શકે છે? ગંગા નદીમાં ક્યાં સુધી આગમાંડ તથા વહાણો જઈ શકે છે? કોચીન, ત્રાવણકોર અને મલબાર કાંઠાની જગ્યામાં કેવાં સરોવર છે?

પાઠ ૭૩.	વગરનો	ગખતરી=હિસાબ
પરમસ્તેહી=ધણીજ	કાયો=નાગિએરની છાલ	કથલપાયલ=આપ લે
પ્રાંતિનાગ	માંડવી=કચ્છ પ્રાંતમાં	વટાવી=ઓળંગી
રા.રા.=રાજમાન રાજેવી	બંદર છે (અહીં આ	અનુકુળ=માફક
નમસ્કાર=પ્રણામ	દીવાદાંડી છે)	પોટુંગલ=પુરોષ ખંડની
વિશેષ=ખીજુ; વંધારામાં	પોરબંદર=સુદામાપુરી;	પશ્ચિમમાં દેશ છે
સુખરૂપ=ક્ષેત્રકુશળ	(કાઠીઆવાડમાં બંદર છે)	મહારતી કાટ=મહારત
જલ્દાએ=મેટાં વહાણો	પ્રસિદ્ધ=જાણીતા	બાંધવામાં વાપરવામાં
ડકકો=મલ ચઢાવના	આયાત=પરદેશથી આ	આવનું લાકડું
ઉતારવા માટે બાંધેલો	વનો માલ	કોચીન=મદ્રાસ હલાકામાં
લાકડાનો ઘાટ	નિકાસ=ખીજે દેશ જતો	દેશી રાજ્ય છે.
વેરાન=કિજ્જડ; વસ્તી	માલ	મિતિ=તિથિ

સવાલ—કરાંચી, માંડવી, પોરબંદર, મુંબઈ, રતનાગીરી, ગોવા, કાર્વાડ, માંગલોર અને કોચીન એ શું છે અને ક્યાં છે અને ત્યાંથી કયો કયો માલ આયાત તથા નિકાસ થાય છે તે કહો. કરાંચીથી કોલોએ જતાં રસ્તે ક્યાં ક્યાં બંદરો આવે છે તે અનુક્રમે ગણાવો.

પાઠ ૭૪.	કિવનામન બનાવે છે	કમાવેલાં=પકવેલાં
રંગુન=મલદેશનું મુખ્ય	માફક=અનુકુળ	છાછર=ધણી ઉડો નહિતે
શહેર છે	જળન=કાંટા	નેગાપટ્ટણ, મછલીપટ્ટણ,
અર્થે=વાસ્તે; માટે	પોંડેચરી=મદ્રાસ હલા-	વિજગાપટ્ટણ=મદ્રાસ
મિંકોના=એ નામનું જાડ	કામાં ફેંચની રાજધાની	હલાકામાં કોરો મંડળ
છે એની છાલમાંથી	નું શહેર છે.	કાંઠાપર બંદર છે.

ગંભીર=મદ્રાસ હલાકામાં	અક્ષદેશના પશ્ચિમ	ચિલ્કા=મદ્રાસ હલાકામાં
બંદર છે	કિનારા પર બંદર છે	ખારા પાણીનું સરોવર
ભાઈ=નદીકાંઠાની	ખતીજ તેલ=જમીનમાં	તેજ=માલની ઘણી
રેતાળ જમીન	થી નીકળતું તેલ;	આવ જ થાય તે
ચિતેગામ, આક્રિઆમ=	કેરેલીન તેલ	

સવાલ—કાલંબોમાં બધા દેશોની આગમોટો શા માટે આવતી હશે ? કાલંબોના આવાત તથા નિકાસ માલ કહો. પોંડેચરી કોને તાબે છે અને તેમાં શેનાં કારખાનાં છે ? મછલીપટ્ટણના નિકાસ માલ કહો. ત્રિજગાપટ્ટણથી કયો કયો માલ નિકાસ તથા આવાત થાય છે ? ચિલ્કા શું છે, ક્યાં છે અને શાને માટે પ્રખ્યાત છે ? કલકત્તા ક્ષ નદીના કાંઠાપર છે અને શાને માટે પ્રખ્યાત છે ? કલકત્તા નામ પાડવાનું કારણ શું ? ચિતેગામ અને આક્રિઆમ બંદર ક્યાં છે ? અને લાંથી કયો કયો માલ નિકાસ તથા આવાત થાય છે ? તથા શું વધારે પાકે છે ? એની હવા કોના જેવી છે ? રંગુન ક્યાં છે, શું છે અને અહીંથી કયો માલ નિકાસ થાય છે ?

પાઠ ૭૫.

વહીવટ=કારભાર	કામ કરવાને નિમાયલો	મંજુરી=પરવાનગી
સંસ્થાન=દેશી રાજનું	અધિકારી; એબંટ;	હસ્તક=તાબે; હાથમાં
રાજ્ય	મુખત્યાર	મંડીઆ એફસ=હિંદ
ક્ષેત્રફળ=લંબાઈ પહો-	સેક્રેટરી=કારભારી	ની કચેરી
ળાઈનો ગુણુકાર	સંયુક્ત=એકાધિકારી	વાઇસરોય=રાજાને બદલે
પ્રતિનિધિ=પ્રેતાને બદલે	હાઇકોર્ટ=મોટી અદાલત	નીમડલે અધિકારી
	નીમડલે=ગોઠવણ	

સવાલ—હિંદુસ્તાનમાં નાનાં મોટાં સંસ્થાનો કેટલાં છે ?
 ખ્રિષ્ટિય હિંદુસ્તાનના પ્રાંતો શ્રી માટે કયાં છે. ખ્રિષ્ટિય હિંદુસ્તાનના
 પ્રાંતોનાં નામ દો. સર્વથી મોટાં દેશીરાજ્યો ગણાવો. હિંદુસ્તાનનો
 મુખ્ય અધિકારી કોણ અને તેની નીમણુંક કોણ કરે છે ? વાઇસરાયને
 મદદ કરનારી સભામાં કેટલા સભાસદો હોય છે ? અને દરેક સભાસદો
 કયા કયા ખાતાપર દેખરેખ રાખે છે ? કયા કયા કામપર ગવર્નર
 જનરલ પોતે દેખરેખ રાખે છે ? દરેક ખાતાનું કામ કરવા માટે કયા
 અધિકારીઓ નિમેલા છે અને તે કોના તાબામાં રહી કામ કરે છે ?
 ગવર્નર, લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર, મુખ્ય કમિશનર, અને રેસિડેન્ટ,
 ખ્રિષ્ટિય હિંદુસ્તાનના કયા કયા ભાગપર છે ? મુખ્ય કમિશનર અને
 કમિશનરોને કઇ સત્તા નથી ? શહેનશાહના પ્રધાનની સત્તા નીચે
 કયાં કયાં કામો છે ? હિંદના વજીરની ઓફિસ કયાં છે અને તે
 ઓફિસને શું કહે છે.

પાંચમી ચોપડી ભાગ ૩ જાના અર્થ.

પાઠ ૭૬,	લીધે ઉઠી આવતા પુકક.	કામ=વાસણ
વાતાવરણ=(વાત=વાન	અવકાશ=ખાલી જગા;	અવરથા=સ્થિતિ; હાલત
આવરણ=હાંકણ)પૃથ્વીની	માર્ગ	પ્રાણવાયુ=કાલસામાંથી
આજુબાજુ વીંટા	વાયુશીપક=વા ખેંચી	નીકળતો વાયુ
ચક્ષો વા	લેનાર	
ગળે નહિ ઉતરે=મમ	સિદ્ધ=સાબિત નકકી	કાર્બોનિક એસિડ ગ્લાસ=
જમાં ઠસે નહિ	દળ=કદ; જાડાઇ	કાર્બોન અને ઓક્સિ-
પરપોટા=પાણીમાં વાને	ટન=મુંગમનો ૮૦ મણ	જન મળવાથી થયેલો
	૨૦ હંદ્રવેટ	વાયુ (એ ઝેરી છે)

સવાલ—હવા વિષે શું જાણો છો ? વાતાવરણ એટલે શું તે સમજાવો. ખાલી વાસણમાં શું હોય છે ? હવા હોય તો તે સાબિત કરી બતાવો. હવામાં ભાર છે એ વાત સાચી સાબિત કરી શકશો ? આપણા દરેકના માથાપર વાતાવરણનો કેટલો ભાર છે છતાં આપણે છુંદાઈ જતા નથી તેનું કારણ શું ? હવા કેવો પદાર્થ કહેવાય ? હવા ધન નથી તેમજ પ્રવાહી નથી તે સમજાવો. હવામાં મુખ્ય કયા કયા બે વા છે ? દીવો દેવતા બળવાને અને શ્વાસ લેવાને કયો વા ઉપયોગી છે ? ઓકિસજન બે વધારે ઉપયોગી છે તો તેમાં બીજો વાયુ શા માટે બેળ્યો છે ? કોલગ્યાસ એટલે શું અને તે શી રીતે ઉત્પન્ન કરી શકાય ?

પાઠ ૭૭.	પડધો=સામે અવાજ	ધડો=દાખલો
અનુરૂપ=આબેહુબ; નકલે નકલ	ધોર=અવાજ; ધ્વનિ	તોછડાઈ=હલકાઈ;
અડબે પડબે=આજુ-બાજુમાં	પડધમ=એક વાજાંત્ર	અવિચેક
ખુંદી વળ્યો=ફરી વળ્યો	પ્રતિધ્વનિ=(પ્રતિ+ધ્વનિ)	સમ્યતા=સલુકાઈ; વિચેક
	=સામે અવાજ;	જડ=નિજીવ
	પડધો	અદબ=માન; વિચેક

સવાલ—પડધો એટલે શું ? પડધો શી રીતે થાય છે તે પ્રયોગથી સમજાવો. પડધા ઉપરથી આપણે શું શિખામણ લેવી ?

દુનિયામાં જડ વસ્તુ પથ્થુ આબેહુબ જવાબ આપે છે, કે ગરીબ હોય અથવા રાજા હોય તો પથ્થુ તેઓ જંબુ બોલે તેવું જ સાંભળે.

પાઠ ૭૮.	તરંગ=તરફ	ટાર=કોલસામાંથી નીકળતો પ્રવાહી ડામર
ગુનાજમાનાં=અત્યંત	ગાદનિદ્રા=ભર હંધ	કોલસાવાયુ=કોલઆસ;
વિચારનો	વિચિત્ર=નવાધ જેવી	જેના દીવા ચામ છે
ઝાદી=વહાણને લાંગરવાની જગા; ખાંધેલી ખાડી	ખીજેયુગ=ત્રેતાયુગ(યુગ ચાર છે સત, ત્રેતા; દ્વાપર, કળિ)	તે ગ્યાસ
અજાયબ=તાજુબ	ફર્ન=નેતરના જેવો ભેજ	કાળાંતરે=વખત જતાં
ડામર=ખનીજટાર; ગજુ	વાળીજમીનમાંથતોછાડ	ખાણીઆ=ખાણમાં કા-
કાળુ પેટ્રોલ્યમ	ખાંદી લપ્પ=ખંધ કરી	મ કરનાર મજૂર
		ધાડ=આફત

સવાલ—ખનીજ કોલસો શું શું ઉપયોગમાં આવે છે? કોયલા શી રીતે જળ્યા કરે? કોલઆસ શી રીતે બનાવે છે? ખનીજ અને સાધારણ કોયલાનો મુકાબલો કરો.

પાઠ ૭૯.	ચક્રલી=ચાવી	સવેળા=વેળાંસર
ટગર ટગર=એકી નજરે	સેર=પાણીની હંચે	
ધારી ધારીને	ગિડતી ગ્રીણી ધાર	

સવાલ—લવણ એ કુવારે હંચે હડે છે એ કેવી રીતે છાકરાને સમજાવ્યું તે તમે કહો. પાણીના કયા ગુણને આધારે કુવારો હડે છે?

પાઠ ૮૦.	માપવાનું યંત્ર; ચ-	એકત્ર=એકઠા.
પારો=એક જતની	મેંમીટર	વિસ્તાર પામે=ફેલાય
સફેદ રંગની પ્રવાહી	હિમખિંદુ=એ ખિંદુપર	આંકો=નિશાન
ધાતુ એ ઠંડા મુલકમાં	પારો આવે ત્યારે	માર્ગ=અવકાશ
ધનરૂપે હોય છે	પાણી ઠરી જાય છે	
ગરમીમાપક યંત્ર=ગરમી	ધટ=ગડો	

સવાલ—પારો શું છે ? પારાનું રૂપ કેવું છે ? પાણીથી કેટલા ગણો બારે છે ? એવા વાસણમાંથી ખીજ વાસણોમાં ક્યા ગુણને લીધે રેડી શકાય છે ? હરકોષ વસ્તુપર ગરમી અને ઠંડીની શી અસર થાય છે ? પાણી ગરમી અને ઠંડીની એકજ અસર થાય છે કે જુદી જુદી ? થર્મોમીટરમાં પાણી ન ભરતા પારો ભરવાના ખાસ કારણ સમજાવો. થર્મોમીટરની કૃતિ સમજાવો. થર્મોમીટરમાં પારો શી રીતે ભરે છે ? હિમખિંદુ ને ઉકળતા પાણીનું ખિંદુ શી રીતે નક્કી કરે છે ? થર્મોમીટર યંત્ર કેટલી જાતના છે ? અને તે ત્રણમાં ફેર શું છે ? તથા એ શું ઉપયોગમાં આવે છે ? (થર્મોમીટર યંત્ર ત્રણ જાતના છે. સેન્ટીગ્રેડ, ફારનહાઇટ, અને રોમર, સેન્ટીગ્રેડમાં ૦ થી ૧૦૦, ફારનહાઇટમાં ૦ થી ૩૨ અને ૩૨ થી ૨૧૨, રોમરમાં ૦ થી ૮૦ અંશ હોય છે. ફારનહાઇટ વધારે ઉપયોગી છે કારણકે હિમખિંદુ કરતાં ઓછી ગરમી એનાથી જાણી શકાય છે.)

પાઠ ૮૧.

રૂપરૂપ=ખુલ્લું

હોડો=હાથો

પડદો=પડ; આંતરો

અંખો=પાણી ઉંચું ઉંડું

ડવાનો સંચો

બાગ=તક

સવાલ—નીચેની હવાના ક્યાણથી પાણી નીચે પડતું નથી તે પ્રયોગથી સાબીત કરો. પાણી ભરેલા સીસામાંથી હવા શોષી લઈએ છીએ ત્યારે પાણી શા કારણથી મોમાં આવે છે તે કહો. પીચકારી ને અંખાની રચનામાં શું તફાવત છે ?

પાઠ ૮૨.

ઉપયોગ=વાપર

વાયુભારમાપકયંત્ર=વાનુ

દયાણુ જાણવાનો સાંચો

એશ=સારો

છટાલિ=પુરોપખંડની

દક્ષિણમાં દેશ છે

કોશીશ=પાન; મહેનત

ગૂઢ=અધરો

પ્રવીણ=મહિતગાર	પ્રત્યેક=(પ્રતિ+એક)=	પારાની ઊભી દડી
અનુમાન=અટકળ;	દરેક	સંભવ=આશા; બરોસા
ધારણા	સ્તંભ=કાચની નળીમાં	ચેતવણી=અગર; સૂચના

સવાલ—હવાના દયાણુનો ઉપયોગ બંધાતા કામમાં જ થાય છે કે બીજા કોઈ કામમાં થાય છે? કયા નિયમને આધારે વાયુ-ભારમાપક યંત્રો બનાવ્યા છે? વાયુભારમાપક યંત્રની બનાવટ કહો. જેમ ઉંચે જઈએ તેમ હવાનું દયાણુ ઓછું થવાનું કારણ કહો. સમુદ્રની સપાટીએ પારો કેટલા ઇંચની ઉંચાઈએ હોય છે? કેટલા ફુટની ઉંચાઈએ પારો એક ઇંચ હેઠે ઉતરે છે? વાયુભારમાપક યંત્રથી વરસાદ ક્યારે થશે અથવા તો તોફાન ક્યારે થશે એ જણાવાનું કારણ સમજાવો. આપણા હિંદુસ્તાનમાં વાયુભારમાપક યંત્રમાં થતા ફેરફારની નોંધ કયાં રાખવામાં આવે છે? અને તેથી શો લાભ છે? પારાનો ઉપયોગ કયા કયા કામમાં થાય છે? બેરોમિટરમાંના તમામ પારો નીચે ઉતરી ન પડતાં પારાની સપાટીથી ૨૮ ઇંચની ઉંચાઈએ રહેવાનું કારણ શું?

પાઠ ૮૩.	ઢાંકણ	શય)=બીજને રહેવાનું
એકદળ=દાળ વગરના	વજ્રપત્ર=ફૂલનાં ઢાંકણના	ઠેકાણું
દ્વિદળ=એ દાળવાળાં	નાનાં પાદડાં	દાંડી=દીડું
આડકતરાં=વાંકાંચુંકાં	લાગુ=બંધ બેસેતો	રેસા=તાંતણી
ફૂલમણી=ફૂલના ગોટાનું	બીજશ્રમ=(બીજ+આ-	

સવાલ—વનસ્પતિના મુખ્ય કેટલા વર્ગ પાડી શકાય? અને તે કયા કયા તે દાખલા આપી સમજાવો. ફૂલવાળી વનસ્પતિના કેટલા ભાગ પડે છે અને તે કયા કયા? એકદળ અને દ્વિદળ

વનસ્પતિનાં ખીમાંજ ફેર છે કે ખીજ કશામાં ફેર છે ? મૂળ, થડ ઉપરથી એકદળનું કે દ્વિદળનું શી રીતે જાણી શકાય ? એકદળ અને દ્વિદળ વનસ્પતિના થડમાં શો તફાવત હોય છે ? બંનેનાં પાંદડાંમાં શો ફેર છે ? એ બંને વનસ્પતિના ફૂલમાં શો ફરક છે ? એકદળ અને દ્વિદળ વનસ્પતિના મૂળ, થડ, પાંદડાં, ફૂલ અને ફળનો તફાવત ગણવો; અને એવી વનસ્પતિના દાખલા આપો.

પાઠ ૮૪.	ખાંચ=ખોખાણુ	મરજી
વજ્ર=ફૂલનું ઢાંકણુ	પરાગકોશ=પરાગનો	સંયોગ=(સં=સાથે+યો
પુષ્પકોશ=પાંખડીવાળો	જથ્થો	ગ=જોડાવું)=મેળાપ;
ભાગ	સમાંતર=(સમ+અંતર)	મેળા થવું તે
ઢાંકણુ=પડ; અસ્તર	=સરખે અંતરે	
કેસર=તાંતુ; તાંતણુ	આતુરતા=ઉમેદ; ઇચ્છા;	

સવાલ—ફૂલમાં કયા બે ઢાંકણુ છે ? સ્ત્રીકેસર અને પુરુ-
કેસરને અવશ્યની ઇંદ્રિયો શા માટે ગણવી ? પુરુકેસરમાં કયા કયા
બેભાગ છે ? પરાગકોશની રચના સમજાવો. દ્વિ સ્ત્રીકેસરના કેટલા
ભાગ હોય છે અને તે કયા કયા ? બધા ફૂલમાં સ્ત્રીકેસર અને
પુરુકેસર હોય છે ? પુરુકેસરમાંથી સ્ત્રીકેસરમાં પરાગ લાવવામાં કોણ
મદદ કરે છે ? પરાગની રજકણને કેટલા ઢાંકણુ હોય છે અને તે કયા
કયા ? ખીજાશયમાં શું બરેલું છે ? એક ઈંડાંમાં શું હોય છે ? ફળ
શાથી બંધાય છે ? ખીજાશય પકવ થઈ તેનું શું થાય છે ? ઇંડાંનું
શું થાય છે અને તે કયા રહે છે ? ખીજને રોપવાથી શું થાય છે.

પાઠ ૮૫.	ખ્ય=ફૂલ) ફૂલ વગ-	મુખ્યત્વે=ધણું કરીને
અપુષ્પ=(અ=નહિ+પુ-	રની; અદળ	પરિપકવ=પુરા પાકા

સપુષ્પ=(સ=સાથે+પુ- ષ્પ=ફૂલ)=ફૂલવાળી	તળાવ, કુવા, વાવ વગેરે	પંક્તિ=ખત; વર્ગ
જળાશય=(જળ=પાણી+ આશય=ઠેકાણું)=પાણી	અદળ=અપુષ્પ; ફૂલ વગરની	સમૂળગાં=ખીલકૂળ; મુદ્દલ
નું ઠેકાણું જેમકે નદી.	પાધરો=લાગલોજ પિંડ=ગોળો	સમાવે=સમાવેશ પાન=ઝીણું પાંદડાં વિચિત્ર=નવાધ જેવી

સવાલ—હંસરાજ શું છે ? અને તેને લોકો શા માટે રોપે છે ?
હંસરાજ ધણું કરી ક્યાં ઊગે છે ? હંસરાજ ક્યાં મુલકમાં મોટા
થાય છે અને ક્યાં મુલકમાં મોટા થતા નથી ? હંસરાજને પાંદડાં
હોય છે કે નહિ અને પાંદડાં જેવું દેખાય છે તે શું ? હંસરાજની
નસો કોના જેવી હોતી નથી અને કોના જેવી હોય છે ? અપુષ્પા
વનસ્પતિના દાખલા આપો. અપુષ્પ વનસ્પતિને કેવી વનસ્પતિ
કહે છે ? હંસરાજનો છોડ શી રીતે ઉત્પન્ન થાય છે ? સેવાળને
પાન હોય છે કે નહિ અને હોય છે તો કેવાં હોય છે ? સમૂળગા
પાંદડાં વગરની વનસ્પતિના દાખલા આપો. યુગ કેવી જગામાં થાય
છે ? બેક્ટરીઆ નામનાં ઝીણાં જંતુ એ શું છે ?

પાઠ ૮૬.	સાવરણી=ઝાડું; વાસીડું	પુનશ્ચયોળી=વેઢમી
મંજરી=માંજર; ફૂલને	ઠાઠવાનું સાધન	ઠપપૃક્ષ=છંદેલું આપે
ઠેકાણું એસે છે ત	મશાલ=મોટો કાકડો	એવું સ્વર્ગનું ઝાડ
મોખમખરની વચમાંનો	દામણા=પશુને પગે	શૂળ=કાંટા
આડો ચાંબલો	બાધવાના દોરડાં	પરડા=આવળની શીંગ
પરનાળ=પાણી ઝીલવાનું	ડોયો=લાકડાની ઢાંડીનો	ટીશી=ખીલ્યા વગરના
કે તેને એક ઠેકાણેથી	મોટા પળો	પાંદડાંનો જથ્થો
ખીજે ઠેકાણે પહોંચ્યા	તાસક=ઢાંકણું	
જવોનું સાધન	સ્વોદિષ્ટ=સ્વોદિષ્ટવાળું	

સવાલ—નાળિએરીનું થડ કેટલું ઉંચું હોય છે ? મંજરી પુટયા પછી કેટલા વખતમાં નાળિએર બંધાય છે ? સારી જમીનમાં જોગલી નાળિએરી પરથી વધારામાં વધારે કેટલા નાળિએર ઉતરે છે ? નાળિએરી કેટલાં વરસ સુધી ફળે છે ? નાળિએરના ઝાડનો દરેક ભાગનો ઉપયોગ કહો. આવળની છાલ, પરડા, આવળ, ચુંદર અને કાંટાનો ઉપયોગ જણાવો.

પાઠ ૮૭.

હિંદી શહેનશાહત=
શ્વિટિશ હિંદુસ્તાન
ધેર=ધેરાવો

પાલાં=અપેડાની ટટી
અસ્તર=માહેતું પડ
ઝોપ=ચળકાટ

ટકાઉ=ધણો વખત ચાલે
ઝેવું

અઘાપિ=હાલ સુધી
અણીશુદ્ધ=જેવું ને તેવું
રોગાન=રંગવામાં વપ-
રાતું તેલ
ઉધક=કાગળ, લુગડાં
વગેરેમાં પાકે છે તે
જંતુ

સળતું=કોહી જંતું
ટેટા=વડના ફળ

હગાર=ભીંડી
સમીધ=અગ્નિ સળગા.
વવાની લાકડી
વડવાધ=વડની ડાળી-
માંથી પુટેલી દોરી
જેવાં ફાંટા
કખીરવડ=શુકલતીર્થની
સામે ગંગવર વડ છે
ધટા=ઝાડનો ભરાવ

સવાલ—સાગ ક્યાં ક્યાં જોગે છે ? અને ત્યાં ધણો જોગવાનું કારણ શું ? સાગના પાંડાંનું વર્ણન કરો. એ શું ઉપયોગમાં આવતાં હતાં ? સાગનું ઝાડ વધારે ટકાઉ શા માટે છે ? ઝેમાંથી તેલ નીકળે છે તે શા ઉપયોગમાં આવે છે ? સાગના લાકડાનો વધારે ઉપયોગ થવાનાં કારણ કહો. વડનું વર્ણન કરો અને તેનો ઉપયોગ કહો. કખીરવડ ક્યાં છે અને તેને માટે શું જાણો છો ?

પાઠ ૮૮.

યોગ્ય=લાયક; જોઈએ

તેવા; અંધમેસ્તા

અધવચ=વચગાળે

સતેજ=વધારે ભગૃત

જંજળ=ખટપટ

ફણગો=અંકુર	સુગંધીદાર કેસરીઆ	ટમેટા=વિલાયતી વેગણ
પ્રસંગ=તક; વખત	દાંડીવાળું સફેદ પાખ-	કલમ=રોપવા માટે ઝા-
પારિજાતક=એક જાતનું	ડીનું ફૂલ	ડની કાપેલી ડાળી

સવાલ—સમજી માયાપો અને અણસમજી માયાપો શું કરે છે ? માયાપોએ છોકરાની અવલોકન શક્તિ તથા જ્ઞાન મેળવવાની ઇચ્છાને દબ કરવા માટે શા શા ઉપયોગ લેવા ? નિશાળના બગીચાથી શા શા લાભ થાય છે તે કહો. આ પાઠમાં જે છ વર્ગ પાડ્યા છે તે દાખલા સાથે કહો.

પાઠ ૮૯	ખોળીઆ=શરીર	કાશેટો=લાંબી ગોળ દડી
રેશમ=હીર	સંજોગ=અનાવ, પ્રસંગ	મરાકિ=પુષ્પ
રૂપાંતર=આકારમાં ફેર-	પુષ્ટ=જોરાવર	પરિપૂર્ણ=સંપૂર્ણ; સારી
ફાર; જીદાં જીદાં રૂપ	ખાલ=ચામડી; ત્વચા	પેટે

સવાલ—પ્રાણીઓને ખોળીઆં શા માટે બદલવા પડે છે ? રેશમના કીડાનાં રૂપાંતર કહો. આ પાઠમાંથી શું શિખામણ મળે છે ?

પાઠ ૯૧	પોલ=પોતાંણ	સેને છે=હું ફાળી રાખે છે
ધડું=ખેડું	પૌષ્ટિ=પુષ્ટિકારક	શિરા=રક્તવાહિની; રગ;
ધાઆ=ડાધા	જરદી=ઈંડાની દાળ;	નસ
કોટલું=કોચલું; ઢાંકણ	ઈંડાની સફેદી વચ-	અદ્વય=અલોપ; દેખાતું
રોગાન=એક જાતનું	માંનો પીળો ભાગ	બંધ; ગુમ
મિશ્રિત તેલ	સમનોલ=(સમ+નોલ)	
ત્વચા=ચામડી	સરખું વજન	

સવાલ—કયા કયા પ્રાણીઓ ઇંડા મૂકે છે ? શાહમૃગનું ઇંડું કેવડું હોય છે ? પોલમાં શું હોય છે ? નખગા માણસોને ઇંડાને

કયો ભાગ ખવડાવવામાં આવે છે અને તે શા કારણથી ? સફેદીની વચમાં શું હોય છે ? મંડું આમ તેમ ફેરવ્યા છતાં અચ્ચાને ધકકો કેમ નથી લાગતો ? ઇંડામાં ગર્ભ ક્યાં હોય છે તે ખતાવો. ગર્ભનો ખોરાક શું છે ? મરધી કેટલા ઇંડાં મૂકે છે ? મરધીના ઇંડા સેવવાની હકીકત કહો. ઇંડાનું ચિત્ર કાઢી ખતાવો.

પાઠ દર.	છલંગ=ફાળ	ખળિએલ=ખારીલો
લંગુર=વાંદરા	તૂલ=ઉભા હોડ	ગંધ=સોડમ [પાંખર]
નીલ=આખે ડીસે કાળા	કપિઓ=પુછડો વગરના	હાડપિંજર=હાડકાનું
વાંદરા	એ પગે ચાલનાર વાંદરા	અનુમાન કરે છે=ધારે
દેકડા=કુદકા	વાંદર=વાનરો; વાનર	છે; અટકળ કરે છે

સવાલ—વાંદરાં કેવા દેશોમાં જીવામાં આવે છે ? વાંદરાના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય અને તે કયા કયા ? પુછડી વગરના વાંદરાની હકીકત કહો. ઇરાંગકંટાંગનો અર્થ શો ? અને એ વાંદરાં ક્યાં થાય છે ? વાંદરા અને કપિને શા માટે મનુષ્યનાં નજીકનાં સગાં કહીએ છીએ ? કપિ અને માણસમાં શું ફેર છે ?

પાઠ દર.	પત્થર	મુકરર=નક્કી
બેડાળ=(બે=નહિ+ ડાળ=	તણખા=ચીજીગારીઓ	શિલ્પશાસ્ત્ર=કાતરકામ-
ધાટ વગરના;) કદરૂપા	ગરમાલો=ગરમી; હુંફ	ની વિધા
કલેહું=ઠીકરાની તાવી	ઓપેલાં=ધસીને ચળકતાં	શ્રેષ્ઠ=ઉત્તમ; સૌથી
ચક્રમક=એક જાતનો	કરેલાં	સરસ

સવાલ—માણસોમાં પ્રથમ કેવી રીતે સુધારા થયો તે ટુંકામાં કહો.

પાઠ ૯૩.

મગજ=મેજુ; માયાની
અંદરનો ભાગ
ધડી=પડ
ખોપરી=મગજનો દા-
ખડો

તાલકુ=ખોપરી ઉપરનો
પૃષ્ઠ=ભાગ [ભાગ
જ્ઞાનતંતુ=જ્ઞાન કરાવ-
નાર તાંતણા મગ-
જને ખજર પહોંચા-
ડનારી ઝીણી તાર

જેવી નસો
કસેજુ=કાળજી; પિતાશ્રમ
રજ્જુ=તાંતણો; તાર; દોરી
આરંભ=શરૂઆત
મજ્જાતંતુ=માંસના
સત્વની નસ

સવાલ—મગજનું ઢાંકણ શેનું ખનાવેલું છે અને તેને શું કહે
છે ? મગજના કેટલા ભાગ છે અને તે કયા કયા ? મગજના કયા
બે અડધીયાં છે ? માણસની બુદ્ધિનો આધાર શા પર છે ? મગજના
ભાગનાં મુખ્ય સ્થાન કયા કયા છે ? મગજના મુખ્ય સ્થાનોમાં
ધકકો લાગે અથવા રોગ થાય ત્યારે શું થાય છે ? મગજનો નાનો
ભાગ કયાં છે ? ખતાયો. મગજના નાના ભાગનું કામ શું છે ?
આ પાઠમાં આપેલા ચિત્રનો નમુનો કાઢો અને મગજ તથા જ્ઞાનતંતુ
વિષે સમજાવો.

પાઠ ૯૪

શ્વાસોર્ધાસ=દમ દેવો
ને દમ મૂકવો તે
અસ્વચ્છ=(અ+સ્વચ્છ
=મેલ

પોલ=વકાશ, ખાલી
જગા
ખંડ=ભાગ
શ્વાસવાળી=શ્વસ લેવાની
નળી

ઉર્ધ્વાસ=દમ મૂકવો તે
અપોલ=પોલ
ધમણુ=વા કુંકવાનો
સાથે।

સવાલ—હૃદય અને ફેફસાં કયાં આગળ છે ? ફેફસાં કેટલાં
ને કયાં કયાં છે ? ફેફસાં કયાં આગળ છે ? ફેફસાંમાં કયો ગુણ છે કે
તે લાંબું ટુંકું થાય છે ? ફેફસાંમાં લોહી શી રીતે સ્વચ્છ થાય છે તે
મળાવો. ફેફસાં પ્રવવાનું તથા સંકોચવાનું કારણ સમજાવો. ફેફસાંની

ક્રિયા કોને મળતી છે ? ફેફસાંની ક્રિયા ચાલતી બંધ થાય તો શું થાય ? શ્વાસ નળી અને ફેફસાંનું ચિત્ર પાડો.

પાઠ ૯૫.	બપક=બપકો	ખે=ખરાબ વાસ
જરદી=પિળાશ પડતો	કસુંખી=કસુંખાના રંગનું	છીપા=લુગડાં છાપનાર
નિચોવી=પાણી ઠાઠી	લાલ; રાતું	ઝેર=લાલ માટી
નાખી	કીરમજી=કીરમજના	હરડાંએક=એક જાતનાં ફળ
પાપડખાર=સંચોરો	જેવો રંગ; ગુલબાસી	એલીઝરીન=કાલટારમાં
કાજી=લાઠી, ખેળ	સુરંગી=રાતો રંગ	થી કાઢેલો એક
સુરંગી=તેજ	મિશ્રચુ=મેગ; મેળવણી	જાતનો રંગ

સવાલ—રંગરેજે કસુંખીના લુગડાનો રંગ શી રીતે બનાવ્યો અને તેમાં ફોટો કેવી રીતે રંગ્યો ? રંગ્યા પછી મડેના લોટની કાંજ અને લીંબુના રસમાં બોળી રાખવાનું કારણ શું ? ગદલમાં લીંબુનો રસ મેળવવાથી કયા કયા રંગ બને છે ? ગદલમાંથી કેસરી રંગ તથા અખાસી, જીરમજી રંગો શું મેળવીને બનાવે છે ? અસલ દેશી પાકા રંગો શી રીતે બનાવતા હતા ? ગળી કયાં બને છે ? ગળીને પકવવાની રીત કહો. છીપાએ કયા કયા બે મિશ્રણો લુગડાં છાપવા માટે તૈયાર કરી રાખ્યા હતા ? એલીઝરીન શું છે તે તે રોમાંથી બનાવવામાં આવે છે તે તથા તેનો ઉપયોગ કહો.

પાઠ ૯૬.	ચુંદ છે=કસણું છે	ચાક=કુંભારનું ચક્ર
લાદ=ધોડા ગધેડાના	મુલાવમ=નરમ	પેટું=વચ્ચે ભાગ
લોડા	ગારો=પલાળીને કસણું	કાચકો=કાચકીનું ફળ
ફદવાળે છે=નવાઈ જોડી	મટાડું	ટપેર=ટીપે
કારીગરી કરે છે	ખીલડો=ખૂંટો	

અવાલ—કુંભાર મટોડી ક્યાંથી લાવે છે ? ગારો કેવી રીતે તૈયાર કરે છે ? કુંભારના ચાકની રચના કહો. કુંભાર વાસણો શી રીતે બનાવે છે ? કુંભાર વારંવાર હાથ શા માટે પલાળે છે ? વાસણને ટીપવાથી શો ભાગ ? બટ્ટીમાં વાસણો ગોઠવ્યા પછી શું કરે છે ? કમાંનું કુંભારકામ વખણાય છે ? કુંભારના ચાકનું ચિત્ર પાડો.

પાઠ ૯૭.	કાણી=હાથની વચમાંનો	ટેકા=ટેકણ
બુધું=લાંબો ને લાંબો	સાંધો	
સાકટીનો કટકો	ઉચ્ચાલન=ઉંચું કરવું તે	

અવાલ—ઉચ્ચાલનમાં મુખ્ય કેટલા ભાગ હોય છે અને તે કયા ? ઉચ્ચાલનના પ્રકાર કેટલા છે અને કયા કયા તે દાખલા આપી સમજાવો. ઉચ્ચાલનથી શા ફાયદા થાય છે (યાંત્રિકશક્તિ છ છે ઉચ્ચાલન, રેંટ, ગરગડી; ઢોળાવ, ફાયર, ફેર અથવા પેચ)

પાઠ ૯૮.	રેંત=ગિલ્લસ	પાટો જડે છે તે
ગરગડી=ધરેડી	આરા=દાંતા	ગાળામાં=ખાલી જગામાં
રેંટ=પાણી કાઢવાનું ચક્ર	ખોભાણુ=ખાટો	
નમુનો=ચિત્ર	વાટ=પૈંડાપર લોઢાનો	

અવાલ—ગરગડી વડે કુવામાંથી પાણી કઢીએ છીએ ત્યારે હંમે ખેંચવાને બદલે શા માટે નીચે ખેંચીએ છીએ ? ગરગડીનો ઉપયોગ શો છે ?

કવિતાના અર્થ.

પાઠ ૭.

ઋષિ=મુનિ

નરપતિ=(સ) (નર+પતિ)

=પુરુષોનો ધણી; રાજ

સુદામા=કૃષ્ણના ભક્ત

દ્વારામતિ=દ્વારકા નગરી

કનક=સોનું; હેમ

મણિમય=મણિવાળા

કાંગરે=કોટનીટોચે

દુર્ગે=કિલ્લાપર

ધન=નિજાન

દુર્ગ્ભી=નોખત

સંગમ=(સં+ગમ)=

મેળાપ

વર્ષુ=જાત

ચારે વર્ષુ=પ્રાણધન;

ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર

પુર=શહેર

ભગવાન=(સં)(ભગ=ન-

સીત+વાન=વાળો)

નસીબવાળો; પવિત્ર

મહાપુરુષોને ભગવાન

કહેવાનો રિવાજ

રૂપ=રૂપાવ

પળે=જામ; દોડે

જાલવ સ્ત્રી=યાદવોની

બાયડી

ધન્ય=શાખાશ

વ્રત=નિયમ

તપ=તપશ્ચર્યા

અપાર=(અ=નાહિ+પાર

=છેડો)=ધણાજ

ભરથાર=ધણી; વર

હાલિ=મિહામણો

વિકરાળ=ભયંકર

ચેષ્ટા=મસ્કરી; મજાક

પુઠળ=પાછળ; વાંસે

ભાખે=ખોતે; કહે

વળગડે=અગવે

ગાલ વળગે=ગાલ વ-

ગાડે; હાસ્ય કરે

પુઠે=પાછળ

ઋષી=મુનિ; ઋષિ

સુધી=સાંભળી

સાધુ=સંતપુરુષ; પવિત્ર

માણસ

દષ્ટિ=નજર

સમાચાર=ખબર; અંતર

કૃપાનાથ=(સં)(કૃપા=મ-

હેરબાની+નાથ=ધણી)

=મહેરબાનીવાળા;

દયાળુ

મયા=માયા; મહેર

પ્રતિ=સામે

પ્રતિઉત્તર=સામે જવાખ

દર્શન=ભાવથી જોતું તે

મન=મન; મરજી

હાલ=દુકાનો

ચોટા=અગર

ચોક=ખુલ્લા મેદાનમાં

ભરાતો અગર, ગુ-

જરી

છળ=ખારીઓ આ-

મળ રવેશથી બહાર

પડતાં જે પાટીયાં

જુલાં હોય છે તે

જોખ=ધરના આગલા
 માળની રવેસ ઉપ-
 રથી બહાર નીકળતી
 કઠેરાવાળી જગ્યા
 ઝરખા=ખારી આગળનો
 જોખ
 અટારી=ઉંચી મેડી;
 ઉંચો માળ
 મેડી=માળ
 જડિત્ર=જડેલાં
 કઠેડા=કઠેરા
 ઝાકઝમાળ=ઝગઝગતા;
 ચમકતા
 મિનાકારી=(મિના=કાચ
 ના જેવા પથ્થુ રાતા
 લીલા વગેરે રંગવા-
 જો એક પદાર્થ+કાર
 =કામ+ધ=વાજો)=
 મિનાની કારીગરીવાળું
 અમરાપુરી=દેવની નગ-
 રી, ઇદ્રપુરી
 ઝોવારી=માથાપરથી ઉ-

તારી; લુલાવી
 રક્ષાટિકમણી=એક જ-
 તનો ચળકતો પત્થર
 થંબ=થાંભલો
 નાટારંબ=ખેલ: નાટકનો
 આરંભ; તમાસો
 રમકઝમક=રમઝુમ થતો
 અવાજ
 હેમ=સોનું; કનક
 અછોડા=રાસ
 મૃદંગ=પખાજ
 ઉપંગ=એક જાતનું વાળું
 ડોલે=હાલે
 મદગળતા=પ્રમારી વાળા
 મસ્તીના જોરમાં આ-
 વેલા
 મદ=હાથીના માથામાંથી
 પરસેવાના જે ઝરણુ
 છુટે છે તે
 માતંગ=હાથી
 ગજશાળા=(ગજ=હાથી
 +શાળા=ઠેકાણું)=

હાથીખાનું
 નવલો=નવીન; નવી
 જાતનો
 રંગ=શોભા
 ચોદા=લડવૈયા
 પ્રતિહાર=પોળી આ;
 ચોપીદાર
 શામળીઆ=શ્રી કૃષ્ણ
 દ્વાર=ખારણું
 સંકલ્પવિકલ્પ=તરંગ;
 મનના યુદ્ધા
 ગહન=અચાંચ; છુપી;
 કળી ન શકાય એવી
 દોસે=દેખાય
 કરમની ગતિ=નસીબનું
 જોર
 પૃથ્વીપતિ=(સં) (પૃથ્વી
 =દુનિયાનો+પાતલ+ધણી)
 =દુનિયાનોધણી રાજા
 રજ=સારા; રજકણુ
 જોડુજ=જમના નદીપર
 પવિત્ર ધામ છે,
 મોકડાં=રાતા મોંનાં વાંદરાં

સિંહાસન=(સિં)=સિંહ | હના આકારની બેઠક; | તુંબડીવતુંબડીના વેળાનું
+આસન=બેઠક)=(સિં- | રાજગાદી | ફળ

સુનિ (શુક્રદેવ) કહે છે હે રાજા (પરિક્ષિત) તું સાંભળ. સુદામાએ દારકા નગરી જોધ, તેનો સોનાનો કોટ ચમકારા કરી રહ્યો હતો અને તેનાં કાંચરા ઉપર જિંચી જાતના રતનો જડેલાં હતાં. (૧) કિલ્લાપર ધણી નિશ્ચાનો ઊડતાં હતાં; અને ત્યાં નોખત નગારાં વાગી રહ્યાં હતાં, જ્યાં જોમતી સમુદ્રને મળે છે, ત્યાં ચારે જાતના (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, અને શૂદ્ર) લોકો આવીને નહાય છે, (૨) તે જોમતીમાં સુદામા ઋષિ નાણાં ને પછી પોતે શહેરમાં ગયા. તેમનો દેખાવ જોધને બધા લોકો જોવાને માટે એકઠા થયા તેમાં નાનાં છોકરાંઓ તેમની પાછળ દોડે અને તેમને ખીજવે. (૩) યાદવોની બાચડીઓ માંહે માંહે તાળી આપીને હસતી હતી અને કહેતી હતી કે જ્યાં આવો પુરુષ રહે છે તે શહેરને પશુ ધન્ય છે ? જે સ્ત્રીએ ધણીજ નિયમ અને તપશ્ચર્યા કાઢી હશે તેજ સ્ત્રી આ ધણીને પામી હશે ? (૪) કોઇ કહે છે કે બિહામણો હાઉં આવ્યો. (એને) બાળકને દેખાડો કે તેઓ રડતાં રહી જશે; એમ પાછળથી તેમની ધણી મળક થતી હતી, તે સાંભળીને સુદામા હસતા જતા હતા. (૫) તેમની પાછળ છોકરાઓ કાંકરા નાખતા, (પશુ) સુદામા તો મોટેથી હરિ હરિજ બોલતા હતા, નાનાં છોકરાંઓ તેમની પાછળ ફરી વળીને તાળીઓ પાડતા હતા અને હાસ્ય કરતાં હતાં. (૬) કોઇ ધરડા યાદવે ઋષિને જોયા, અને તેમણે એ પવિત્ર માણસની નજર પારખી; (મતલબ કે સંતપુરુષ છે એમ જાણ્યું) તેથી તેણે છોકરાઓને કાઢી મૂક્યા અને સુદામાને હાથ રાખીને

તેમની ખખર અંતર પૂછી (૭) (પછી જાહેરે કહું કે) હે મહેર-
 ખાનીના ભંડાર ? તમે ક્યાંથી પધાર્યા છો અને આ શહેર ઉપર
 તમે કેમ મહેરબાની કરી છો ? પછી ઋષિજીએ સામે જવાખ
 આપ્યો કે મને શ્રી કૃષ્ણનાં દર્શન કરવાની ઇચ્છા છે. (૮) તે જાહેરે
 રાજમહેલનો દરવાજો દેખાડીને ઉપકાર કર્યો, તેથી કરીને સુદામાજી
 શ્રી કૃષ્ણના મહેલ આગળ આવ્યો; તે રસ્તે એટલી તો બીડ કે સીધા
 ચાલ્યા જવાયું નહિ (૯) શહેરના હાટ, ચૌરા અને ચોક તેમજ
 ધરનાં છન્ન, ઝરખા, ખારી અને ગોખ, અટારી, જાળીઓ અને તેને
 જડેલાં કંદેરાઓ ઝગઝગતા શોભી રહેલાં હતાં તે જોયાં. (૧૦) ત્યાં
 દેવલોકાની નગરીને પણ ભુલાવે એવું મિનાકારી કામ ચળકી રહ્યું
 છે; સભામાં સ્થાવરમણિના ચાંબલાઓ છે અને ત્યાં ખેલ થઈ રહી
 છે. (૧૧) પખાજ ને ઉપંગમાંથી મધુરા તાલ નીકળે છે. તેમજ પંજે
 બાધેલી ધુધરીઓ રમઝુમ થાય છે. તે સુદામાજી જોતા જાય છે;
 ગુણીજન રસ પડે એવાં ગીત ગાય છે, (૧૨) ત્યાં ઘોડા સોનેરી
 અછોડાથી બાંધેલા ફરતા હતા; તેમજ હાથીખાનાની નવીન શોભા
 હતી અને તેમાં ખુમારીવાળા હાથીઓ ડોલતા હતા. (૧૩) ચોકીદાર
 તરીકે અનેક લાડવૈયા ઊભા હતા, શ્રી કૃષ્ણનો દરવાજો સાચવતા
 હતા, ત્યાં સુદામાજી ફેરા ફરતા મનમાં વિચાર કરવા લાગ્યા, (૧૪)
 કે અમે એક ગુરના નિશાળીઆ છીએ, પણ નસીબતું જોર કળી
 ન શકાય એવું છે તે (શ્રી કૃષ્ણ) રાજા થઈ બેઠા છે, અને મારા
 ધરમાં ખાવાને એક દણો પણ નથી; જે ગોકુળમાં વાંદરાં રમાડે
 હોતો અને ગુરુને ઘેર લાકડા લાવતો હતો, તે આજે રાજગાદીપર
 ચઢી બેઠો છે અને મારી પાસે ફક્ત તુમડી (જળપાત્ર) ને લાકડી
 છે. (૧૫)

પાઠ ૧૨.

કેરુંનું
વિખુટું=ખુટું; છુટું
ઉચ્ચ=ઉંચા
ગિરિ=પર્વત
શૃંગ=શિખર
સંગ=સાથે
સમ=અરાબર; જેવું
સોહાય=શોભે; સાઈ
દેખાય
શિલા=પથર
સ્થામ=ઠાળું
કરજી=હયા ઉપજે એવો
રવ=સાદ; અવાજ
મંદ=ધીમે
સહજ=પોતાની મેળે;
કુદરતી

પડખા=સામા અવાજ
ભમાય=હેતરાય
મેરી=મારી
માય=મા
અધિક=વધારે
અઠળાય=ગભરાય
હંચો=મોટો; બારે
નાદ=અવાજ
ધરતું=રાખતું
યાદ=સ્મરણ; ફામ
ધવળ=ધોળી
સુહાય=શોભે
ગાદ=ખિચે ખિચ; ગીચ
ધોર=ભયંટર; બિહામણ
સાવજ=વાધ
શોર=અવાજ
શું=કેવું

સોડ=પાસું
લપાય=દખાઈ જાય
ધર=રાખ
વા'લા=ધ્યારા
તરહાળ=તરતજ
વેળ=વેળા; વખત
સે'લ=સહેલાઈથી
ગોડ=પાસું; સોડ
અજ=અકરી
ચુંબન=અચ્ચી; બેકી
કઠણુ=અધરી; મુરકેલ
મીઠું=વહાલું
શાવ=અચ્ચું
તૂસ=તરપત; ધરાયલું
શિશુ=અચ્ચું
ઉછરંગ=ઉમંગ
નાચું=ઉછાચું

પેલું અકરીતું અચ્ચું આ વખતે તેની માથી છુટું પડેલું છે; તે હંચા પર્વતની ટોચે ઉભેલું છે, અને એની પાસે કોઈ નથી. (૧) બરફના જેવું સફેદ રંગતું (તેથી) સાઈ દેખાય છે અને તેની પાછળ ઠાળા રંગનો પથર જણાય છે, તે પોતાની કુદરતી મળ લુધી જઇને હયા ઉપજાવે એવો ધીમો અવાજ કરતું. (૨) તેના પર્વતની અંદર સામા અવાજ થાય, તે સાંભળીને તે બહારથી હેતરાય

છે, કે જાણે મારી મા બોલી, પણ તેને નહિ દેખાવાથી તે વધારે
ગભરાય છે, (૩) તેથી વધારે મોટો અવાજ કરતું અને માતું સ્મરણ
કરતું; તે બચ્ચું ચારે તરફ જોતું જાય તે વખતે તેની ધોળી વાંકી ડોક
શોભે છે. (૪) નીચે ધણી ગીચ અને બચંકર ઝાડીમાં વાધતો અવાજ
થતો તે સાંભળીને બચ્ચું કેવું ગભરાય ! અને જાણે કે માની
સોડમાં શી રીતે દબાઈ જાય ! (૫) હે ! વહાલા બચ્ચા તું ધીરજ
રાખ, આ હું હમણા આવું છું. એમ બોલી મેં તે વખતે ટેકરીની
ટોચ પર સહેલાઈથી બેઠને કહ્યું. (૬) તે બકરીના બચ્ચાને સોડમાં
લીધું, અને દસબાર બચ્ચી મો કીધી; પછી પર્વતનો અધરો રસ્તો
ઉતરીને જ્યાં તેની મા હતી ત્યાં બચ્ચાને ચૂક્યું. (૭) મારું વહાણું
બકરીનું બચ્ચું તરતજ ધાવવા લાગ્યું. અરે જો ? નદીમાં બકરીનું
બચ્ચું માને હેતથી ધાવે છે. (૮) ધાવી ધાવીને ધરાયું એટલે એ
છુટું પડ્યું, અને તેનું ઉજળું શરીર વધારે દીપી રહ્યું; પછી તે
બચ્ચું હમંમથી નાચ્યું અને તેની સાથે મારું અંતઃકરણ પણ
(હમંમથી) જીંજળ્યું, (૯)

પાઠ ૧૯.
કશ્યપ=મરિચી પ્રજ-
પતિના પુત્ર
કુમાર=માળ
હિરણ્યકશ્યપ=હિરણ્યકશ્યપ=પૂર્વ જન્મે એઓ
વિષ્ણુ પરમાત્માના

જય અને વિજય
નામના બે પોળા આ
હતા, ઋષિ સનકાદિક
ના આપથી એઓ
રાક્ષસ થઈને કશ્યપની
ત્રી દિતીને પેટ જ-
ન્મ્યા હતા.
બળવંત=જોરાવર

નીરધાર=નકી; ખચીત
પીડે=દુઃખ દે
આંગણે=આરણે
અનુમાન=આશ્ચર્યઃપ્રમારે
સાહી=પકડી; ઝાલી
સહિત=સાથે
વિમાન=દેવની પાલખી
આભ=આકાશ

ત્રાસ=ખીક; ભય
 ત્રાસ પમાડે=ખીવડાવે
 નીરખતાં=જોતા
 દિગપાળ=દિશ્ચાતું રક્ષણ
 કરનાર દેવો (એ દસ છે)
 ડાલે=હાથે; ધૂળ
 ભોગ=પૃથ્વી
 ખળખળે=ટળવળે; ઉથલ
 પાથલ થાય
 ખંડ=પૃથ્વી
 મહી=પૃથ્વી
 મેલે=મૂકે; છોડે
 માન=મોટાઇ; ગુમાન
 દાનવ=રાક્ષસ
 પ્રાઠા=મોટા
 ચરચરે=કંપે
 પાતાળ=પૃથ્વી નીચેના
 ભાગ (એ સાત છે.
 અતલ, વીતલ, સુતલ,
 નહાતલ, રસાતલ
 તલાતલ, પાતાલ)
 પરવરે=ગમ
 દેવ=કીનો; અદેખાઇ; વેર

પૂછ=પૂછકું
 પત્રગ=શેષનાગ; સાપ
 શેષ=પૃથ્વીને ધારણ કર-
 નાર મોટા સાપ
 વરણ=પાણીનો દેવ
 અધોર=ઉંચે
 નીર=પાણી
 કર=ના
 નાથ=ધણી
 અસુર=રાક્ષસ
 ભોગ=અળિદાન
 અમર=દેવતા; મરે
 નહિ તે
 આચડે=લહે; વહે
 સખળો=જોરાવર
 કોષ=ગુસ્સો; રીસ
 જગન=યશ; હોમ
 પ્રબોધ=(પ્ર=ઉલટોન+
 બોધ)ઉલટી શિખામણ
 અદાવત=વેર; દુશ્મનાવટ
 ઈર્ષ=સ્વર્ગનો રાજા
 સુર=દેવ
 શું=સાથે

ભુવન=પૃથ્વી
 ગદા=આંકડાના કૂલના
 ધાટું બારે પત્થરનું
 હથિયાર
 ગ્રહી=પકડી; ઝાલી
 ચૌદભુવન=સાત પાતાળ
 ને સાત સ્વર્ગ
 કોપવાન=ગુસ્સાવાળો;
 ક્રોધી
 કુખેર=મંડારના દેવ
 ત્રાહે ત્રાહે=તોઆ તોઆ
 રોક=રોકડા
 વાજઆણ્યું=તોઆ કરા-
 વ્યું; દુઃખી કીધું
 ત્રિલોક=ત્રણલોક (સ્વર્ગ
 મૃત્યુ, પાતાળ)
 વિશ્વ=બ્રહ્માંડ
 આધું=મધું; આખું
 દંત=દંત; દંતુશળ
 સહાય=પકડે; ઝાલે
 વારી=અટકાવી; રોકી
 કીડા=વિલાસ; મોજ
 લાતોલાત=લાતખાજ
 બેળાવે=બેળવે; કરે

બેળાં=એકઠાં	પુષ્ટ=જોરાવર	વીખે=વિષે; માં
ઉલટે=ચઢે	અચલ=પર્વત; ખસે	અળવે=પુષ્કળ; ધણું
ઉતપાત=તોફાન	નહિ તે	પરહરીને=છોડી દધને
દુર્ગતિ=નઠારી બુદ્ધિ	ચોખ્ખું=ચારે દિશા	પંડે=પોતે
વાધીઆ=વધ્યા	જીભશું=જીભ વડે	આચરે=કરે; ચાલે

કશ્યપઋષિને ઘેર તે (જય વિજય) દુષ્ટ રૂપે છોકરા થઇને જન્મ્યા, તેઓ બહુ જોરાવર હતા તેમના હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશ્યપ એવાં નામ નહીં પડ્યાં. તેઓ બહુ જોરાવર હતા. (૧) આશરે એક વર્ષ ના થયા એટલામાં તો બારણે આવી (લોકને) દુઃખ દે (ટેક) અને આકાશમાંથી દેવોની પાલખીને સુરજ સાથે પકડી લાવે. (ટેક) (૨) તેઓ વાદળને જઇ વળગે અને તારાઓને બીવડાવે. (ટેક) ચંદ્રમાને હાથમાં રાખે અને હાથે આકાશમાં ફેરે (ટેક) (૩) તેમને જોતાં દિશાના દેવો કાપે, અને તેઓ પર્વતના શિખરો પશ્ચ પાડતા. (ટેક) પૃથ્વી ઉપર તેઓનો ભાર લાગતો. તેથી નવે ખંડ કંપી ઉઠતા (ટેક) (૪) નાનપણમાં તેમનું જોર એવું હતું કે પૃથ્વી પશ્ચ પોતાની મોટા-છ મુકી દેતી; (ટેક) તે રાક્ષસ હવે મોટા થયા ત્યારે આખી સૃષ્ટી ધ્રુજવા લાગી. (૫) રાક્ષસો પાતાળમાં જાય અને દ્રેષ વધારે; (ટેક) સાપનું પુછડુ તાણે અને સુતેલા શેષનાગને જગાડે; (ટેક) (૬) પાણી હાંચું ઉઘાડીને પાણીનાં દેવ સાથે લડવાનું કરે, (ટેક) (એવી રીતે) વરણ પાસે તે રાક્ષસો બળિદાન માગે; (ટેક) (૭) દેવોની સાથે લડે અને તેમના પર ધણો ગુસ્સો કરે; (ટેક) યજ્ઞમાં (દેવોની પેઠે) હિરસો માગે અને બીજાને એમ કરવાનો ઉલટો બોધ કરે. (ટેક) (૮) દેવોની સાથે વેર રાખે, અને ઇંદ્રની સાથે પશ્ચ દુશ્મનાવદ કરે; (ટેક)

ગઢા પકડીને આખા બ્રહ્માંડમાં ચારે તરફ ફેરવે; (ટેક) (૯) કુબેરની સાથે ગુસ્સે થઈને તેમની પાસે રોકડા રત્નો માગે; (એવી રીતે) આખી દુનિયાને હેરાન કાઢી, તેથી ત્રણે ભુવન (સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ) ના લોક તોળા તોળા પોકારે, (ટેક) (૧૦) દિશાના દેવોના હાથી ઓના દંતુશળ પકડીને તાણે; (ટેક) ને તેમની સૂંઢ પકડીને ફેરવે પણ તેમને કોઈ અટકાવી શકે નહિ, (ટેક) (૧૧) દરીઆમાં બંધને વિલાપ નરે અને લાતાલાતી રમે, (ટેક) સાતે સમુદ્ર એકઠા મેળવે અને તેથી મહા તોફાન થાય. (ટેક) (૧૨) એ નઠારી બુદ્ધિવાળા અને ધણા પાપી રાક્ષસો ઋષિઓ સાથે દુસ્મનાઈ કરે; (ટેક) બપોરે તેઓ મોટા ને જળરા થયા ત્યારે બ્રહ્માંડ (આકાશ) સુધી ઉંચા વધ્યા. (ટેક) (૧૩) મોટા પવત ઉંચા ફરીને ચારે દિશાએ ફેરવે, (ટેક) અને જેમ જાડને ઊંટ વળગે તેમ આકાશને જીભથી ચાટે (ટેક) (૧૪) તેઓ મનમાં જરા ખીક રાખે નહિ અને પોતે પોતાના ધણા વખાણ (આપવડાઈ) કરે; (ટેક) આમ ધર્મનાં રસ્તા છોડી દઈને તેઓ પોતે પાપને રસ્તે ચાલે; (ટેક) (૧૫)

પાઠ ૨૪.

ભાળ્યો=ગમ્યો; પસંદ

પડ્યો

મેહ=રસાહ

દેવતા=દેવ

વીજ=વીજળી

આબુ=ગુજરાતની ઉત્તર

રમાં પર્વત છે

ગિરિરાજ=પર્વતનો રાજા, જોષ

મોટા પર્વત

તિથિ=દહાડો; દિવસ

ઠાણે=વખતે

ધંટ=કાંસાની વગાડવાની

ધડિયળ

દીપે=શોભે

આખ ફાડી=ધ્યાન દઇ

ઝૂકી=નમી; લચી

ઝૂંડ=જથો; ટોળું

સ્વાદુ=સ્વાદવાળો

મિષ્ટ=મીઠો

વસે=રહે

ઝરે=વહે; નીડળે

ઝરણાં=ઝરણું; વહેણા

શીખો=હંડો; ટાટો	ઓપે=શેખે; સારો દેખાય	ગુહિત=તદ્દખીર
સુગંધી=સારી વાસ;	વડાં=મોટાં	જણાવે=દેખાડે
ખુશખો	દેવળ=ઢહોર	ધુણી=તાપણી
વહે=જન્ય; ચાલે	દેવ=પરમેશ્વરના અંશના	ટેવો=અનુભવો; માનો
ટુલી=ખીલી	મૃતિ	સ્થાન=ઠેકાણું; જગા
ફૂલવાડી=જો વાડીમાં	અંગણા=વાડી વચ્ચે	ખ્યાત=પ્રખ્યાત; જા
ફૂલ થાય તે વાડી	ખાંધેલું ધર	છૂટી; નામીચી
વાવ=પીવાના પાણીને	પ્રસેવો=પરસેવો; પસીનો	દેવી=માતા
માટે ખોદેલા કુવામાં	પરાં=આધીનાં; દૂરનાં	અપુષ્ટા=આપુદેવી
હિતરવાના પગથીઆ	પાસ=પાસે	કથા=વાત; હવ્યકત; ખીના
મુકયા હોય તેવો કુવો	વેંત=વાર	જોગ=સાયક

જેમ આકાશમાં વરસાદ ચઢી આવ્યો હોય તેમ (આપુ પર્વત) આલેથી જોતાં મનને ધણો સારો લાગ્યો, તે પરના કુંડમાંના અગ્નિ વીજળી જેવો દેખાય છે. (કુંડમાંના અગ્નિ તે જાણે ચઢેલા વરસાદમાં વીજળીનો ચમકારો થાય તેવો દેખાય છે) એવો પર્વતનો રાગ (પર્વતમાં શ્રેષ્ઠ) આપુ આજે જોયો. (૧) શોભીતી પુનમની સાંજને વખતે જાણે સૂર્ય અને ચંદ્ર બે ધંટ બન્યા હોયની ? કાઠ કહે કેવો દેવના હાથી જેવો (આપુ પર્વત) શોભી રહ્યો છે; (ટેક) કદાચ તમે ઉપર જઈને નિહાળીને (ધારીને) જુઓ. તો જણાશે કે ઝાડના જથ્થાની ધણી ઝાડીઓ નમી રહી છે, અને ત્યાં સ્વાદિષ્ટ મીઠો મેવો જોઈએ તેટલો મળે છે, (ટેક) ત્યાં વાઘ, વાંદરા, સિંહ અને હરણો રહે છે. અને ચોકખા પાણીનાં ઝરણો હંમેશાં વહે છે; ને હંડા અને સુગંધીદાર પવન વાય છે, (ટેક) ત્યાં સારાં (ખુશખોદાર) ફૂલોની

ફૂલવાડી ખીસી રહી છે, તેમજ ત્યાં આગળ કુવા, વાવ ને કુડ
ધણા શોભે છે; મોટાં દહેરાંઓમાં દેવેનો વાસ છે. (ટક) ત્યાં
બંગલા બંધાયા છે ને બજારો થયાં છે. વેપારીઓ સારો (ધણો)
વેપાર કરે છે, તેથી માલ લેનારને જેવો માલ લેવો હોય તેવો ત્યાં
મળે છે. (ટક) ત્યાં તેર ગાઉના ઘેરાવાના તળાવમાં ફરતા અગિઆર
ગામના લોકો પીવાને પાણી લેવા આવે છે; ને જ્યાં જેઠ મહીનામાં
પશુ પરસેવો દેખાતો (થતો) નથી (કારણ કે પર્વતપર ધણી ઠંડક
રહે છે) (ટક) અષાઢ મહીનામાં છેટેનાં વાદળો પાસે આવે છે, અને
જતાં વારજ જેવાની ખુશી જતાવે છે; તે વખતે તમે વાદળોને
ધુણીનો ધુમાડોજ ધારો (સમજો) (ટક) જેમાં જૈનનાં અને હિંદુનાં
જીનાં દેવસ્થાનો છે, અને તેમાં પ્રખ્યાત અર્જુન માતા છે; આ
બધી વાત જાણવા લાયક અને કામની હોવાથી કહી દે, આ સારા
હંદ દલપતરામ કવિએ બતાવ્યા છે.

પાઠ ૩૦.	વહાલાં; નોકર ચાકર	હરિ=પરમેશ્વર
સમુદ્ર=(સ+પુત) સારો	વગેરે	અર્થ=માટે; વાસ્તે
છેલ્લો	દીન=ગરીબ	ચાડી=ચુગલી
તેલકો	દુઃખડાં=દુઃખ; આક્રમ	નવ=નહિ
સીધો મારગ=પ્રમાણિક-	અરચીઆ=ભજવા	અપયશ=(અપનયશ=
પણ	દામ=પૈસા	અપકીર્તિ; ગેરઆબરૂ
અધર્મ=(અનધર્મ) પાપ;	પરમારથ=(પરમ+અર-	અવનિ=પૃથ્વી
દાખે=દૂર; કરે; મટાડે	થ)=પારકાનું બહુ	અવતાર=જિંદગી
સ્વજન=(સ્વ+જન) પો-	જોડે=મેળવે	સમસ્યા=ઉપાધ્યા; કાથ-
તાનાં માણસ; સગા	ગર્થ=પદસો	ડા; ઉત્તર મેળવવાને

સંકેતવાળી ભાષામાં	પાણી ઉપર: નદીનું	ચંપક વન=ચંપાના ઝાડ
કહેવું તે	પાણી તેની ઉપર	ધણાં હોય એવું જંગમ
ગોરી=સ્ત્રી	તીરે=કાંઠે	તમમાંથી=તમારામાંથી
ગોખ=ઝૂંખો, માળનો	ચોથ સવાયો=ચોથા	બેથ=બેઠ
આગળનો વધારેલો	ભાગનું સવાગણું	ગણુ=ગણતરી કર
ભાગ	કચરે=કાઢવમાં	સંદેહ=વહેમ; શક
તળે=નીચે	અડીયાં=પહોંચ્યા; મરી	શાસ્ત્ર=ગણિત શાસ્ત્ર
નદીકરે=નદીના	સેવાલ=લીલ [ગયાં]	સાક્ષી=સાબિતી
નીરે=પાણી ઉપર	કામની=સ્ત્રી	દે=આપે
નદી કરે નીરે=નદીના	છત=સીલકમાં	સાચ=સાચી

જે પ્રમાણિકપણે ચાલે, તે સારો છોકરો કહેવાય, જે પાપને દૂર કરે તે સારો છોકરો કહેવાય, જે પોતાના સગાંવહાબાંને સુખ આપે છે તે સારો છોકરો કહેવાય, જે ગરીબોનાં દુઃખો મટાડે તે સારો છોકરો કહેવાય, વળી જેણે પરમેશ્વરને હેતની મજ્યા તેનું નામજ સારો છોકરો છે. શામળ કવિ કહે છે કે જેણે પારકાનાં બસાંને માટે પૈસા વાપર્યા હોય તેજ સારો માણસ કહેવાય. (૧) જે વેપારથી પૈસા મેળવે તેજ સારો છોકરો કહેવાય, જે પ્રભુને નામે દાન કરતો હોય તેજ સારો છોકરો કહેવાય, જે ગેરઆમરથી બીતો હોય તેજ સારો છોકરો કહેવાય; બેતાં જેનામાં ધણાજ સારા ગુણો માલમ પડે તેજ સારા છોકરાને સ્વર્ગમાં સુખ છે, શામળ કવિ કહે છે કે આ દુનિયામાં તે માણસની (જેને સપુત છોકરો હોય તેની અથવા સપુતની) જિંદગીને ધન્ય છે. મતલબ કે તેજ ખરેખરો જીવતો છે.

ગણિત સમસ્યા. છપા.

નીચે નદીનું પાણી તેની ઉપર આવેલા ઝરખામાં એક સ્ત્રી બેઠી હતી; તેનો મોતીનો હાર તૂટી ગયો અને તે નદીના કાંઠાપર જઈ પડ્યો, જરા વારમાં અર્ધા મોતી પાણીમાં જઈને પડ્યાં. બધાં મોતીનો $\frac{૫}{૬}$ ભાગ અર્ધો કાઢવ અર્ધો કચરો એવામાં જઈને પડ્યાં; વળી છઠ્ઠા ભાગનાં મોતી લીલમાં ગળડી ગળડીને ગયાં અને તે સ્ત્રીના હાથમાં બે મોતી રહ્યા, ત્યારે કહો કે મોતી કેટલી હતાં ? જવાબ—સીલકમાં જનું મોતી હતાં, તેના ચોથા ભાગનું સવાયું કરીએ એટલે ૭૦, અને છઠે ભાગે એટલે ૧૬, અને હાથમાં બે મળી ૪૮; પ્રથમના અર્ધા એટલે ૪૮ જળમાં ગયાં તે મળી કુલ મોતી ૯૬.

પક્ષીનાં બે ટોળાં આકાશમાં ઊડતાં ઊડતાં ચાંપાના વનમાં આવ્યાં તે સૌને (એક બીજને) સારા ગમ્યાં (બે ટોળામાંથી) એક ટોળું બોલ્યું કે તમારામાંથી એક (અમારામાં) આવો, તો આપણે બંને ટોળાં (ટોળાંના પક્ષીઓ) સરખાં થઈએ તેથી બધાનાં મનને સારાં લાગે ત્યારે બીજું ટોળું બોલ્યું કે જો તમે અમને એક પક્ષી આપો તો અમે તમારાથી બમણા થઈએ. ત્યારે અમે પૂછીએ છીએ કે બે બંને ટોળામાં પક્ષી કેટલાં હતાં તે ગણીને કહો. જવાબ—એમાં વહેમ શો છે ? શાસ્ત્ર (ગણિતજ્ઞ) સાચી સાબિતી દે છે કે બધાં મળીને ૧૨ પક્ષી હતાં; એકમાં સાત અને બીજામાં પાંચ (પહેલું બોલ્યું તેમાં પાંચ અને બીજું બોલ્યું તેમાં સાત.)

પાઠ ૩૪.	નિરાશ=(સં) નિર=નહિ	હંમેશાં
અરુઝ=પ્રાર્થના; વિનંતી	+આશ=આશા)=(આ-	પસરે=ફેલાય
અવિનાશી=(સં) અ=	શા વગરનો; નાહિમેદ	સુવાસ=સારી વાસ;
નહિ+વિ+નાશ+છ=	શુભ=સારા	આખરૂ
વાળા)=જેનો નાશ	કસાસ=ખામી; ખોડ	અંતર=મન
નથી એવા પરમેશ્વર	મતિ=યુદ્ધિ	ઉગ્ગસ=અજવાળું;
દયાળ=દયાળુ	સમાશ=સમાવેશ; મેળાપ	નિર્મળપાણું
આશ=આશા; ઇચ્છા	નિર્મળ=(સં) (નિર=	આધાર=આસરો; ટેકા;
ભેશ=જરા	નહિ+મળ=મેલ)=(મેલ	હાશ=નિરાંત; શાંતિ
ઉદાસ=દીલગીર	વિનાનો; ચોકખો	કુધારે=ખરાબ રિવાજ;
ભેળાં=ભેગાં	નિશ્ચિત=રાતદહાડો	નહારી રીતભાત

હે પરમેશ્વર વિનતી સાંભળો, હે નાશ વગરના પરમેશ્વર તમે અમારી પ્રાર્થના સાંભળો, અમે બાળક (ઓછી બુદ્ધિવાળા) છીએ, અને આપ તો દયાળુ છો, અમારી એક ઇચ્છા છે. (હે નાશ વગરના પરમેશ્વર.) અમે હોકરાઓ તો ઘણાએ ગુનાઓ કરીએ પણ તેથી તમે લગાર પણ દીલગીર થશો નહિ. (ટેક) અમે બધા વિદ્યા બહુવાને ભેગા થઇએ છીએ તેમાં તમે અમને નાહિમેદ કરશો નહિજ, (ટેક) અમે બધા સમજીને સારા ગુણ લઇએ કે જેથી જરા પણ ખામી રહે નહિ; (ટેક) સારા ગુણોની સાથે અમને મારી બુદ્ધિ આપો કે જેથી કરીને અમે બધામાં મળી જઇએ, (ટેક) અને રાત દહાડો ચોકખા મનના રહીએ કે જેથી કરીને અમારી સારી આખરૂ ફેલાય; (ટેક) અમે મોઢેથી એવું માંગી લઇએ છીએ કે અમારા મનમાં જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય; (ટેક) આપની મદદ મળવાથી

મનમાં નિરાંત રહે છે. (ટેક) કોઈપણ વખત અમારામાં બદાપણ નહારી
સાલ રહે નહિ અને સુખ જતું રહે નહિ (કાયમ રહે) (ટેક)

પદ ધન્યાશ્રી.	એવી	ને તારનાર; પ્રમેશ્વર
નિધિ=ભંડાર	આકાર=મૂર્તિ; ઘાટ	અભય=શ્રીક વગરનું
દયાનિધિ-દયાનો ભંડાર;	જર=પૈસો	અચળ=ચળે નહિ એવું;
પરમેશ્વર	સકળ=સધળી; અધી	કાયમ
અશરણ=આધાર વગ-	વિકળતા=અભરામણ;	યાયું=માયું; જાયું
રના; નિરાધાર	મુંઝવણ	તારવાર=વારે થીએ
શરણ=આધાર	ટાળી=મટાડી; દૂર કરી	તારી=કમારી; અચાવી
અશરણ શરણ=આધાર	વીખ=ઝેર	પાર=છેડો
વગરનાનો આધાર	વાર=અટકાવ	લઠું=મેળવું
વાર=મદદ	જાનુ=નામ; નિમિત્ત	વિસ્તાર=વિશાળપણ;
લીલા=પ્રાપ્તિ; શૌભા	પત=ટેક	આત્માનુ મેહાપણ
અકળ=સમગ્રય નહિ	પતિનોદ્ધાર=(સં)(પતિતા	પદ=પદવી
એવી; જાણી ન શકાય	=પાપી+ઉદ્ધાર)=પાપી-	

હે દયાના ભંડાર (પરમેશ્વર) તું સારો આધાર છે અને તારો
એકલાનોજ આશરો છે. તારું સારું નામ નિરાધારનો આધાર છે
સાટે તું મને મદદ કર. (ટેક) હું જ્યાં જોઈ છું ત્યાં તારી ધણીજ
પ્રાપ્તિ જણાય છે. અને તારી શક્તિ ને રૂપ સમજી શકાય નહિ
એવા છે. (ટેક) આ દુનિયાના માણસોનું હૈત રૂપને લીધે તે રંગને
લીધે કે પૈસાના ભોભને લીધે છે. (ટેક) તું સધળી અભરામણ મ
ટાડી દહને ઝેર રૂપી વિષયો (જન્મ, રૂપરંગ, રૂપ. રસ, અને ગંધ)
થી દૂર રાખ. (ટેક) હે પાપીઓના તારનાર ધણી તું હૈતથી તારા
નામનો ટેક રાખ. (ટેક) તારું બીક વગરનું અને ચળે નહિ એવું
(કાયમનું) સારું ઠેકાણું (પદ) હું હરધરી માયું છું. (ટેક) જો કે તું

ધનસાધી છે છતાં પણ અમને માફ કરી (આ દુઃખરૂપ સંમારમાં-
થી) હુગારીને પર દતાર. મતભય કે જન્મ મરણનો ફેરો ટાળ.
(ટેક) કહાન કવિ કહે છે કે હું તને પસંદ પડતાં કામ કરીને
આત્માની મોઢાધ મેળવું. (ટેક)

શિખરણી.

પરેશ=પરમાત્મા; મોઢા	હીસે=દેખાય	મણા=ખામી; ખોડ
ધણી; પરમેશ્વર	જળનિધિ=પ્રાણીનો ભં-	બાંધો=વાધ
વિશ્વેશ=વિશ્વનો સ્વામી;	હાર; સમુદ્ર	ગર્જન=ગર્જના
પરમેશ્વર	નૃત્ય=નાચ	ધોર=ભયંકર; બિહામણી
અકલિત=સમજાય નહિ	તરંગો=મોજાં	ભયભીત=ભયંકર; બિ-
ઝોવી	મધુર=મીઠાં	હામણી
ગતિ=શક્તિ	સૂર=અવાજ	અગણિત=અસંખ્ય
હિત ચે=લાભ માટે	અભયનો=ગાતો	વિરાગીત=શોભિતા
જગપતિ=જગતનો ધણી.	ઝૂંપી=નમી; ભચી	જંતુ=જીવડાં
પરમેશ્વર	હહેર=સપાટો; સુરખી	જક્ષ=ઝાડ
ભારી=મોટું [જોષ	નમન=નમસ્કાર	દીપસંભે=દીવા જેવા
નિરખી=ધારી ધારીને	પ્રતિ=તરફ	તરવર=મોઢાઝાડ
મર્થા=મહેનત કરી	રમણાં=પ્રશ્નકારક; શો-	મઢી=જડી
મર્થામર્થી=મહેનત કરી	ભિતાં	પોકારી=ખુમો પાડી
શો=કેવો	દર્શાવે=દેખાડે; ખતાવે	કે'=કહે
	કળા=યુક્તિ; તદખીર	વડી=મોટી

હે ? મોઢા ધમર, હે ? બહાંડના સ્વામી તારાં નામ અને
શક્તિ સમજાય નહિ ઝોવં છે. હે જગતના ધણી (પરમેશ્વર તેં આ
બધું માણસના સુખને માટે બનાવ્યું છે; તારાં ભારે કામ જોધને

માણસો (કામ સમજવાને) મહેનત કરી કરીને આધા ખસે છે, તારા ગુણો ગાવાને માટે માણસની ખુદિ જરા પણ ચાલતી નથી (મતલબ કે તારા ગુણોની ગત્તરી કરવાની શક્તિ માણસમાં નથી) (૧) અહો ? આ સમુદ્ર કેવો મોટો નાચ કરતો (હાલતો) જણાય છે મોજાંઓ ઉછાળીને જાણે મીઠા અવાજથી ગાનો હોયની ? બાજો અને વાડીઓમાં ફળ અને ફૂલથી ડાળીઓ ઘણી નમી રહેલી છે, તે જાણે પવનના સપાટાથી પરમેશ્વરને નમતી હોયની ? (૨) ખુશ્કારક પક્ષીઓ વારંવાર મધુર ગાઇને ખુશ થાય છે વળી વાંધો અને સિંહો ભયંકર અવાજ કરીને ફરતા, તથા પાસેના પહાડ ફરીને ભયંકર અપ્પો કરતા, (પડ્યા પડતા) તે એમ અતવી આપે છે કે પરમેશ્વરની સમજાય નહિ એવી કળામાં કાંઈ પણ ખામી નથી. (૩) દીવાળતીને વખતે જેતાં ઊડતાં શોભતાં અસંખ્ય જીણું જીવડાંઓ ઝાઝપર દીવા જેવાં (ચળકતાં) દેખાય છે તે ચળકે છે તેથી જાણે મોટાં ઝાડો શું દીરાથી જડી લીધાં હોયની ! માણસો યુમ પાડી (આશ્ચર્ય પામીને) કહે છે કે અહા ! પરમેશ્વરનું કામ કેવું મોટું છે ! (૪)

પાઠ ૩૮.

શ્રી=સારા, શોભાયમાન	પાલતા=ચાલતા	ધૈર્યવાન
રઘુવીર=રામચંદ્રજી	લીલા=વિલાસ; ક્રીડા	પર્ણકુટી=છાલ ડાળાંની
રઘુ=એક કુળનું નામ	નૌતમ=નવીન	જું પડી
વિરાજતાં=શોભતાં	રંગ=મગ્ન	વંદ=જયો; ટાળું
સંગે=સાથે	નિર્મળ=પવિત્ર; ચોક્કસ	જાણ } =ફક્તના વેલા
કુળનો ધર્મ=આપણાથી	મઠ=આશ્રમ	જુલ } =ફક્તના વેલા
આલસો ધર્મ	છાત=છવાઇ આવી	મદંદ=એક જાતનું ઝાડ
	ધીર=ધીરજવાળા	ખટપટ=સમરો;

ગુજે=મોલે;	જાતપત્રી=સો પાંદડાંની	વિદગ=પક્ષી; પંખી
મધુરમકરંદ=મીઠાં ફૂલને	વેલી	ભૂમિ=જમીન
રસ; મધ	કુંદ=એક જાતનો છોડ	કળા કરવી=પીછાં હંચા
ચંપકચંપાનું ઝાડ	મસમસતો=મધમધતો	પહોળાં કરવાં તે
હિંડેળા=હિંચકા	મે'કે=અહુકે; સારી વાસ	જય જય=જે જે
કરેણી=કરેણીનાં ફૂલનું	આપે	ખગ=પક્ષી
ઝાડ	પુલ્યાં=ખીલ્યાં	ભીઝડી=ભીઝની ઝી
આખાંસાખ=આખાપરખ	અપાર=ધણું	જૂથ=ટોળું
પાકપર આવેલી કરી	તર=ઝાડ	વનફળ=વનમાં ચર્તા ફળ
જમફળી=જમફળી	શોહામણા=શોભતા	પડીયા=દડીઆ
કદળી=કેળ	અક=અગભો	જનકસુતા=જનકી;
મંડપ=માંડવો	પરાવત=કપ્પુતર	જનક રાજની પુત્રી;
લટકે=જૂલે; લખડે	મૃગ=હરણ	સીતા
ભૂમી=ભૂમ; ઝુમખા	કારંડવ=અતક	રૂપ=કાંતિ
દ્રાક્ષ=દરાખ	ચાતક=અપૈયા	ચક્રિત=દિંગ
નારિકેળ=નાળિયેર;	ચકોર=એક જાતનું પક્ષી	સૌમિત્રિ=સુમિત્રાનો પુત્ર;
શ્રીફળ	કોકિલ=કોયલ	લક્ષમણ
જંખીર=જંખુ	કપોત=હોભો	આરોગાવી=અવડાંવી
ફણસ=ચાંપાનું ઝાડ	ખંજન=એક જાતનું	વળતાં=પછી
કૌફળી=સોપારણ	પક્ષી	ગ્રાસ=કોળીઓ
સીતાફળી=સીતાફળનું	આદે=આદી; વગેરે	ગ્રાસ કરે=ખાય
ઝાડ	લલિત=સુંદર	

પંચવટીમાં શોભાયમાન રામચંદ્રજી રહેતા હતા, તેમની સાથે

સીતા અને લક્ષ્મણ હતા, તે સેવા કરતાં હતાં. એમ સૌ પોતપોતાના ધર્મ પ્રમાણે ચાલતાં અને હમેશાં નવીન મઝા અને વિલાસ કરતાં હતાં, પંચવટીમાં શ્રોત્રાયમાન રામચંદ્રજી રહેતા હતા. (૧) તેની (પંચવટીની) પાસે ગોદાવરી નદીનું પવિત્ર પાણી વહે છે. અને ઠેકાણે ઠેકાણે ધૈર્યવાન ઋષિઓના આશ્રમે આવી રહ્યા છે, ઝુંપડીની પાસે સીતાજીએ વાડી બનાવી હતી, અને તેમાં તુલશીના છોડના જથ્થા વાળ્યા હતા; તેમાંના ફૂલનો મીઠો રસ-મધ બમરાઓ ચૂસતા અને ઝુંબવર (અવાજ) કરતા; (૨ક) (૨) વળી તેમાં (વાડીમાં) ગુલાબ, ચંપો, ડમરો, ચંપેલી અને માલતી હતાં, કરેણી અને આંખા પર પાકવા આવેલી કેરી (પવનથી) હાલતી હતી, અને જમરૂખી, દાડમડી, નારંગી, અને કેળ પળ હતી તેમજ દરાખના માંડવા ઉપર તેની લૂમે લચી રહી હતી; (૨ક) (૩) વળી તેમાં નાળિયેરી, જાંબુડી, ફણસ અને સોપારણુ તેમજ સીનાફળ. શતપત્રી, ફૂંદ, કલ્હારના ઝાડ હતાં; કેવડા ચારે તરફથી સારી વાસ આપતા હતા, એમ જાત જાતનાં ઘણાં ફૂલો ખીલ્યાં હતાં. (૨ક) (૪) ઝાડોપર બગલા, કપ્પતર ચક્રવા ચકતી, હંસ, ચકોર, ખપૈયા, કોયલ, હોલા, ખંબન, બતક, વગેરે સુંદર પક્ષીઓ અને જમીનપર હરણુ વગેરે પશુઓ મધુર અવાજ કરતાં હતાં. (૨ક) (૫) જમીન ઉપર મોર કળા કરીને નાચતા હતા, અને મેના તથા પોપટ જયરામ જયરામ બોલતાં હતાં; શાંખિતાં પક્ષીઓ સારા મીઠા શબ્દો બોલતાં હતાં, એવાં પક્ષી અને હરણુને જોઈને સીતાજી મનમાં પ્રુશ થતાં હતાં, (૨ક) (૬)

સારંગ.

રામ પંચવટીમાં રહ્યા છે અને તેમના દિવસ પ્રુશીમાં જાય છે;

લક્ષ્મણ અને સીતાજી રામચંદ્રની સેવા હોંસથી કરે છે. (૧)
ભીષ્મીઓનાં ટેળા મળીને સીતાજીને જોવા આવે; અને જાત જાતના
વનમાં ચતા ફળના તથા મેવાના દડી આં ભરી ભરીને લાવે (૨)
સીતાજીની વાડીમાં હરણોનાં ટેળાં ચરચા આવે, અને તે (ટેળાં)
અધાં સીતાજીની કાંતિ જોઇને ત્યાં દિંગ ચર્ચ જાય. (૩) હંમેશાં
લક્ષ્મણ ફળ લાવીને સીતાજીની પાસે મૂકે, અને (સીતાજી) શ્રીરામને
(ફળ) ખવડાવીને પછી પોતે ફળ ખાય. (૪)

પાઠ ૪૪.

હિતનાં વચનો.

હિત=મહુ
અધિર=અદેશ
સ્વાધીન=તાબે; વશ
સમ=સરખો; જેવો
સાર=મીઠું; મધુર
ગૂંગ=મૂંગો
નીત=હંમેશાં
પરકપકારી=પરોપકારી
ધીર=ધીરજવાળો
રણ=લડાઈમાં
નિર્ભય=નીડર; બીક વગર
ભારી=ધણ
મનનો સુખી=સંતોષી
સ્તુતિ=વખાણ; તારીફ

ખતા=ઠોકર
પીડપાછળ=ગેરહાજરીમાં
અનાદર=તિરસ્કાર, તુ-
ચ્છકાર
કાળે=વખતે; સમયે
દશા=દાલત; અવસ્થા;
રિચિત
સહી=નકકી; નિશ્ચય
હિતુ=મહુ ઇચ્છનાર;
હિતેચ્છુ
શીખ=શિખામણ
ભાષણુ=વાક્ય; બોલ
તોય=તોપણ
હિતકાર=મહુ કરનાર
છાની=યુગ્મ. છુપી
સાચ=સાચો; ખરો

રોહી=પ્રીતીવાળો
આંમદાની=આવક; પેદાસ
સાવધ=હોશિયાર
વહેવારે=વ્યવહારમાં;
ખરી રીતે
શરમ=લાજ
હાનિ=તુકચાન
હોરી લેછે=ખમે છે
વારતા=વાત; શિખામણ
પતે=પતી જાય; મટે
ધર મેળે=માંહોમાંહે
કાણુ=ન્યાયાધીશ
કો=કોઈનું
સર્વથા=સર્વ પ્રકારે અધી
વૈરભાવ=દુસ્મનાવટ [રીતે
કથા=વાત

ડાહી પા'ર ન કાઢી= પૂરું=મખાત, ખલાસ | વિચાર=અભિપ્રાય; મત
આગેવાન ન મળું | હાથ ધાલવો=શર કરવું | ખાલવો=આપવો

બહાને માટે કહીએ તે સાંભળે નહિ (મનમાં રાખે નહિ) તેને
બહેરા જેવો બાણીવો; જે માણસ ગુસ્સાને તાબે થાય (ગુસ્સો કરે) તેને
આંધળા જેવો સમજવો. (૧) જે માણસ મધુરં બોલી બાણીવો નથી
તેને ગુંગા જેવો સમજવો. સારું માફું નહિ સમજતો હોય તેને
ઢોર સમજીને કાઢી મૂકવો. (૨) જે હંમેશાં પારકાનું બધું કરનારો
છે તેનેજ મોટા (માણસ) સમજવો; જે લડાઇમાં ધણો નીડર છે;
તેનેજ ધીરજવાળો માનવો. (૩) જે માણસ પૈસા, જીવાની ને ઉંમર
પર ભરોસો રાખતો નથી; તેનેજ ડાહ્યો ને સંતોષી સમજવો. (૪)
આપણા વખાણુ સાંભળીને બોળાઇને છેતરાવું નહિ કારણકે મતભાવને
માટે લુચ્ચા લોકો ધણું જીદું બોલે છે. (૫) કોઇ આપણી બદમોહ
કરે તો તે સાંભળીને લડવું નહિ; કારણકે જે નીચ માણસ હોય તે
આપણી ગેરહાજરીમાં જીદું બોલે છે. (૬) કોઇને ગરીબ જોઇને તેનો
તિરસ્કાર કરવો નહિ, કારણકે કોઇ વખતે આપણા પણુ એવા હાલ
નકહી થાય. (૭) બધું ચાહનાર માણસની શિખામણનું વાક્ય કડવું
હોય છે ખરું, તોપણુ તે બધું કરનાર છે માટે તેમની સાથે દુસ્મનાઇ
શા માટે કરવી ? (મતભાવ કે દુસ્મનાઇ કરવી નહિ (૮) આપણી ગુપ્ત
વાત હોય તે કોઇને વિશ્વાસ રાખી કહેવી નહિ. પણુ જે આપણો ખરો
પ્રીતિવાળો હોય તો તેને ભરોસે નક્કી કરવી. (૯) લોકો ઉપજાવે અને ખર્ચ
લખવામાં હોશિયાર રહે છે; પણ જે વહેવારમાં (આપ લેના
સંબંધમાં શરમ રાખે છે તે નુકશાન ખમે છે. (૧૦) બાળકો
પાસેથી પણ ઠકાપણુની વાત સીખી લેવી, જ્યાં સુધી કશું

શેર મેળે પંતે ત્યાં સુધી ન્યાયાધીશ પાસે જવું નહિ, (૧૧) મુએમાં માણસનું નક્કી કોઈ દિવસ પણ હુકું બોલે નહિ; કોઈની સાથે લડાઈ રાખવી નહિ અને કોઈની છાની વાનો ઉધાડી પાડવી નહિ. (૧૨) ગળ્યું ખાવાંને માટે જીભને ધણો મહાવરો પાડવો નહિ (મતલબ કે ગળ્યું ખાવાની ધણી ટેવ રાખવી નહિ.) બીજનો કજીઓ માથે લેવાની આંગેવાની કરવી નહિ. (૧૩) એક કામ પુરું થાય ત્યાર પછીજ બીજનું કામ શરૂ કરવું; બે જણની વાતમાં ત્રીજા માણસે (આપણે) (સમજ્યા વગર) તરત અભિપ્રાય આપવો નહિ.

પાઠ ૪૮.

કાક=કાકડા

પપૈયા=ચાતક; બપૈયા

ઝંખે=જોવાને ઇચ્છે

પીયુ પીયુ=પાણી પાણી

વડશાખા=વડની કાળી-

ઓ; વડના ફાંટા

ટાંકાર=મધુર અવાજ

ઢેલ=મેરની માદા

વીણે=ચાંટે

પલાશ=ખાખર

કોયલડી=કોયલ

ટહુકે=ટહુકા કરે

સ્વર ઝીણે=ઝીણા રાગથી

મંદ=ધીમે

સુવાસિત=સુન્વાસન

ઈત)+સારી વાસવાળો;

સુગંધીદાર

ટાલ=વખતે

અકૂર=શ્રી કૃષ્ણના કાકા;

શ્રી કૃષ્ણના ભક્ત

ભોર=મળસકું; સવાર

નરસહ્યાનો સ્વામી=શ્રી

કૃષ્ણ ભગવાન

વિષ્ણુ=વિના; વગર

સોર=અવાજ

જહારે=જયારે

ખટ=છ

સાધુ=શાની

પરહરી=છોડી

સમરથા=યાદ કરવા

શ્રી હરિ=શ્રી કૃષ્ણ

જોગીઆ=જોગી

જોગ=પરમેશ્વર સાથે

મન જોડવું તે

ભોગ=વિલાસ, મોજ

સદગ્રંથ બાંધવા=સારી

કવિતા રચવી

પતિવ્રતા=ધણીના હુકમ-

માં રહેનારી

કંથ=સ્વામી

ચિતધરવું=મનમાં બાવવું

મર્મ=ભેદ; છુપું કારણ;

બાવાથ

અવતરે=જન્મે

સવાર પડી એમ સમજીને પક્ષીઓ જગ્યાં; ત્યાં કાગડા કા કા કરે છે; અપૈયા પક્ષી તો પીયુ પીયુ (વરસાદ) જોવાને તલપે છે વડની ડાળીઓપર સુડા કૈા કૈા કરે છે (ટેક) મોર પીછાં ઉંચા ને પહોળાં કરીને ટીહુક ટીહુક બોલે છે, (તે વખતે તેની) આંખમાંથી આંસુ પડે છે તે ટેલ ઝીલે છે; (તેથી તેને ગર્ભ રહે છે.) આખરના (ઝાડ) પર શોભિતા પોપટ બોલે છે, અને કાચલ ઝીણા સ્વરથી ટૌકા કરે છે. (ટેક) વાછરડાં બાં બાં શબ્દ બોલે, તે સાંભળી ગાયો બાં બાં શબ્દ બોલે (મતલબ કે બરાડે) ઠડો સુગંધી દાર પવન ધીમે વાય છે તે લુમડાં ઉરાડીને હાલે છે. (ટેક) તે વખતે સવાર પડી ગઇ એમ સમજીને અકુર જગ્યા, પશુ નરસ-પ્રયાના સ્વામી (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન) સિવાય કોઇ જાણતું નથી કે ગોપીઓનો સાદ છે. (ટેક)

પ્રભાતીઉં

જ્યારે પાછલી છ ઘડી રાત રહે ત્યારે સાધુ માણસે જાંઘને છોડી ઇધને જોડતું અને પરમેશ્વરનું સ્મરણ કરવું અને તું એક છે તું એક છે એમ બોલવું. (ટેક) જોગીઆ હોય તેમણે પરમેશ્વર સાથે મન જોડવું અને સંસારીઓએ ઉપભોગ છોડી દેવા. જે વેદીઆ હોય તેમણે ઇશ્વરી જ્ઞાન વિચારવું, જે વૈષ્ણવ હોય તેમણે શ્રીકૃષ્ણનું ભજન કરવું. (ટેક) સારા કવિ હોય તેમણે સારી કવિતા બનાવવી, અને જે દાતાર હોય તેમણે પુણ્ય કરવું; સતી સ્ત્રીએ ધણીને પુછવું અને ધણી કહે તે પ્રમાણે ચાલવું- (ટેક) આપણે આપણી ફરજો બજાવવી અને કામનો ઝીણો વિચાર કરી જોવો; નરસિંહના સ્વામીનું (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનું) પ્રીતથી સ્મરણ કરે તો પુરુષ અધવા

ઐરીને બીજો જન્મ લેવા પડે નહિ મતલબ કે મોક્ષ પામે. (૮૪)

પાઠ પઠ.	કળ=કળતર	કલ્યાણ
નિર્દોષ=બીનગુનેહગાર	ચણ્ણ=ખનાવળો	પણ્ણ=પતથર
હસ્ત=હાથ	ઉપવન=વાડી	સામ્ણ=અરોબરી; સર-
ફાર=ધારકો	કુદરતી=કશ્મરી; રવા-	ખાપણું
ફૂર=ધાતકી	બાવિક	સત્તા=અમલ
જખમ=ધા	ક્ષેમ=આરોગ્ય; કુશળ;	

તે નિર્દોષ પંખીડાની ઉપર પથરો ફેંકતા તો ફેંકી દીધો પથ્થર અરરર ! તે તો છુટ્યો તેથી મનમાં ધારકો પડ્યો. અરેરે તે (પથરો) તેના શરીરપર લગ્યો કે તરત આસ બંધ થઇ જતમાં પાંખ ઢીલી (કમતાકાત) થવાથી તે ઝાડપરથી નીચે પડી ગયું (૧) જેને મેં પાણું તે આ મારાજ હાથથી તરફડીને મરે છે, એમ જાણી ધડકને દીસે તેનાપર પણી છાંટ્યું તો પથ્થર તે ઊડી ચક્ર્યું નહિ. અરે ! પથ્થર ધાતકી હાથે શરીરન જખમ કરેલો તે ક્યાંથી ઊડે ? ઝોહો એનું છેક કોમળ હૃદય તેથી તે ક્યાંથી ઊડે ? (૨) પથ્થર અરેરે જો દુઃખ નરમ પડ્યું ને એ આંખ તો હધરી પથ્થર એ મરી જશે કે જીવશે તે કોણ જાણી શકે ? પથ્થર અહાહા ફરીથી આ વાડીના મીઠાં ફળો ખાવાને તેમજ ફરીથી મીઠાં (મનગમતાં) ગીત ગાવાને જીવ્યું. (૩) અરે પંખીડાં સુખેથી કંઈ ગીત બનાવળે અને ગાળે. શાને માટે મારાથી બીને આ રમત છોડી દઇને ઊડો છો ? પાસે જેવી ગાય ચરતી હતી તેવોજ હું (પામર પ્રાણી) છું. નહિ નહિ કોઇ દિવસ પથ્થર તમારા શરીરને હું નુકશાન કરીશ નહિ. (૪) મેં માળીને પથ્થર તમારા તરફ કંઈ પથ્થર ફેંકવાની મના

કરી છે હંમેશાં મારી વાડી સર્વ પંખીડાને માટે ખુલી છે, પણ માણસોથી ખીવાની તમને (પક્ષીઓને) કુદરતી આદત મળેલી છે. અને તેમાંજ તમે જ્યાંએ કલ્યાણ માન્યું તો મારાથી પણ બધે ખીતાં (પ) ઊડો તો અહા ! કોઈ ઘાતકી હાથનો (ઘાતકી માણસોનો) નક્કી કર છે. તમારા તરફ ફેંકવો એ તો માણસોની રમત છે. કુદરતના સરખાપણાની સમજ બૂલી જઈને નિર્દય માણસો તમારાપર આવી સત્તા ભોગવે છે, તેથી હું હુખી છું. (મનમાં દીલગીર થાઉં છું. (૬)

પાઠવાર અઘરા શબ્દો તથા જોડાક્ષર.

અવશ્ય	સ્થિર	ઋષિ	સ્વર્ગ
બુદ્ધિ	યુદ્ધ	નિષ્ઠ	સ્થિતિ
સ્નાયુ	તાંદુરસ્તી	કર્તવ્ય	પૂર્ણ
વિદ્વાન	પ્રસન્ન	અમૂલ્ય	શ્વેતાંબર
પ્રયત્ન	ધ્યાસ	સ્વછંદી	દિગંબર
ક્રિકેટ	ગ્યાસ	ઉંઘણસી	સિદ્ધાંત
મુસ્તી	ઉત્પન્ન	ધ્વનિ	તુર્કસ્તાન
ઇંદ્રિયો	નૈરોજન	શોષાય	રતુતિ
બ્રહ્મચર્ય	ઓકિસજન	નિર્બળ	મુન્ત્રી
દ્વેષ	શુદ્ધ	કુર્તી	જરતોસ્ત
નિશ્ચય	એસડ	મિષ્ટાન્ન	ખ્રિસ્તી
હુગુંજી	જવાંમર્દ	સૂર્યોદય	પૌષ્ટિક
મુખાધિ	આયર્લાંડ	પ્રાતઃકાળ	પ્રાદેશક

આયુષ્ય	કોકેન	દ્રાવિડ	સંક્ષિપ્ત
અકસ્માત	પ્રાર્થના	ધર્મશાસ્ત્ર	સિક્ષા
અણુધાર્યું	અદ્વા	વિજ્ઞ	તાત્રપટ
સ્વસ્થ	વિદ્યાર્થી	ઘટ	વર્ણન
ગૃહસ્થ	શિષ્યવર્ગ	મત	અંદગુપ્ત
શ્રોકૃષ્ણ	વૈજ્ઞવો	સાંદીપનિ	સંન્યાસી
સેદ્યુકસે	મેગસ્થિનીસ	આશ્ચર્ય	હસ્તનાપુર
સ્પેન	વ્યવસ્થા	ધામણ	કૃષ્ણા
આગણ	ન્યાયાસન	પ્રીત	તુંગભદ્રા
સપ્ટેમર	અવણ	દ્રવ્ય	કાઠિઆવાડ
ચિહ્નો	મૃગયર્મ	હિતેજન	જન્યુઆરિ
સ્પષ્ટ	જ્ઞાતિ	ક્ષાત્રય	સ પ્રકાય
વૃક્ષો	ઋગ્વેદસંહિતા	વેશ્ય	કાર્પસ
સ્વાર્થ	વાસઘ	શુદ્ર	હિતેન્દ્રુ
હરિશ્ચંદ્ર	ભુજયુ	ધર્મપદેશ	પદ્ધતિ
સત્યવાદી	અર્ધાનકુમાર	કાવ્યશકિત	વિદ્યામિત્ર
બ્રહ્મદેશ	વિશેષ	વર્ષાસન	સર્વસ્વ
દ્વાલિન	સ્તેશન	ધાર્મિક	પુષ્પ
મૂર્છના	બુદ્ધ	વિદ્યાસધાતિ	ક્ષત્રયાણી
પ્રાસદ્ધ	મૂર્તિ	કોલગ્યસ	વૈદ્ય
બુદ્ધી	કાલી	ચુકિત	આમ્ર
અદ્ભુત	શિષ્ય	અત્યંત	મુદ્ધાં
ધાતુગર્ભ	અકવર્તી	નિર્ધન	સ્તંભ

નિમિત્ત	સ્તબ્ધ	ભિક્ષુક	આશ્રય
અનંત	અડસદેહ	ક્ષણભંગુર	આકૃતિ
સ્લેટ	નિર્વાણ	પમકંભાવાસી	ગૃહસ્થાઇ
ભિક્ષાપાત્ર	શિક્ષણ	પ્રદક્ષિણા	વર્તણુંક
દિલ્હી	રિવાજ	અર્થ	સદાગ્રત
અદ્વા	શ્રીમંત	આદિત્યેશ્વર	ભૂસ્તર
પ્રવેશ	કવિત્વ	ગરૂડેશ્વર	અગત્ય
માકવસ	શૂલપાણીશ્વર	સ્વાશ્રય	વૂર્ટર
મહામહ	અલૌકિક	ઉદ્યમ	જેમ્સ
પેગમ્બર	મૃગલા	ઈસ્પતાલ	સ્કોટલાંડ
શસ્ત્ર	નિર્ભય	ધનાઢય	ગ્લાસગો
ઓદો	બુદ્ધી	કીર્તિ	શાસ્ત્ર
વશેપરંપરા	પર્ણકુટી	અફગાનિસ્તાન	કલાઇડ
હમારકસ	હૃદય	એશિઆઈ	કુલન
પ્રપ્રાત્ર	અતિથિ	માઈનર	જ્યોર્જ
જુદ્ધિ	પ્રિસ્તી	સ્ટીવન્સન	ધર્માધ્યક્ષ
આશિર્વાદ	પોર્ટુગાલ	ઈજનેર	ચુરખી
લુગડાંસતાં	ભૂશિર	પાંત્રસ	ઈષ્ટ
સંકલ્પ	લિસ્ત્રન	સત્તરમા	સંન્યાસી
વાસ્કોડાગામા	શોષણ	શ્લોક	હાકતર
મોઝાંબિક	સંસ્કૃત	કૃપણ	સૂંઠ
ભિત્રતા	નાસ્તિક	સિંહલદ્વીપ	દ્રૌપદી
હુતર	કર્તા	મોઘુકા	શીખ

પુસ્તકાલય	સંરક્ષણ	સમૃદ્ધિ	નળાખ્યાન
સંગ્રહસ્થાન	ઉત્તમ	પિત્તળ	સુભદ્રા
કિલ્લા	બ્રહ્માંડ	મલાકા	સુધન્વાખ્યાન
દ્વેષીલા	પિંડ	અર્થમેધ	સદ્અર્થ
શેષનાગ	પ્રકૃષ્ટતા	ધૃતરાષ્ટ્ર	સુવાસિત
ઉજ્જયણ	સ્વાર્થ	યુધિષ્ઠિર	અકુર
યગ્નજરદી	કૃત્ય	અર્જુન	ધર્મગ્રંથો
ધિકાર	દુર્યોધન	ઇત્યાદિ	શ્રીગોડ
બ્રહ્મકર્ત	સ્વાર્થી	વિદ્યાલય	વીરેન્દ્ર
ભૂષણ	નિષ્કળ	વૃત્ત	ઉર્મી
મીઠુમત્તી	સ્વયંવર	શસ્ત્રો	સિંહાસન
દ્વિંમત	મન્થવેદ	દર્શન	બત્રીસી
આર્થન	ઇંદ્રપ્રસ્થ	આત્રેયી	ચિત્રવિદ્યા
હુદી	રાજસૂય	કંડાકાનલય	દુઃખભંજન
વૃદ્ધો	પ્રિય	સ્ફારિક	ગુપ્ત
વિષ્ણ	પ્રતિષ્ઠા	અષ્ટાંગુલ	દ્રોણાચાર્ય
વિદ્યાલયાસ	કીર્તિસ્તંભ	વર્ણાશ્રમ	વજ્રપાત
પ્રશ્ન	વાદમીકિ	સ્વરૂપ	ઋષ્યશૃંગ
મુદ્ગં	સુગ્રીવ	ભિન્ન	કૌશલ્યા
સ્મશાન	પત્નો	શ્વાસોન્મથવાસ	પૈકં
સંભાષણ	વિષ્ટિ	પ્રુષ્ટિ	કટુલુ
અર્ધુ	વિલીપણ	નિરર્થક	મહાત્મા
હીર્મસૂત્રી	ઇંદ્રજીત	સ્વપ્ના	મિમ

હિદ્ર	નિરઘમી	છટ્ટા	ગર્ભવંતી
નિસ્તેજ	સંવત્સર	મૂર્તિપૂજક	સદુપદેશ
થાણેધર	લૂટયું	મશ્કરી	તત્ત્વા
વિનતી	મિટ્ટી	નામાંકિત	ફર
જત્રાણુ	નિષ્કળ	મુશ્કેલી	ઓઢીઆ
ઉત્પતિ	મુત્તલીબ	પર્યંત	સદેશો
શૌર્ય	જેસઘટ	પરિપૂર્ણ	યજ્ઞજર્દ
આમિત	દીર્ઘદષ્ટિ	મયુરાસન	બાહ્યાવસ્થા
સૂક્ષ્મદર્શક	રાજદેવ	સચ્ચતા	સમૃદ્ધિ
પુનર્લબ્ધ	અહુરમઝદ	પંકિત	સૂદ
દેવનિઅર	કાષ્ટપાપાણુ	અગિઆરી	હર્ષવર્ધન
સિસોદીઆ	ફરિઆદ	સૃષ્ટિ	વરિઆવ
શિલાદિત્ય	હોદ્દા	બુધું	અનુયાયી
હાલ્હાં	ધર્મિષ્ઠ	પદ્મજ	સૂંઠ
અગ્રેસર	જિહ્વો	મદ્રેસા	દાંચું
શાકુલીઆં	પ્રાસાદિક	ટક્કર	અરતવ્યસ્ત
પોદુંગીઝ	વોનસ	નિર્ઘય	પૃથ્વીરાજ
મુડાં	પ્રતિધ્વનિ	ઝનુન	વિષમ
લૂટફાટ	ઉત્સાહ	તિરસ્કાર	ઉત્કંઠા
વિષ્ટિ	સિક્કા	ઢોંગ	કટ્ટો
મંત્રી	નિષ્ઠા	ક્ષિતજ	ગેરસંપા
ત્રાવણકોર	બિહુ	સાનાંશ	સ્નેહી
ધ્રુવ	નિરંતર	નમસ્કાર	ગોળાર્ધ

દ્રોપદદેવ	નિકાસ	સમેઝપિ	કન્યાકુમારી
રત્નાગીરી	લુબ્ધક	કલકતા	અનુકૂળ
તેજસ્વી	બ્રહ્માનંદ	મિતિ	બૃહત્લુબ્ધક
પુષ્કળ	પોષ	કૃતિકા	ધ્યાન
અક્ષાંશ	મધ્યમ	સિકેના	રેખાંશ
રજપુતસ્તાન	પ્રત્યેક	પાંડીચરી	પ્રત
વિજગાપદ્મ	વિષુવવૃત્ત	મદ્રાસ	વિયેગામ
શૂન્ય	આકિઆમ	યુરેનસ	વર્તુળ
આચા	અદિશ	નેપ્ચ્યુન	કદપના
ગાલીઅર	ક્ષેત્રકળ	બૃહસ્પતિ	ત્રાંસો
લખનૌ	સંયુક્ત	પ્રકક્ષિણ	નિયમિત
મહાલીપદ્મ	વાયવ્ય	ધ્રુમકેતુ	લોહ
બલુચિસ્તાન	સૂર્યમાળા	સહ્યાદ્રિ	ડેલ્હીસી
કુર્ગ	નક્ષત્રો	સોલાપુર	બ્રહ્મપુત્ર
હૈદરાબાદ	પ્રકાશિત	શુળપાણી	ગોમરા
મહેસુર	નેગાપદ્મ	દારકું	કાશ્મીર
ત્રિચિત્ર	બેકગ્રાંઆ	શિવપશાન્ન	સત્તા
ગઢા	સ્વાદિષ્ટ	શ્રેષ્ઠ	પ્રતિનિધિ
પ્રકાશિત	કદપવૃક્ષ	જ્ઞાનતંતુ	નીમણ્ક
ચત્તો	મદિર	રજગુ	સેકેરી
દ્વિલગ્ન	અઘાપિ	લેફ્ટેનંટ	વજ્રપત્ર
અણીશુદ્ધ	કમિશનર	કલમણી	સમાધ
રૈસડંટ	પુષ્પકોશ	સંપૂર્ણ	અખ્યાસી

હસ્તક	શ્રીકેસર	મિશ્રણ	ઈડિઆ
પુકેસર	ધયળ	ચિકારા	ઓફિસ
અમ	ઈકું	ચિત્ત	વાયુશોષક
સંયોગ	દરમિઆન	ઉચ્ચાક્ષન	સિદ્ધ

અપૂર્ણિકના કેટલાક ધ્યાનમાં રાખવા જોગ નિયમો.

- (૧) અપૂર્ણિકમાં અંશ એ ભાજ્ય અને છેદ એ ભાજક છે. (૨) કોઈ પણ પૂર્ણિક સંખ્યાને અપૂર્ણિકમાં લખવી હોય તો છેદમાં એક મૂકવો. (૩) સમ અપૂર્ણિકની કિંમત હંમેશાં એક કરતાં ઓછીજ હોય છે કારણ કે એમાં અંશ (ભાજ્ય) કરતાં છેદ (ભાજક) વધારે હોય છે. (૪) વિષમ અપૂર્ણિકની કિંમત હંમેશાં એક અથવા એક કરતાં વધારે હોય છે કારણ કે એમાં અંશ અને છેદ સરખા હોય છે અથવા અંશ કરતાં છેદ ઓછો હોય છે. (૫) વિષમ અપૂર્ણિકના અંશને છેદે ભાગી પૂર્ણિક કાઢી શકાય છે. અને તેને ભાગાનુઅંશ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાય છે. (૬) સમ અપૂર્ણિકને ભાગાનુઅંશ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાતું નથી. (૭) ભાગાનુઅંશ અપૂર્ણિક પૂર્ણિક અને અપૂર્ણિક મળીને થએલું છે. (૮) ભાગાનુઅંશ અપૂર્ણિકને વિષમ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાય છે. (૯) અપૂર્ણિકના અંશ તથા છેદને એકજ રકમે ગુણવાથી અથવા ભાગવાથી અપૂર્ણિકની કિંમતમાં ફેર પડતો નથી માટેજ અપૂર્ણિકના અંશ અથવા છેદ ધાર્યા મુજબ લાવી શકાય છે. (૧૦) અપૂર્ણિકાની કિંમત સરખાવવા માટે તેમને સમઝેદનું રૂપ આપવું કારણ કે છેદ સરખા થયા ત્યારે કયું અપૂર્ણિક મોટું છે કે નાનું તે જણી શકાતું નથી. (૧૧) અપૂર્ણિકાના અંશ જુદા જુદા હોય પણ છેદ એક સરખાજ

હોય તો જે અપૂર્ણિકનાં અંશ વધારે હોય તે મોટું અને ઓછા
 હોય તે નાનું સમજવું. (૧૨) અપૂર્ણિકના છેદ જુદા જુદા હોય
 પણ અંશ એક સરખાજ હોય તો જે અપૂર્ણિકનો છેદ ઓછો
 તે મોટું અને વધારે તે નાનું સમજવું. (૧૩) સમ અપૂર્ણિકના
 અંશ તથા છેદમાં એકજ સંખ્યા ઉમેરવાથી અપૂર્ણિકની કિંમત
 વધે છે. (૧૪) વિષમ અપૂર્ણિકના અંશ તથા છેદમાં એકજ સંખ્યા
 ઉમેરવાથી અપૂર્ણિકની મૂળ કિંમત કાયમ રહેછે બચવા ઓછી થાય
 છે. (૧૫) જુદા જુદા છેદવાળા અપૂર્ણિકોના સરવાળા, બાદબાકી
 કરવા હોય તો તે બધાં અપૂર્ણિકોનો સમન્વેદ કરવો પછી સરવાળો
 કે બાદબાકી કરવા. (૧૬) જુદા જુદા અપૂર્ણિકોના સરવાળા,
 બાદબાકી એકઠા હોય તો તે બધાં અપૂર્ણિકોનો સમન્વેદ કરવો.
 પછી જેટલી વત્તાની રકમ હોય તેના અંશનો અને જેટલી ઓછાની
 રકમો હોય તેના અંશનો જુદો જુદો સરવાળો કરવો. પછી વત્તાની
 રકમના સરવાળામાંથી ઓછાની રકમનો સરવાળો બાદ કરી બાકી
 રહે તેટલા અંશમાં લખી લઘુત્તમ છેદમાં લખવો. જે જવાબ અતિ
 સંક્ષેપરૂપમાં નહિ હોય તો અતિ સંક્ષેપ રૂપ આપવું. (૧૭) અપૂ-
 ર્ણિકના દાખલામાં જ્યારે એક કરતાં વધારે પદો કૌંસમાં આપ્યા
 હોય ત્યારે હંમેશાં કૌંસમાંના પદોનું પહેલાં સાદું રૂપ કરવું. અને
 કૌંસની પહેલાં જે ચિન્હ હોય તે સાદા રૂપને લગાડવું. (૧૮) એક
 અપૂર્ણિકમાંથી બીજું અપૂર્ણિક બાદ કરવાનું હોય છે પણ બાદ
 કરવાના અપૂર્ણિકની કિંમત વધારે હોય તો તેમાંનું વત્તાનું અપૂર્ણિક
 બાદ કરી જવાબની પહેલાં ઓછાનું ચિન્હ મુકવું. (૧૯) જુદા જુદા
 અપૂર્ણિકોના સરવાળા, બાદબાકી, ગુણાકાર અને ભાગાકાર એકઠા

હોય ત્યારે ગુણાકાર ભાગાકારની રકમો કૌંસમાં છે એમ સમજીને
 પહેલાં તેને સાદું રૂપ આપવું પછીજ સરવાળો બાદબાકી કરવાં.
 (૨૦) અપૂર્ણિકા ગુણાકાર ભાગાકારના સંબંધથી જોડાયેલા હોય તો
 તે જે અનુક્રમમાં હોય તે અનુક્રમે ગુણાકાર ભાગાકાર કરવો. (૨૧)
 જે વિશેષ સંખ્યાનો ભાગાકાર કરતાં પહેલાં તેમને એક નામમાં
 આણવી પછી ભાગાકાર કરવો. (૨૨) વિશેષ સંખ્યાને વિશેષ સંખ્યાથી
 ભાગી શકાય પણ જવાબ સાદી સંખ્યા આવે. જેમકે ૨૫ રૂપીઆ
 ÷ ૫ રૂપીઆ જવાબ પાંચ. (૨૩) સાદી સંખ્યાને વિશેષ સંખ્યાથી
 ભાગી શકાય નહિ પણ વિશેષ સંખ્યાને સાદી સંખ્યાથી ભાગી
 શકાય અને જવાબ વિશેષ સંખ્યા આવે. (૨૪) અપૂર્ણિકા દાખલામાં
 કૌંસની પહેલાં કાંઈ ચિહ્ન ન આપ્યું હોય તો ગુણ્યાનું ચિહ્ન
 સમજવું. (૨૫) અપૂર્ણિકા દાખલામાં જે રકમો કૌંસમાં હોય તેની
 એક બનાવવી અને જેટલી રકમોની વચ્ચે ના, +, ÷, એ ચિહ્નો
 હોય તેટલી રકમની એક રકમ બનાવવી અને ત્યાર પછીજ સરવાળો
 બાદબાકી કરવા. (૨૬) અપૂર્ણિકા દાખલામાં “નો” વાળી રકમને
 બાજક સમજવી અને તેટલા માટેજ “નો” વાળી રકમને ઉલટાવવી.
 (૨૭) અપૂર્ણિકો દદબાજક કાઢવો હોય તો તેમને સંક્ષેપ રૂપ
 આપી અંશોનો દદબાજક કાઢવો અને તેને અંશમાં લખી લઘુતમને
 છેદમાં લખવો. (૨૮) અપૂર્ણિકો લઘુતમ સાધારણ બાજ્ય કાઢવો
 હોય તો તેને સંક્ષેપરૂપ આપી અંશોનો લઘુતમ કાઢવો અને તેને
 અંશમાં લખી છેદનો દદબાજક કાઢી છેદમાં લખવો. (૨૯) જે
 રકમને “ને” લાગ્યો હોય તે રકમને બીજી રકમે ભાગવા: મનસપ
 કે “ને” વાળી રકમને બાજ્ય સમજવી માટે તેને ઉલટાવવી નહિ.

(૩૦) અમુક રકમને કેટલાએ ગુણીએ તો આટલા આવે એમ કહ્યું હોય તો ભાગાકાર કરવો કારણકે ગુણ્ય અને ગુણ્યાકાર આપેલા છે તે ઉપરથી ગુ-ક શોધી મળવાનો છે. (૩૧) કદ રકમમાંથી આટલા બાદ કરીએ તો આટલા આવે એમ કહ્યું હોય તો સરવાળા; કારણકે બાધાક અને બાદબાકી ન પેલા છે તે પરથી અધીકાંક મળવાનો છે.

અંકમણિતમાં વપરાતા કાર્ય પ્રકાશક ચિહ્નોની સમજ.

+ (વર્તી) જે સંખ્યાની પહેલાં વર્તાતું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા તેની પહેલાંની બીજી કાંઈ સંખ્યામાં ઉમેરવાની છે એમ સમજવું પણ અપૂર્ણાકોના સરવાળા બાદબાકીમાં પહેલી રકમને વર્તાની રકમ સમજવી જેમકે $૧૫+૧૨=૨૭$.

—(ઝોછા) જે સંખ્યાની પહેલાં ઝોછાતું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા તેની પહેલાંની બીજી કે.મ સંખ્યામાંથી બાદ કરવાની છે એમ સમજવું જેમકે $૧૫-૫=૧૦$.

+ (ગુણ્યા) જે બે સંખ્યાની વચ્ચે ગુણ્યાતું ચિહ્ન હોય તે બે સંખ્યાનો ગુણ્યાકાર કરવો જેમકે $૭×૫=૩૫$.

÷ (ભાગ્યા) જે સંખ્યાની પહેલાં ભાગ્યાતું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા વડે તેની પહેલાંની સંખ્યાને ભાગવી મતલબ કે જે સંખ્યાની પહેલાં ભાગ્યાતું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યાને ભાજક સમજવી અને તેની પહેલાંની સંખ્યાને ભાજ્ય સમજવી. જેમકે $૧૮÷૯=૨$ આમાં ૧૮ એ ભાજ્ય અને ૯ એ ભાજક છે.

ના જે બે રકમની વચ્ચે “ના” હોય તે બે રકમનો ગુણ્યાકાર કરવો, “ના” ના સંબંધથી જોડાયેલી સંખ્યાઓ.

એકજ છે. મતજન્ય કે કૌંસમાં છે એમ સમજી લુટી
પાડવી નહિ જેમકે હેનાડેના ૪૬ના ૧૩૭-૭

(કૌંસ) { } [કૌંસ] કૌંસ પુરા જે રકમ કૌંસમાં હોય તેને પહેલાં
સાદું ૩૫ આપવું પહેલાં કૌંસને નાનો, ખીજનો વચ્ચનો અને
ત્રીજનો મોટો કૌંસ કહે છે. પહેલાં નાનો કૌંસને સાદું ૩૫
આપવું. પછી વચ્ચાને અને પછી મોટો કૌંસને આપવું.

$$\text{જેમકે } \left\{ \frac{૫ \times ૩}{૮} + (૧૩૭ના \frac{૩}{૮}) \right\} \frac{૫ \times ૩}{૮} = \frac{૩૩}{૮} = \frac{૫ \times ૩}{૮} = \frac{૧૫}{૮}, \frac{૧૫}{૮} +$$

$$\frac{૩૩}{૮} = - \frac{૫૫}{૮} + \frac{૧૪૭}{૮} = \frac{૩૩૩}{૮} = \frac{૧૧૧}{૮}$$

= (અરાબર) જે એ રકમની વચ્ચે અરાબરનું ચિહ્ન હોય તે એ
રકમ સરખી છે એમ સમજવું. જેમકે ૧૩.૦૧૬ આના.

બ્રિટિશ હિંદના રાજકીય ભાગ.

હિંદના વાયસરોયની હકુમત નીચેના સઘળા મુજબને બ્રિટિશ
હિંદ કહે છે. બ્રિટિશ હિંદમાં ચાર તરેહના સંખ્ય છે. (૧) બ્રિટિશ
સરકારનો ખસસા મુલક. (૨) નેપાળ, સુતાનના સ્વતંત્ર દેશી સંસ્થાનો.
(૩) ફ્રેંચ ને પોર્ટુગીઝ ગાઝના સ્વતંત્ર દેશી સંસ્થાનો. (૪) હિંદ જાંહેલા
ગાંધીયા સંસ્થાનો.

બ્રિટિશ હિંદના ખાસસા મુલકના રાજકીય ભાગ.

ખાંતનું નામ. મુખ્ય શહેર. રાજ્ય વ્યવસ્થાપનાર.

૧ મુંબઈ હલાકો	મુંબઈ	મલ્ખનર
૨ મદ્રાસ હલાકો	મદ્રાસ	"
૩ બંગાળા હલાકો	કલકત્તા	"

૪ આસામ પ્રાંત	ગોહતી	લેફ્ટનન્ટ ગવર્નર
૫ બહારને ઓરિસા	પટણા	"
૬ આસામ તથા અયોધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતો	અલ્હાબાદ	"
૭ પંજાબ પ્રાંત	લાહોર	લેફ્ટનન્ટ ગવર્નર
૮ વાયવ્ય તરફની સરહદનો પ્રાંત.	પેશાવર	ચીફ કમિશનર
૯ મધ્યપ્રાંતો ને વરાહ	નાગપુર	"
૧૦ અજમેર ને મેરવાડા	અજમેર	"
૧૧ કુર્ગ	મદ્રાસ	"
૧૨ બ્રિટિશ બ્રહ્મદેશ	રંગુન	"
૧૩ બ્રિટિ બમ્બુચિસ્તાન	કચેટા	"
૧૪ આંધ્રમાન બેટા	પોર્ટબ્લેર	"

હિંદ માટેલા દેશી રાજ્યોમાં નાનાં મોટા મળી ૮૦૦ દેશી રાજ્યો છે. મોટું દેશી રાજ્ય હૈદરાબાદનું છે. દેશી રાજ્યોના મુખ્ય બે વર્ગ થઈ શકે. (૧) વડી સરકારની સીધી હકુમતમાં રહેલાં રાજ્યો. (૨) પ્રાંતિક સરકારની હકુમતમાં રહેલાં રાજ્યો. દરેક વર્ગમાં બે પ્રકારના રાજ્યો છે. (૧) પાસે પાત્ર આવેલાં દેશી રાજ્યોનો સમુદાય (એન્જનિસ) (૨) છુટાં છુટાં આવેલાં જુદાં જુદાં રાજ્યો (સંસ્થાનો)

વડી સરકારના તાજામાં રજપુતાના, મધ્ય હિંદુસ્તાન, બમ્બુચિસ્તાન, વાયવ્ય સરહદ. એ ચાર એન્જનિસઓ અને હૈદરાબાદ, વડોદરા, કાશ્મીર, મૈસૂર એ ચાર સંસ્થાનો છે. એ દરેકમાં વડી સરકાર તરફથી એજન્ટ રહે છે; એન્જનિસઓના ઉપરીને એજન્ટ ટુ ધ ગવર્નર જનરલ ને સંસ્થાનાના ઉપરીને રેસિડન્ટ કે એજન્ટ ટુ ધ ગવર્નર કહે છે.

સુઆસ.

મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. તરફથી બહાર પડેલી.

લોકપ્રિય થકુ પડેલી અર્થની નોટો.

બાળવર્ગની નોટ	૦-૨-૦	છઠ્ઠીના અર્થ	૦-૯-૦
પહેલીના અર્થ	૦-૨-૬	સાતમીના	૦-૧૦-૦
બીજીના	૦-૪-૦	કન્યા ૧લીના	૦-૪-૦
ત્રીજીના	૦-૫-૦	કન્યા ૨જીના	૦-૫-૦
ચોથીના	૦-૭-૬	કન્યા ૩જીના	૦-૭-૦
પાંચમીના	૧-૮-૦	ત્રિવેદી વા. પુ. ૧	૦-૪-૦

ચોર્યાસી તાલુકાનો નકશો બે આના.

મુગી શહેરનો નકશો છપાય છે.

‘બાળ ગરબાવળી’ની નોટ બે આના.

સી. એમ. શાહ-શાહપોર-મુરત.

બીજી ચોપડીનો “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ત્રણ આના.

બીજી ઘોરણ માટે મુરત શહેર તથા ચોર્યાસી તાલુકાનો

“ભૂગોળ શિક્ષક” ત્રણ આના.

બીજી ઘોરણનો ‘મુખગણિત શિક્ષક’ અઢી આના.

મુરત જિલ્લાનો નકશો ચાર આના.

મુરત જિલ્લાનો ‘ભૂગોળ શિક્ષક’ ત્રણ આના.

ગુજરાતની સામાન્ય ભૂગોળની પ્રમોત્તરમાળા ૩ આના

ઘોરણવાર ‘મુખગણિત શિક્ષક’ તૈયાર છે.

